

SZELLEMTANI ALAPISMERETEK

TARTALOM

(**)

I. ALAPELVEK	3
1./Bevezetés:	3
2./A próféták és médiumok Krisztus előtti és utáni időkben	3
3./ Tilalmak és szabályok a szellemi kapcsolatokban	4
4./ Kinyilatkoztatások, szellemi kapcsolatok Krisztus után.....	5
5./ A szellemi kiáradás Európában és Magyarországon	6
II. TÖRVÉNYSZERŰSÉGEK, ELMÉLETI ÉS GYAKORLATI ISMERETEK	8
1./ Kapcsolat a test és a szellem között, a médiumitás.	8
2./ A szellemi kapcsolatok gyakorlata és célja.....	9
1.SZ FÜGGELÉK	12
Az isteni kinyilatkoztatásról.....	12
Bevezetés:	12
1. Miért szükséges a kinyilatkoztatás ?.....	12
2. Hogyan történt/történik a kinyilatkoztatás?	14
3./ Bibliai példák a kinyilatkoztatás különböző módozataira	16
3.1. Kinyilatkoztatás fizikai jelenségek felhasználásával	16
3.2. Kinyilatkoztatás közvetlenül anyagi formában megjelenő szellemi küldöttek által	17
3.3. Kinyilatkoztatás prófétákon keresztül.....	18
3.3.a./ Kinyilatkoztatás álom formájában	18
3.3.b./ Kinyilatkoztatás látomásokon keresztül.....	19
3.3.c./ Kinyilatkoztatás tisztánhallás/sugalmazás útján	20
3.3.d./ Kinyilatkoztatás intuíció útján.....	21
3.3.e./ Kinyilatkoztatás prófétai beszéd útján.....	21
3.3.f./ Kinyilatkoztatás prófétai írás útján	23
3.4. Kinyilatkoztatás személyes eljövétel (testetöltés) formájában.....	23
4. Összefoglalás	24
2.SZ FÜGGELÉK :	25

A szellemi kapcsolatok szabályai a Biblia szerint (tilalmak és szabályok)	25
1./Bevezetés:	25
2./ A szellemi kapcsolatok szabályai a Bibliában. Isten megkérdezése. Próféták és prófétálás . A „holtak”	26
2.1 Bibliai előírások.....	27
2.2. Tiltások, melyet később a Szentszellem elhallgattatásának „bibliai alapjául” szolgáltak	28
2.3. A tévedés gyökere a „halottak” fogalmának Bibliától eltérő értelmezésében van.....	30
2.4. Konkrét történések, melyek utalnak a helyes gyakorlatra	31
2.5. A szellemi kapcsolatra vonatkozó útmutatások Krisztus után..	32
1.sz. melléklet.....	34
A 2. sz melléklet.....	34
3.SZ. FÜGGELÉK	37
A médiumok.....	37
A médiumok képzése.....	51
Médiumok és médiumiskolák a Bibliában.....	71
4.sz. függelék.....	90
A médiumitás	90
8. öntudat és sejtelem (Spontán).....	93
9. A médiumitás lelki tulajdonság.	94
10, A médium elfoglalása magas és alacsony szellem által.....	95
11. A médium hivatása. (Spontán.)	96
12. A szellem és a médium között való viszony.	97
13. A médium lelki erői.	97
14. Távolbalátás térben és időben.	99

I. Alapelvek

1./Bevezetés:

A szellemtan (=spiritisza irodalom) azon művek összessége, melyek a próféták működésével azonos módon keletkeztek az újkori ember spirituális ismereteinek bővítésére, hitének elmélyítésére, és a materialista szemlélet cáfolására. Tágabb értelemben ide sorolhatóak azok az emberi írások is, melyek a szellemnyilatkozatokra épülve tematikusan rendszereznek egy-egy kérdés csoportot. *A leírtakból következően leghatalmasabb spirituális mű maga a Biblia.*

A spiritizmust a kommunista diktatúrák és a hit hivatásos képviselői egyaránt üldözték ill. üldözik. Előbbiek azért, mert cáfolhatatlan tudományos érvekkel bizonyítja a materializmus tarthatatlanságát, utóbbiak szellemi tévedésből, presztiszből, történelmi tévedéseik feltárásának megakadályozása céljából. Ez utóbbi alapállás mindig is jelen volt az isteni kinyilatkoztatás történelmében, ez vezetett a próféták és Jézus megöléséhez, tudósok, gondolkodók, reformátorok üldözéséhez. Pedig Jézus tanításai alapján (*„gyümölcseiről ismeritek meg a fát.”*) egyszerűen meg lehet különböztetni az igazságot a tév tanítástól.

2./A próféták és médiumok Krisztus előtti és utáni időkben (**)

Az 1.sz függelék részletesebben bemutatja a kinyilatkoztatások mi-kéntjét, melyből itt csak egy módot emelünk ki: Hogyan tanította a láthatatlan világ az anyagi világ emberét. A szellemvilág és az anyagi világ közötti kommunikáció egyidős az emberiséggel. A „módszer” elvileg rendkívül egyszerű. Ahogy láthatatlan szellemünk az agyunkon keresztül testünk „felhasználásával” megnyilatkozik az anyagi világban, ugyanígy – speciális feltételek teljesülése esetén – saját szellemünk szerepét – ideiglenes jelleggel – egy másik szellem is betöltheti. Ezen állapot külső jeleként saját tudatunk álomszerű állapotba kerül, helyt adva az idegen szellem kapcsolódásának. A Biblia

ezt az állapotot „prófétai révületnek” a modern szellemtan féltransz ill- transz állapotként jelöli. Az idegen szellem kapcsolódására alkalmas (megfelelően rugalmas „fluidszalaggal” rendelkező) személyeket **médiumnak** nevezzük. Ezen túlmenően számos egyéb módszer létezik a kapcsolat létrehozására:

- **Médiumi beszéd** (az előbb említett módozat)
- **Médiumi írás**, mely esetben a médium íróeszközt tartó kezét használják fel a közlemény átadására, a tudatának megkerülésével.
- **Materializáció** médium segítségével: ez esetben a „semmiből” valóságos tárgyak, személyek jelennek meg, majd ugyanígy el is tűnhetnek. Az apportálás esetét kivéve, amikor is a megjelenő tárgyak ezt megelőzően „eltűntek” és fizikai akadályokon áthatolva „megjelennek”.
- **Tisztánlátás, tisztán hallás, jövőbe látás, jósló álom** is ide sorolható, részleteket a javasolt irodalom mutatja be.

A felsorolt módozatokra bőségesen találunk példákat a Bibliában.

3./ Tilalmak és szabályok a szellemi kapcsolatokban(**)

A hivatalos felekezetek bibliai helyekre hivatkozva egyértelműen tiltják a szellemvilággal való kapcsolatot. E tilalom téves volta abból ered, hogy a tiltott esetekre vonatkozó bibliai figyelmeztetést kiterjesztik a törvényes (és a Biblia által is ajánlott) kapcsolatokra, másrészt a Biblia igen világos útmutatásait helytelenül értelmezik.

A 2.sz függelék részletesebben utal a tilalmak és szabályok bibliai kifejtésére.

E tilalmak tragikus tévedések sorozatához, eltévelyedéshez vezettek, miután elzárták a hívő emberek tömegei elől azokat a fontos ismereteket, melyeket Jézus is megígért.

- Ezen tanítások hatalmas érvekkel támasztják alá a modern, gondolkodó ember számára a keresztény eszme és a szentírás üdvösséghez igazságát, továbbá

- feloldják az évszázados tévelygések és tévedések által a hitre rakódó súlyos ellentmondásokat, valamint
- Tudományos csapást mérnek a materializmus tarthatatlan téveszméjére.

4./ Kinyilatkoztatások, szellemi kapcsolatok Krisztus után()**

Jézus elfogatását megelőzően tudatta tanítványaival közelgő halálát, távozását majd visszatérését és a kinyilatkoztatások folytatását („*Még sok mondanivalóm volna, de nem vagytok hozzá elég erősek. Hanem amikor eljön az Igazság Lelke, ő majd elvezet benneteket a teljes igazságra. Nem magától fog beszélni, hanem azt mondja el, amit hall, és a jövődőt fogja hirdetni nektek.*”)

Ezen ígéret beteljesülésének nyitányát az első pünkösöd jelentette, de korántsem a befejezését. Az apostolok cselekedeteiben és az apostoli levelekben is találunk utalásokat a szellemi kapcsolatokra, ill. a kapcsolattartás szabályaira (*ld. 2.sz függelék 2.5 pontja*).

A kinyilatkoztatások és mennyei tanítások első pünkösddel való lezártnak tekintése tragikus tévhiedelem, mely igen súlyos következményekkel járt, és ellentmond Jézus ígéretének is (*én veletek vagyok a világ végezetéig*). Súlyos tévelygések, viszályok, háborúskodás és felekezeti megosztottság lett a máig ható következménye. Ezen túlmenően a tévedések konzerválása, eltitkolása és szőnyeg alá söprése. Isten minden időben gondoskodott a keresztyén eszme élön tartásáról, - mártírok, hívő gondolkodók, tudósok és reformátorok felbukkanása ezt mutatja. Sorsuk az üldöztetés, kiátkozás, meghurcoltatás volt. E történések vörös fonalként húzódnak végig a keresztyénység történetén, ami önmaga is bizonyítja, hogy szó nincs a teljes igazság birtoklásáról.

A materializmus „tudományos” megjelenésére adott isteni válasz az a hatalmas újkori szellemi kiáradás (harmadik kijelentés), mely az 1800-as évek második felétől az 1900-as évek közepéig tartott. E mozgalom „spiritizmus” néven vált elhíresültté – a támadásoknak köszönhetően. Ezen időszakban valóban megtörtént

a mai értelemmel felfogható teljes igazság feltárása a tévelygő emberiség számára, részletes, tudományos alapossággal, megcáfolhatlan erővel. A tudományos teremtéstörténettől az ember rendeltetéséig a modern embert gyötrő valamennyi kínzó, egzisztenciális kérdésre hiteles, logikus – Isten végtelen szeretetét és igazságosságát megkérdőjelezhetetlenné tevő - választ adnak. Feltárják az egyházakat megosztó tévedéseket és hitbeli ellentmondásokat. Természetesen ma is működnek kisebb spiritiszta körök, amelyek célja elsősorban a bizonyágtétel. A világi hatalomból visszaszorult egyházak tiltják és megbélyegzik e tanokat és művelőiket, a Sátán hitromboló és megtévesztő munkálkodásának nevezik, elsősorban a bibliai tilalomra („holtak megkérdése”) - tévesen - hivatkozva Ugyanezen szindróma jellemezte a próféták üldözését és Jézus keresztre feszítését – a hit védelmének vélelmével.

5./ A szellemi kiáradás Európában és Magyarországon()**

A materializmus európai térhódításával szinte egy időben „jelentkezett” a szellemvilág. Amerikában jelentkeztek először az un. „kopogtató” szellemek, akik – bár meglehetősen nehézkesen – de kétséget kizáróan - az igen – nem feleleteket kopogtatással pótolva intelligens kommunikációt tettek lehetővé az anyagi világ és a szellemvilág között. Majd fokozatosan megtanították az embereket a kapcsolatteremtés „technikájára”, ami persze azonos volt a próféták működésének módjával (ld. 1.sz függelék). Néhány évtized alatt aztán igen széles körben elterjedtek ezek a jelenségek, és elkezdődött az ismeretek átadása. Az európai tapasztalatokat először egy francia író **Allan Kardec** írói néven gyűjtötte össze és adta ki. Személyes tapasztalatai a spiritizmus elkötelezett hívévé érlelték, művei ma is alapművek a szellemtani irodalomban. A személyes megtapasztalások hatalmas horderejűek voltak. A médiumitás valamennyi változatán keresztül manifesztációk sokasága történt. Éppen a leginkább kételkedők válhattak személyes megtapasztalásaik által lelkes, elkötelezett híveivé a mozgalomnak. Világi (közöttük több igen nagy tekintélyű) tudósok jelenlétében jegyzőkönyvekben rögzítették a tapasztalatokat. A kap-

csolat létezésének alátámasztására addig soha nem látott – az ismert fizikai törvényekkel nem magyarázható - materializációs és levitációs jelenségekre került sor. Természetesen kíváncsiskodók egész hada jelent meg, csakúgy, mint a mozgalomból anyagi hasznot húzni kívánó csalók és szemfényvesztők, akinek lebuktatásával (gyakran beépítésével) kívánták az ellenzők lejáratni, ellehetleníteni e fontos mozgalmat.

De a megfelelő „minőségű” médiumok kiválasztását és kiképzését követően megkezdődött a hatalmas horderejű tanítások átadása szerte a világon. Tapasztalatok szerint a magyarországi tanítássorozat tartalmát, teljességét, egyöntetűségét tekintve hatalmas és egyedülálló a világon.

A hazai spiritizta mozgalom történetét egy tudományos gondolkodású orvos **Grünhut Adolf** írja le 2 kötetes művében. („*Tanulmányok a spritizmus köréből*”). Ugyancsak szemléletes **Johannes Greber** egy kezdetben ugyancsak kételkedő német katolikus pap (akinek később emiatt távoznia kellett egyházából) személyes tapasztalatait bemutató könyv, amely a kapcsolatteremtés alapvető körülményeit és feltételeit is leírja könyvében (*Kapcsolat Isten szellemvilágával*).

II. Törvényszerűségek, elméleti és gyakorlati ismeretek(**)

A szellemi kapcsolatok törvényeken alapulnak, melyek a teremtettség egységét és felemelkedését szolgálják. Részeként az egyetemes megváltási műnek „Jákob létrájának” tekinthető ahol folyamatos kapcsolati lánc van a legmagasabb és legalsó régiók között. E törvények alapja Isten szeretete és a szellemek szolidaritása. A mi világon egyben a jó és rossz ütközése, a kísértés állandó jelenléte, ahol a jobbak helytállásukkal és példamutatásukkal segítik a bűn rabságában sínylődőket.

1./ Kapcsolat a test és a szellem között, a médiumitás. (**)

Az egyén szabadakaratú énjének és tudatának hordozója az anyagtól mentes *szellem*, amit a hazai vallási gyakorlat és a bibliafordítások „*lélek*” szóval helyettesítik - eltérően az eredeti görög bibliától és angolszász nyelvhasználatától. (feltehetően a spiritizmustól való elhatárolódás a fő oka e két külön fogalom keverésének. *Ld. tárgymutató*)

A szellem és a test között egy ún. *fluidikus szalag* biztosítja az összeköttetést, ezáltal használja a szellem az agyunk közvetítésével érzékszerveinket és testünk bármely egyéb funkcióját –*az anyagi világban való működés érdekében*. E szalag tágulhat, rugalmassága egyénenként más és más. E szalag tágulása ad magyarázatot a testen kívüli élményekre, halál közeli megtapasztalásokra, távolbalátás és hallás különleges eseteire.

E szalag elszakadása a halál, amikor is a szellem végkép kivonul a testből, és azonnal megkezdődik annak széthullása.

Születési adottság, ill bizonyos képzés eredményeképpen az emberek egy részénél e szalag olyan mértékben tágulhat, hogy idegen szellem is tud fluidikusan csatlakozni az egyén testéhez. Ily módon átmenetileg *eszközzé* válhat idegen szellem megnyilvánulásainak (beszéd, írás). Az ilyen egyént nevezzük *médiumnak*. A tényleges

médiunitás kifejlődése anyagi fogalmakkal leírhatatlan folyamat, mely igen komoly és fáradságos munkát igényel a szellemvilág részéről is. Az idegen szellem kapcsolódásakor a médium félálomszerű vagy teljes álomba merülés (-nek látszó) állapotába kerül, melyet **féltransz** ill **teljes transz állapotnak** nevezünk. A biblia **prófétai révület** kifejezéssel jelöli ezen állapotot. De az ún **írómédiumoknál** az egyén éber állapotban marad, tudatának megkerülésével történik a kéz motorikus működtetése. Ez a **mediális írás**. Más esetekben intuíció útján, vagy az érzékszervekbe „vetített” benyomások útján történik a közlés. Az ilyen egyéneket **látó ill. halló médiumoknak** nevezük, maga a jelenség a **tisztánlátás ill tisztánhallás**. Ezekre is bőven találunk példákat a Bibliában. A legegyszerűbb „módszer” az álom útján való közlés, erre szinte minden ember alkalmas. A többi **medialitási forma** is sok emberben kifejleszthető, hiszen ez az ember latens képessége, mely a materialista világban egyszerűen a háttérbe szorítás miatt visszafejlődött. Megfigyelhető ugyanakkor egy sokkal erőteljesebb spirituális adottság a félvad és elmaradott embertörzsek-nél, de ugyanezt elmondhatjuk a náluk sokkal civilizáltabb roma testvéreinkről is. **A modern és gögős ember ezt egyszerűen babonának, tudatlanságnak tudja be, és az elmaradottság számlájára írja.**

2./ A szellemi kapcsolatok gyakorlata és célja()**

A szellemi kapcsolatok - mint már említettük - **törvényeken alapulnak**. E törvényekre maga a jó szellemvilág hívta fel a figyelmet. A kapcsolat lehetővé teszi megtévesztés szellemeinek működését is, ezért különösen fontos a felkészültség és tájékozottság a lehetséges veszélyek kiszűrésére.

A továbbiakban a korábban tárgyalt lehetséges módozatok közül a médiumok útján történő kapcsolat létrejöttét és folyamatát vizsgáljuk, természetesen a jó szellemvilág vonatkozásában.

A bevezető alpművek bőséges útmutatókat tartalmaznak, ezért a továbbiakban vázlatos leírást adunk, kiegészítve az említett könyvek egy-egy részfejezetével.

A törvényes szellemi kapcsolatok ún spiritiszta körök „ülésein” jöttek/jönnek létre. Helyesebb a **magán istentisztelet** megjelölés a baljós és lejáratott „szeánsz” helyett. Ugyanis egység és közös akarat, alázat és imádságos áhítat teremti meg a kapcsolódás fluidikus feltételeit. Ugyanilyen körülmények között történhet a médiumok képzése. A magán istentiszteletet legalább heti gyakorisággal (kezdetben heti két alkalommal), lehetőleg azonos időpontban kell tartani. Fontos feltétel, hogy a médium mélységes hittel, alázattal és kellő szerénységgel lássa el az isteni kegyelem által reáharuló feladatot. Ugyancsak fontos, hogy legyen a csoportnak szellemtani és Bibliaismerekkel rendelkező higgadt, bölcs, alázatos és mélységes hittel rendelkező mindenki által elfogadott vezetője, aki a csoport kérdéseit felteszi a médiumon keresztül jelentkező tanító szellemek számára, vagy szeretetteljes eligazítást ad a szenvedő szellemek számára, akik okulás és tanulás végett jelentkezhetnek a médiumon keresztül.

Az ülés (=istentisztelet) közös imával és meditációval kezdődik. A résztvevőknek kör alakban ülve egymás kezeinek megfogásával zárt láncot kell alkotni, mely a közös akarat és áhítat által biztosítja a kapcsolat létrejöttének fluidáris feltételeit az egyének életerejének (ódem) összegződése által. A féltransz vagy transz létrejöttékor már nem kell a láncot fenntartani. Megkezdődik a szellemvilág és anyagi ember közötti párbeszéd, mely igen sokféle lehet tartalmi és minőségi tekintetben. Az alapvető cél a résztvevők hitbeli elmélyülése és bizonyosság szerzése, ezért a kezdeti csapongó érdeklődést (mi voltam előző életemben, hol éltem, stb..) hamarosan felváltják a tanítások, Biblia magyarázatok, egyéni hitbeli fejlődéssel kapcsolatos kérdésekre adott válaszok. Ritka kivételes esetben nyílik lehetőség elhunyt hozzátartozóval való találkozásra, mivel egyrészt nem tudhatjuk az illető szellemvilágbeli státuszát, másrészt túlságosan ebbe az irányba billentené az érdeklődést. Ez tág teret nyithat rossz és megtévesztő szellemek jelentkezéséhez. A médium transz állapota ellenére mindig ura kell, hogy maradjon a kapcsolatnak, szabad akaratából a kapcsolat bármikor megszakítható. Ugyanakkor normális esetben a tanító

szellemek szabják meg, hogy ki jelentkezhet a médiumon keresztül, továbbá mennyi ideig tarthat a kapcsolat.

A spiritiszta körökre veszélyt jelenthetnek a megtévesztés szellemei, ezért igen fontos a Bibliában jártas, mélyen hívő és alázatos vezető, aki ismeri a kapcsolatteremtés szabályait és törvényeit, továbbá kezelni képes a váratlan és meglepő helyzeteket. A megtévesztésnél is nagyobb veszély jelenthet a túlelmedettség, mely hamis kiválasztottság tudatban, és ellentmondásos „szellemi vezetők” kritika nélküli elfogadásában nyilvánulhat meg. Ilyen – ma is működő - köröknél jellemzően alacsonyszintű vallási közhelyek és akár a Biblia tanításainak ellentmondó furcsaságok hangzanak el „tanítás” gyanánt, melyen a hallgatóság áhitattal csügg, anélkül, hogy kritikával illetnék a „tanítót”.

A magasabb szellemnyilatkozatok, valamint szellemtani szerzők igen alaposan és kimerítően foglalkoznak a témakörrel.

A **3.sz. függelékben** részletet adunk közre Johannes Greber „Kapcsolat Isten szellemvilágával” c. könyvéből, a **4. sz. függelékben** pedig Emánuel szellem nyilatkozataiból adjuk közre a médiumításra vonatkozó tanítást.

1.sz Függelék(**)

AZ ISTENI KINYILATKOZTATÁSRÓL(**)

Bevezetés:

A hívő emberek számára Isten megnyilatkozása tényszerűen elfogadott, bennük (nagyon helyesen) kételyek és kérdések nem merülnek fel a kinyilatkoztatás módját illetően. Megelégszenek a „sugalmazás” magyarázattal, nevezetesen azzal, hogy a szentírás szerzői Isten és a Szentlélek sugallatára beszéltek és írtak. **A hívő emberek ezen beállítódása több, mint elhívése valaminek: megérik a szent iratok igazát, lelkiismeretük is igazolja azok hitelességét. Boldog, aki így hisz.**

De a kutató értelem hívő embereknél is keresheti a dolog mikéntjét, alátámasztását már csak azért is, hogy nem hívő társa kérdésére vagy élcélődésére megnyugtató választ kapjon/adhasson. Az is felmerülhet továbbá, hogy ezen csodás események miért csak évezredekkel ezelőtt történhettek, annál is inkább, mivel a modern világban nagy szükség lenne az emberi lét alapkérdéseire olyan válaszra, mely a modern gondolkodó ember számára is megnyugtató.

Szükségesnek tartjuk előrebocsátani, hogy Isten nem hagyta magára a modern embert, a kinyilatkoztatás nem szünetel, - a láthatatlan és látható világ kapcsolata törvényeken alapul.

1. Miért szükséges a kinyilatkoztatás ? ()**

A kinyilatkoztatás az ember felemelésére adott mennyei tanítás, mely emberi értelemmel nem kitalálható és mely nélkül az ember elveszne. Ezt a hívő ember tudja, a nem hívő megmosolyogja. Ugyanakkor a hívő embereknek is csak homályos fogalmaik vannak a mikéntjéről, és az időpontjáról. Leginkább úgy vélik, hogy valamikor a távoli múltban, „bibliai időkben” történhetett mindez, Jézus idejében érte el csúcspontját, ugyanakkor az ő menybemenetelével egyszer és mindenkorra lezárult mindennemű égi tanítás.

Hogy részletesebben is áttekintsük a témát, először szükséges néhány alapösszefüggés és kérdés tisztázása:

a./ Miért gonosz az ember, ha Isten saját képmására teremtette?

b./ Büntethető-e az egész emberiség az őszülők vétkéért?

c./ Lezárnak tekinthető-e az isteni kinyilatkoztatás az újszövetségi szentírással?

a/: Az ember gonoszságának oka a földi létünket megelőző paradicsomi (szellemi) állapotban történt bukás, mely Istennel szembe fordulást, a törvényes fejlődési út elhagyását és azt követő makacs tagadást és megátalkodottságot eredményezett. Ez alapállás megteremtette a bűnt annak minden válfajával és annak valamennyi következményét, melyek legfontosabbja a szenvedés maga.

b/: Mindenki csak a maga vétkéért felel. Isten szeretetével és igazságosságával összeegyeztetetlen a büntetés „öröklése”. A bibliai teremtéstörténet az őszülők bűnbeesésének bemutatásával mély allegórikus igazságot tár fel, amely az egész emberiség (pontosabban a paradicsomban élő szellemek *egy részének*) eltévelyedését szimbolizálja. A tényleges szembe fordulás a világmindenség e por szemén (Föld) élő ember számára felfoghatatlan „tér és idő” dimenziókban zajlott. Melyet „követően” (kénytelenek vagyunk az idő fogalmával is élni) a létrejött káoszból került sor az anyagi mindenség megteremtésére (a káoszból - isteni törvények alá rendelve - került sor a csillagrendszerek „kifejlesztésére”). Az isteni üdvterv részét képezi az anyagi testbe kényszerült bukott szellem javító-nevelő fejlesztése, és az elfeledett isteni igazságok újra tanítása, - sorozatos testet öltések segítségével. Hogy miért ebben a formában „hatékony” a tanulás, azt a „Keresztény hittan útkeresőknek” c. letölthető könyv bemutatja.

c/: Az isteni kinyilatkoztatás nem szünetel. Maga Jézus hangsúlyozta, hogy *„Még sok mondanivalóm volna, de nem vagytok hozzá elég erősek. Hanem amikor eljön az Igazság Lelke, ő majd elvezet benneteket a teljes igazságra. Nem magától fog beszélni, hanem azt mondja el, amit hall, és a jövődőt fogja hirdetni nektek.”*

Az emberiség szellemi fejlődésének mindenkori szintjéhez igazodott az isteni tanítás. Gondoljunk csak az ószövetség féltékeny és haragvó, a fáraó szívét megkeményítő, állati véráldozatot „követelő” Istenképre.

Isten soha nem hagyta magára az embert, ez teljesen ésszerűtlen lenne a modern ám ugyancsak gonosz és tökéletlen ember esetében.

A hit hivatalos védői - csak úgy mint bármikor a történelemben, e pozitív értékörzés mellett/ellenére, - szellemi monopóliumuk féltése miatt azonban mindent elkövetnek a mai ember számára szóló tanítások megakadályozására.

Így volt ez a próféták idejében, Jézus életében a középkorban és így van ez ma is. Krisztus után folyamatosan, a középkorban, sőt a materializmus „diadalmenetének” idején (az 1860-as évektől) Isten gondoskodott a prófétákkal azonos módon a szükséges ismeretek, feddés átadásáról. Ezen ismeretek birtokában sokkal könnyebb lenne a mai világban eligazodni, és keresztény hitünket a tudományos gondolkodás számára abszolút érthetővé és ragyogó bizonyossággá tenni.

Pedig a harmadik kijelentés szellemi kiáradása hatalmas ragyogó fényözönbe állítja a keresztény igazságokat, és a mai kételkedő ember számára kimerítő választ ad a filozófiák eddig megválaszolatlan alapkérdéseiről. **Az isteni üdvterv, az Ige kiáradása, Krisztus megváltási munkája sokkal hatalmasabb és nagyszerűbb, mint ahogy ezt eddigi hiányos ismereteink alapján feltételeztük.**

2. Hogyan történt/történik a kinyilatkoztatás? (**)

A kinyilatkoztatás során tehát a szellemi világ Isten megbízásából (Isten maga is szellem) kommunikál az anyagi világ emberével. Ez önmagában nem is olyan különös és bonyolult, mint első pillantásra tűnik, hiszen az ember esetén is - a személyi éntudat és intellektus hordozója - **a saját szellemünk** (gyakran a lélek szóval helyettesítik és keverik) **áll kapcsolatban saját testünkkel.** És ez a szellem anyagi eszközöket használ az anyagi világban, nevezetesen agyunkat, beszélőszerveinket, kezünket és érzékszerveinket. Ily módon a

láthatatlan szellemünk beszédre, beszéd értésre, írásra olvasásra tudja készíteni az anyagi testünket, miután ahhoz szorosan hozzá van kapcsolva. Álom és testen kívüli élmény esetén ez a kapcsolat meglazulhat, de ilyenkor is megmarad a „valóságű” érzékelés képessége. A szellemünk önállóan (az anyagi érzékszervek nélkül) is képes lehet mindenféle érzékelésre, (pl álom, testen kívüli élmények, halál közeli élmények stb), mely mértéke egyénenként eltérő, mely képesség fejleszthető. Ezzel mindig is tisztában volt az emberiség, ám a modern elanyagiasodott ember tudatosan elnyomta, elsorvasztotta ezt a képességét. Az egész jelenséget pedig a mesék és babonák világába száműzte. E képességet használták a régi jósök, jövőbe látók, tisztán hallók, varázslók és gyógyítók, sőt primitív néptörzseknél ez ma is így van. E szellemi képesség elnyomása gyermekkorban kezdődik, amikor még (kis gyermekek esetén) olyan dolgokat képesek látni érzékelni, amit a felnőttek képzelődésként elutasítanak, és „leszoktatják” róla.

A saját életünkből tehát tudjuk, hogy az álom valóságű érzékelés (látás, hallás, tapintás) színtere. Jelen sorok írójának alkalmá volt arra, hogy egyik álmában (tudatában volt annak, hogy álmodik) kísérletet végzett egy bonyolult építészeti díszítés „tanulmányozásával”. Kemény, valóságos, precíz és minden részletében tapintható és tanulmányozhatónak bizonyult az adott tárgy.

Ez azt is jelenti, hogy anyagi érzékszervek nélkül is létezik a látás, hallás, tapintás (=érezékelés) élménye.

A Biblia, valamint az újabbkori szellemi „kiáradás” tapasztalatai alapján a következő módon történhet kinyilatkoztatás:

2.1. Közvetlenül fizikai jelenségek formájában

2.2. Közvetlen anyagi formában megjelenő szellemi küldöttekkel

2.3. Prófétákon keresztül, melynek módjai

Álom

Tisztánlátás/látomás

Tisztánhallás/sugalmazás

Intuicó (belső parancs)

Prófétai(mediális) beszéd, a beszélő által nem ismert nyelveken is,

Prófétai(mediális) írás, amikor az írást végző személy tudatának ki- kapcsolása mellett a kezét használják fel a közlésre

2.4. Személyes eljövétel (testetöltés) formájában

Előre bocsátjuk, hogy a Biblia igen nagy számban tartalmaz a kinyilatkoztatás szellemi kapcsolatára utaló információkat, melyek eddig kevés figyelmet kaptak.

A továbbiakban a teljesség igénye nélkül (terjedelmi okokból) bemutatjuk a kinyilatkoztatás különböző formáinak gyakorlati megvalósulását a Bibliában.

3./ Bibliai példák a kinyilatkoztatás különböző módozataira(**)

3.1. Kinyilatkoztatás fizikai jelenségek felhasználásával

Kiv 3.2

Itt megjelent neki az Isten angyala a tűz lángjában, egy égő csipkebokorban. Mikor odanézett, látta, hogy a bokor ég, de nem ég el... Amikor az Úr látta, hogy vizsgálódva közeledik, az Isten megszólította a csipkebokorból: „Mózes, Mózes!” „Itt vagyok” - felelte. Erre így szólt: „Ne közelíts! Vedd le sarudat a lábadról, mert a hely, ahol állasz, szent föld.” Azután így folytatta: „Én vagyok az Isten, atyáid Istene: Ábrahám Istene, Izsák Istene, Jákob Istene.” Erre Mózes eltakarta arcát, mert félt Istenre

Ez esetben (ld Greber: *Kapcsolat Isten szellemvilágával* c ajánlott könyv) speciális „ód-felhő” szolgált a láthatatlan világ fizikai megnyilvánulására, melynek (ód, ódem=életerő) segítségével a szellemvilág fizikai jelenségek létrehozására képes. Ily módon történt a tenger és a folyó kettéválasztása, a vándorló zsidó nép táplálása a pusztában, Baltazár a káldeusok királyának tróntermében egy megjelenő ujj által való írás (Dániel 5.1-30: ... „megmérettél és könnyűnek találtattál” – ld.), de Jézus csodáinak egy része (kenyérszaporítás, csodálatos halfogás, a vihar lecsendesítése stb). Újkori péda a Mogadishu sivatag homokviharában az ég és föld között kirajzolódó hatalmas Krisztus arc, és a nagyszámú – tudósok jelenlétében jegy-

zökönnyezett – szellemi materializációs jelenség, mely a „harmadik kijelentés” részeként a bizonyság erősítésére adatott.

Fizikai jelek kísérték Isten szózatát (a megfelelő nyomaték érdekében mennydörgés közepette a szent hegyen: *(Kiv 20.18 Az egész nép hallotta a mennydörgést, a villámlást, a harsonazengést és látta a füstölő hegyet. A nép félt, remegett és távol maradt.)*, a pusztában vándorló zsidó nép útját, és az Úr megkérdésének színhelyét („találkozások sátra” *Pl. MTörv 31.15: Az Úr felhőoszlop alakjában megjelent a sátorban; a felhőoszlop a sátor bejáratánál állt.*)

A csodák is közvetve a kinyilatkoztatás részeként tekinthetők, hiszen Isten dicsőségének és hatalmának megnyilatkozásai, bizonyosság tételei. Ez esetben a láthatatlan világ az ember által nem ismert törvényei kivetülnek az anyagi síkra, mindenképpen valamilyen fontos célból. A „csodák”,- amelyek valójában nem csodák, hanem a láthatatlan világ működésének megnyilvánulásai az ószövetség idején, Jézus működése során, valamint napjainkban is végbemennek.

3.2. Kinyilatkoztatás közvetlenül anyagi formában megjelenő szellemi küldöttek által()**

Ter 18.1

Az Úr megjelent neki Mamre terebintjénél, amikor a meleg napszakban sátra bejáratánál ült. Fölemelte szemét és íme, három férfi állt előtte. Mihelyt meglátta őket, sátra bejáratától eléjük sietett, földig meghajolt és így szólt: „Uram, ha kegyelmet találtam színed előtt, ne kerüld el szolgálodat.

Mt 17.3

S íme, megjelent nekik Mózes és Illés, és beszélgettek vele.

Lk 1.10-11

Az illatáldozat órájában az egész nép kint várta, és közben imádkozott. Ám megjelent neki az Úr angyala az illatáldozat oltárának jobb oldalán.

Jn 20.11

Mária ott állt a sír előtt és sírt. Amint így sírdogált, egyszer csak benézett a sírba. Láttá, hogy ott, ahol Jézus teste volt, két fehér ruhába öltözött angyal ül, az egyik fejtől, a másik lábtól.

Lk 24.36

Míg ezekről beszélgettek, egyszer csak megjelent köztük és köszöntötte őket: „Békesség nektek!” Ijedtükben és félelmükben azt vélték, hogy szellemet látnak.

Jn 20.26

Nyolc nap múlva ismét együtt voltak a tanítványok, s Tamás is ott volt velük. Ekkor újra megjelent Jézus, bár az ajtó zárva volt. Belépett, megállt közepén, és köszöntötte őket: „Békesség nektek!”

ApCsel 12.7

Egyszerre csak megjelent az Úr angyala, a helyiséget pedig fény árasztotta el. (Az angyal) oldalba lökte Pétert, s fölébresztette: „Kelj fel gyorsan!” - mondta. Erre a láncok lehulltak a kezéről.

E kiragadott példák mellett leghatalmasabb személyes megjelenés maga Jézus megszületése és földi működése volt.

A harmadik kijelentés (=újkori szellemnyilatkozatok) rávilágított arra, hogy a szellemvilág materiális síkon történő megnyilvánulásai meghatározott törvényeken alapulnak.

3.3. Kinyilatkoztatás prófétákon keresztül()**

3.3.a./ Kinyilatkoztatás álom formájában()**

Szám 12.6-7.

Az Úr így szólt: „Halljátok szavamat! Ha valaki próféta köztetek, általában látomásban jelenek meg neki vagy álmában szólok hozzá. De nem így (teszek) szolgálommal, Mózesrel. Ő mindenütt otthonos házámban.

1Kír 3.5

Gibeonban megjelent az Úr Salamonnak, éjszaka, álmában. Így szólt az Isten: „Kérj, mit adjak neked!”

Mt 1.20

Míg ezen töprengett, megjelent neki álmában az Úr angyala, és így szólt hozzá: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet Máriát, hiszen a benne fogant élet a Szentlélektől van!

Mt 2.13

Azután, hogy elmentek, megjelent Józsefnek álmában az Úr angyala, s ezt mondta neki: „Kelj föl, fogd a gyermeket és anyját, menekülj Egyiptomba, s maradj ott, amíg nem szólok, mert Heródes keresi a gyermeket, meg akarja ölni.”

Mt 2.19

Amikor Heródes meghalt, megjelent Egyiptomban álmában Józsefnek az Úr angyala,

ApCsel 18.9

Egy éjjel az Úr álmában felszólította Pált: „Ne félj, hanem beszélj, és ne hallgass!

Megj: Az álom nem csak a prófétáknak adatott, mint figyelmeztető és utasító eszköz. Számos tapasztalat szól hétköznapi emberek fontos álmáról, ahol valami fontosat kaptak.

3.3.b./ Kinyilatkoztatás látomásokon keresztül(**)

A látomásokon keresztüli kinyilatkoztatás az álomhoz hasonlóan igen gyakran szerepel a Bibliában. Csak néhány kiragadott példa:

Ter 15.1

A történetek után az Úr szava megnyilatkozott Ábrámnak látomásban: „Ne félj Ábrám, én védőpajzs vagyok; a jutalmad igen nagy lesz.”

Ter 46.2

Isten éjjeli látomásban így szólt Izraelhez: „Jákob, Jákob!” Ő felelt: „Itt vagyok!”

Szám 12.6

Az Úr így szólt: „Halljátok szavamat! Ha valaki próféta köztetek, általában látomásban jelenek meg neki vagy álmában szólok hozzá.

Dán 1.17

Ennek a négy ifjúnak az Isten megadta a tudományt, és minden írásban és bölcsességben a jártasságot. Ezenkívül Dánielnek még azt is megadta, hogy megértsen minden látomást és álmot.

Dán 2.19

Ekkor Dániel éjjeli látomásban elnyerte a titok kinyilatkoztatását. Erre Dániel áldotta az ég Istenét.

Oz 12.10-11

Én vagyok az Úr, a te Istened, amióta elhagytad Egyiptom földjét. Újra sátrakban kell majd laknod, mint a találkozás napján; szólni fogok a prófétákhoz, bőven adom a látomásokat, és a próféták által osztom a halált.

Jo 3.1

„Mindezek után kiárasztom Lelkemet minden testre. Fiaitok és leányaitok jövendőlni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok meg látomásokat látnak.

Lk 1.21

A nép egyre várta Zakariást, és csodálkozott, hogy oly sokáig ott időzik a szentélyben. Ám amikor kijött, nem tudott hozzájuk szólni, s ebből megértették, hogy látomása volt a templomban. Ő intett nekik, de néma maradt,

ApCsel 10.3

A nap kilencedik órájában látomása volt. Egész világosan látta, hogy az Úr angyala belép hozzá és megszólítja: „Kornéliusz!”

Hatalmas látomások részletes leírása található a Dán.7, 8 fejezetekben, és a Jelenések könyvében.

3.3.c./ Kinyilatkoztatás tisztánhallás/sugalmazás útján()**

ApCsel 2.6

Amikor ez a zúgás támadt, nagy tömeg verődött össze. Nagy volt a megdöbbenés, mert mindenki a saját nyelvén hallotta, amint beszéltek.

ApCsel 11.7-9

És hangot is hallottam. Így szólított meg: Nos, Péter, öld meg és edd meg! Én szabadkoztam: Szó sem lehet róla, Uram, hisz nekem soha semmi közönséges és tisztátalan nem volt még a számban. Másodszor is megszólított az égi hang: Amit az Isten tisztává tett, azt te ne tartsd közönségesnek.

Jel 4.1

Ezek után láttam, hogy egyszer csak kapu nyílt az égen, és az előbbi hang, amelyet olyannak hallottam, mintha harsona szólt volna hozzám, folytatta: „Gyere fel ide, és megmutatok neked mindent, aminek ezek után történnie kell.”

3.3.d./ Kinyilatkoztatás intuíció útján()**

Tób 14.3

Amikor **érezte, hogy közel a halála**, odahívta a fiát, Tóbiást és így tanította: „Fiam, vedd gyermekeidet, Ugyanakkor számos helyen (több száz) kezdődik így a prófétai szózat: „**Ezt mondja a z Úr...**” Hogy ez milyen módon történik sok esetben nincs közvetlen utalás. Feltételezhetően hallás, intuíció, vagy álm formában történhetett.

Józs 24.2

S Józsue szólt az egész néphez. „Ezt mondja az Úr, Izrael Istene: A folyón túl éltek egykor ősatyáitok, Terach, Ábrahám és Nachor atyja, s más isteneknek szolgáltak.

1Sám 10.17-18

Ekkor Sámuel összehívta a népet az Úr elé Micpába, és így szólt Izrael fiaihoz: „Ezt mondja az Úr, Izrael Istene: Kivezettem Izraelt Egyiptomból és kiszabadítottalak benneteket az egyiptomiaknak és minden királynak a hatalmából, aki csak szorongatott titeket...

A harmadik kijelentés során (az 1800-as évektől napjainkig) részletes, törvényeken alapuló tisztázására került sor a „módszert illetően”, mely alapján a Biblia számos helyén történt utalás és megjegyzés (a prófétálás módszerét illetően) értelme világossá vált.

3.3.e./ Kinyilatkoztatás prófétai beszéd útján()**

A kinyilatkoztatás e formája azt jelenti, hogy a kinyilatkoztatás közvetlenül a prófétai beszéddel azonos időpontban történik, mintegy szócsőként működik a próféta, vagy bárki (szélső esetben bármi, pl egy állat - Bileám számára esetében). Ilyen esetben kerülhet sor egy sugalmazó szellem közvetlen kapcsolódására, ill. a próféta szellemé-

nek részleges vagy teljes kiszorítására, ami kívülálló számára „prófétai révület”-ként mutatkozik. Ez állapotban ugyanis (átmenetileg) teljesen megváltozik az illető személyisége.

Mt 16.15-17

Jézus most hozzájuk fordult: „Hát ti mit mondtok, ki vagyok?” Simon Péter válaszolt: „Te vagy Krisztus, az élő Isten Fia.” Erre Jézus azt mondta neki: „Boldog vagy, Simon, Jónás fia, mert nem a test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám.

Szám 22.28-31

Ekkor az Úr megnyitotta a szamár száját, s az így szólt Bileámhoz: „Mit vétettem neked, hogy háromszor is megvertél?” Bileám ezt felelte a szamárnak: „Mert csúfot úztél belőlem. Csak lett volna kardom, meg is öltelek volna!” A szamár így válaszolt Bileámnak: „Hát nem én vagyok a szamarad, amelyen kezdettől mind a mai napig lovagoltál? Megtagadtam-e valaha is a szolgálatodat?” Azt mondta: „Nem.” Az Úr most megnyitotta Bileám szemét, így meglátta az Úr angyalát, amint kivont kardot tartva kezében ott állt az úton. Erre meghajolt és arcra borult.

Szám 11.26

Két ember azonban a táborban maradt; az egyiket Eldadnak, a másikat Medadnak hívták. Rájuk is alászállt a lélek; a számba vettek közé tartoztak, de nem mentek oda a sátorhoz. A táborban **prófétai elragadtatásba estek**. Ezért az egyik szolga elfutott és jelentette Mózesnek, e szavakkal: „Eldad és Medad **prófétai elragadtatásba estek** a táborban.”

1Sám 10.10

Amikor onnét Gibeába értek, lám, egy sereg próféta jött velük szembe, s leszállt rá az Isten lelke, úgyhogy ő is **prófétai révületbe** esett.

1Sám 19.20

Erre Saul elküldte embereit, hogy fogják el Dávidot. De amikor ezek meglátták **prófétai révületükben** a próféták seregét, Sámuellel az élükön, az Isten lelke Saul embereire is rászállt, úgyhogy prófétai révületbe estek.

A prófétai elragadtatás/révület (mai nevén féltransz, vagy transz) az a lelkiállapot, amikor az ember szelleme és teste közötti kötelék meglazul és lehetővé válik „idegen” szellem hozzákapcsolódása a testhez (agyhoz), - közvetlen megnyilatkozás céljából. Erről igen nagyszámú és részletes leírás található a modern szellemtani irodalomban.

3.3.f./ Kinyilatkoztatás prófétai írás útján()**

A prófétai nyilatkozatok kinyilatkoztatása sok esetben történhetett ezen a módon, de közvetlen utalás erre nincs, kivéve a házasságtörő asszony történetét, ahol a híres választ írásban kapta meg Jézus az Atyától.

Jn 8.5-8

Mózes azt parancsolta a törvényben, hogy az ilyet meg kell kövezni. Hát te mit mondasz?” Ezt azért kérdezték, hogy próbára tegyék, s vádolhassák. Jézus lehajolt, és az ujjával írni kezdett a földön. De tovább faggatták, azért fölegyenesedett, és azt mondta nekik: „Az vesse rá az első követ, aki bűntelen közületek!” Aztán újra lehajolt, s tovább írt a földön....

A harmadik kijelentés szellemi tanításainak jelentős hányada ezen az úton érkezett, mikor is az erre alkalmas személy (médiüm=eszköz) tudatának kikerülésével közvetlenül a kezét használták az üzenet leírására. Igen részletes irodalma és ismertetése van ezen eseteknek.

3.4. Kinyilatkoztatás személyes eljövétel (testetöltés) formájában
Leghatalmasabb formája Jézus emberként való megszületése, de ide sorolhatjuk a Biblia tanítása alapján Keresztelő János működését is. A szellemtan kibővíti ezt a lehetőséget az ún. „missziós testetöltés” fogalmával. A földön megszületett emberek között vannak olyanok, akik meghatározott feladat elvégzése érdekében vállalták a testet öltést. Ilyen feladat lehet valamilyen tanítói küldetés, ami a kinyilatkoztatás közvetett formájának tekinthető.

Mal 3.23

Nézzétek, elküldöm nektek Illés prófétát, mielőtt elérkeznék az én nagy és félelmetes napom.

Mt 11.10-14

Ő az, akiről az Írás szól: Nézd, elküldöm követemet előtted, hogy előkészítse utadat.....

S ha tudni akarjátok, ő Illés, akinek el kell jönnie.

A tanítványok megkérdezték: „Miért mondják az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönnie?”

Mt 17.11-13

Így felelt: „Illés ugyan eljön és helyreállít mindent. Csakhogy én azt mondom nektek: Illés már eljött, de nem ismerték fel, úgy bántak vele, ahogy akartak. Így szenved majd tőlük az Emberfia is.” Ekkor a tanítványok megértették, hogy Keresztelő Jánosról beszélt nekik.

4. Összefoglalás()**

Isten a kinyilatkoztatáson keresztül a kezdetektől fogva vezette, tanította az emberiséget, pontosabban a földön testetöltéssel tanulási lehetőséget kapó bukott paradicsomi szellemeket. A kinyilatkoztatás nagyon is valóságos, törvényeken alapul, mely törvények leghatalmasabbika: a szeretet törvénye.

2.sz Függelék : (**)

A szellemi kapcsolatok szabályai a Biblia szerint (tilalmak és szabályok)

1./Bevezetés: (**)

A keresztyén felekezetek bibliai helyekre hivatkozva elvetik az un „**spiritizmust**”, mint a hitre leselkedő egyik legfontosabb veszélyforrást. A hit védelmének tisztos szándéka által vezetettve azonban **elzárják azon isteni kijelentések intézményes útját, amelyek feltárják és tisztázzák** az egyháztörténelem során felhalmozódott - korrekcióra szoruló - tévedéseket. E tévedésekről egyházon belül kevés szó esik, pedig mindig voltak javító szándékú kezdeményezések, melyek elakadtak. Egy a Szentlélek által ihletett egyházban nem fordulhatott volna elő a vallásháború, vérontás, inkvizíció, boszorkányégetés, a gondolkodók meghurcolása, végleges lemaradás a világ haladása mögött, és maga a felekezeti megosztottság, kölcsönös kiátkozások és intrikák bölcsőjében megszületve.

Pedig Jézus előre megígérte az emberiség fejlődő értelmét figyelembevevő folyamatos tanítását (ld. 1.sz melléklet)

A krisztusi kijelentések végleges lezártágát képviselő tragikus tévhiedelem vezetett később a sötét középkor máig is következményeket hordozó súlyos tévelygéseire.

A földi világ mérhetetlen süllyedtségének állandó szindrómája az, hogy Isten szavát, vagy képviselőit elhallgattatják. Így történt ez

- A próféták esetében, akik közül sokat üldöztek és meg is ölték
- Jézust brutálisan meggyilkolták
- Jézus utáni időkben Isten követeit kivégezték, meghurcolták („eretnekek”, mártírok, reformátorok)
- 1800-as évek második felében a materializmus virágzásának megakadályozására küldött szellemi tanítókat és követőiket megbélyegezték, a Sátán munkásainak kiáltották ki. (ezt a bé-

lyeget annakidején Jézusra is rásütötték. Formálisan minden cselekedetébe, tanításába és gyógyításába belekötöttek.)

Hol hát az igazság? Ki mondja meg, hogy mi igaz, és mi a Sátán megtévesztő munkája? Ennek kiderítésére világos és hiteles módszerek vannak, de erre most nem térek ki. (a hittanminősítéssel külön tanulmányban foglalkozunk)

A továbbiakban a

- „**Spiritizmus**” elleni fellépés alapjául szolgáló bibliai idézetek, valamint
- A „**spiritizmus**” lényegét megértető és elfogadó hatalmas számú bibliaidézet egy töredékén keresztül mutatjuk be az összefüggéseket.

2./ A szellemi kapcsolatok szabályai a Bibliában. Isten megkérdezése. Próféták és prófétálás . A „holtak” ()**

A szellemvilággal való kapcsolat egyidős az emberiséggel. Ezen a módon indult el az erre alkalmas időben és helyen az egyistenhitre nevelés. De ugyanez a mód tette lehetővé a bálványimádást, „halottlátást”, bűbájosságot varázslatot. (e kifejezéseket ma jó esetben megmosolyogjuk), mint tiltott spirituális tevékenységeket.

Isten nem hagyta magára a paradicsomból kiűzött embert. Az ószövetségi történelemben végig követhető az isteni vezetés, mely a törvényeken és a prófétákon keresztül valósulhatott meg. A bálványimádás szigorúan tiltott volt, mer az egyistenhitre nevelés akadályozása volt a „funkciója” ellentét szellemi sugalmazások által.

Szükséges volt tehát a látható és láthatatlan világ közötti kapcsolat szigorú szabályozására. (előírás – tiltás)

Istennel való kapcsolatban közreműködő személyeket **látóknak, prófétáknak** nevezi a szentírás. Ők azok a személyek, akik Isten, vagy Isten követjeinek üzeneteit kapták, hallották, látták, - ill. a nép/uralkodó kérdéseit, kéréseit tolmácsolták. **E személyeket az új-kori szellemi kapcsolatokban médiumoknak (eszköz) nevezzük.**

A Biblia, - mint minden egyéb kérdésben – a szellemi kapcsolatok tekintetében is a következő formákban tanítja, vezeti az embert

- Előírások
- Tiltások
- Konkrét történések
- Tájékoztató, útmutató

2.1 Bibliai előírások(**)

Isten általános előírását jellemzően a következő idézet tartalmazza: MTörv 13.2-4

*„Ha **próféta** vagy álomlátó támad körödben, s jelt mutat vagy csodát tesz előtted, és a jel vagy csoda, amelyet mutat, megvalósul, **közben azonban azt mondja**: kövessünk más isteneket - olyanokat, akiket nem ismersz -, s imádjuk őket!, **ne hallgass az ilyen próféta vagy álomlátó szavára.**”*

Látható, hogy nem egyetemes a tiltás, hanem a rossz oldalról jövő tanításból megítélhető hamis prófeta kiszűrésére vonatkozik.

Isten részletes előírásait jellemzően a következő idézetek tartalmazzák

Kiv 33.7

*Mózes ekkor fogta a sátrat, felállította az Ő számára a táboron kívül, bizonyos távolságra a tábortól és elnevezte a találkozás sátorának. **Aki meg akarta kérdezni az Urat**, annak ki kellett mennie a találkozás sátorához, amely a táboron kívül állt.*

Kiv 29.44

Megszentelem a találkozás sátorát és az oltárt. Megszentelem Áront és fiait is, hogy mint papok szolgáljanak neked.

MTörv 18.10-15

***Ne akadjon közted senki**, aki fiát vagy lányát arra készíti, hogy tűzön menjen át; aki jövendőmondásra, varázslásra, csillagjóslásra vagy boszorkányságra adja magát; aki bűbájosságot űz, szellemet vagy lelket kérdez; **aki halottat idéz**. Mert aki ilyet tesz, utálat tárgya az Úr szemében; az Úr, a te Istened emiatt az utálat miatt űzi el ezeket a népeket előled. Légy egészen hű az Úrhoz, a te Istenedhez. Ha ezek a népek, amelyeket elűzöl, hallgatnak is a jövendőmondókra*

meg a varázslókra, neked az Úr, a te Istened ezt nem engedi meg. Neked prófétát támaszt az Úr körödből, testvéreid közül, mint engem, őrá hallgassatok.

Ezen idézeteken túlmenően számos további idézet foglalkozik a kérdéssel, - annak érdekében, hogy egyértelmű legyen a zsidóság számára a szellemi kapcsolat törvényes és törvénytelen módja.

Az Úr megkérdezése kezdetben a találkozások sátrában, későbbiekben a helytől függetlenül a próféták (=Istenhez hűséges, hívő és médiumi adottságokkal rendelkező személyek) segítségével történt.

Ezért működött jól a társadalom a bírák idején, mert minden fontos kérdésben Istenhez (szellemi képviselőihez) fordultak. A próféta nem csak az ismert prófétákra vonatkozik, számos helyen (pl Bételben) próféta iskolák is működtek több száz „hallgatóval”, ahol az alkalmassági szűrésen túlmenően sor került a médiumi képességek fejlesztésére is. A képzés és megfelelő személyi válogatás, valamint előírások betartása védelmet nyújtott a hamis tanítások (gonosz szellemi megtévesztések) ellen. Isten útmutatásait a szellemi oldalról a jó szellemvilág arra kijelölt képviselőin keresztül kapták a hétköznapi ügyekben. **Maga Mózes megszólítása az Úr által sem közvetlenül, hanem egy angyalán keresztül történt:**

Kiv 3.2

Itt megjelent neki az Isten angyala a tűz lángjában, egy égő csipkebokorban. Mikor odanézett, látta, hogy a bokor ég, de nem ég el. Így szólt magában: „Odamegyek és megnézem ezt a különös jelenséget, hadd lássam, miért nem ég el a csipkebokor.” Amikor az Úr látta, hogy vizsgálódva közeledik, az Isten megszólította a csipkebokorból: „Mózes, Mózes!” „Itt vagyok” - felelte.

Ez a kapcsolat nem zárult le Jézus eljövételével, hanem működött az apostoloknál és a későbbi időkben is (ld. később)

2.2. Tiltások, melyet később a Szentszellem elhallgattatásának „bibliai alapjául” szolgáltak()**

Néhány jellemző bibliai idézet:

MTörv 18.10-15

*Ne akadjon közted senki, aki fiát vagy lányát arra készíti, hogy tűzön menjen át; aki jövendőmondásra, varázslásra, csillagjóslásra vagy boszorkányságra adja magát; aki bűbájosságot űz, szellemet vagy lelket kérdez; aki **halottat idéz**. Mert aki ilyet tesz, utálat tárgya az Úr szemében; az Úr, a te Istened emiatt az utálat miatt űzi el ezeket a népeket előled. Légy egészen hű az Úrhoz, a te Istenedhez. Ha ezek a népek, amelyeket elűzöl, hallgatnak is a jövendőmondókra meg a varázslókra, neked az Úr, a te Istened ezt nem engedi meg. **Neked prófétát támaszt az Úr körödből, testvéreid közül, mint engem, őrá hallgassatok.***

Lev 19.31

Ne forduljatok halottlátókhoz, ne keressétek fel a jósokat, mert beszennyezitek magatokat. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

Lev 20.6

Aki halottlátókhoz vagy jósokhoz megy, hogy velük együtt varázslást űzzön, az ilyen embernek ellene fordulok és kiirtom népéből.

Ezen idézetek csaknem teljes körét a **2.sz. melléklet** tartalmazza. Annak érdekében ezt adjuk meg a legrészletesebben, nehogy ezek eltitkolásának gyanúja merüljön fel bárkiben. **Halottlátók, halott-idézők, jövendőmondók „működésére”** és meghallgatására vonatkoznak e tilalmak.

A tilalom teljes kiterjesztése (a törvényes kapcsolatra is) az ellentét műve, ugyanis a közép- és újkori kereszténységre tragikus következményekkel járt. Megszűnt a kérdezés lehetősége és az élő kapcsolat ember és Isten követői között. Isten és a próféták szerepét gyarló földi emberek vették át.. A tévedhetetlenség és krisztusi örökség monopóliumának birtoklása konzerválta a súlyos tévedéseket és lehetlenné tette azok korrekcióját. Hatalmi harcok, konfliktusok állandó színterévé vált a szeretet tanát hirdető egyház, amely hamar kettészakadt(1054-ben), később folytatódott a megosztottság. Robbanásszerű megtisztulást ideig-óráig a reformáció hozott, de ez egyben a megosztottság további folytatását eredményezte.

2.3. A tévedés gyökere a „halottak” fogalmának Bibliától eltérő értelmezésében van(**)

A biblia, mint Istentől sugallt szellemi mű igen nagy gyakorisággal Istentől való elfordulást nevezi **halálnak**, az emberek akik ezt teszik (szellemi-) halottak. E szóhasználat igen világosan megkülönböztethető a testi halottra, halálra (mint testi pusztulás) vonatkozó esetektől. Néhány idézet:

Ter 2.17

*De a jó és rossz tudás fájáról ne egyél, mert amely napon eszel róla, **meghalsz.**”*

Ter 3.3

*Isten csak a kert közepén álló fa gyümölcséről mondta: Ne egyetek belőle, ne érintsetek, nehogy **meghaljatok.**” Erre a kígyó így beszélt az asszonyhoz: „Semmi esetre sem fogtok **meghalni.**”*

Már e két idézet is világosan utal rá, hogy miről van szó. Lelepleződésükkor Isten nem pusztította el őket, hanem kiűzte őket a Paradicsomból.

Az élők és holtak birodalma nem a föld és a túlvilág lakóit jelenti.

Hiszen maga Jézus mondja:

Mt 22.31-32

*„Ami pedig a halottak feltámadását illeti, nem olvastátok, amit az Isten mondott nektek: Én vagyok Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene. **Isten nem a halottak Istene, hanem az élőké.**”*

Lk 9.60

*„Hagyd a **holtakra**, hadd temessék halottaikat - mondta neki -, te meg menj, és hirdesd az Isten országát.”*

Lk 15.23

*Vezessétek elő a hizlalt borjút, és vágjátok le. Együnk és vigadjunk, hisz fiam **halott volt és életre kelt, elveszett és megkerült.** Erre vigadozni kezdtek.*

Jn 5.25

Bizony, bizony, mondom nektek: Elérkezik az óra, s már itt is van, amikor a halottak meghallják az Isten Fia szavát. S akik meghallják, azok élni fognak”

Pál apostol igen részletesen leírja a bűn és a halál kapcsolatát, csak néhány idézet:

Róm 8.10

Ha Krisztus bennetek van, jóllehet a test a bűn miatt halott, a lélek a megigazulás következtében él.

Ef 2.1

Ti is halottak voltatok vétkeitek és bűneitek következtében, ...

A vonatkozó idézetekből látszik, hogy nem lehet tehát egy kalap alá venni a szellemvilág jó és gonosz tagjait és egységesen „halottak” jelzővel illetni.

2.4. Konkrét történések, melyek utalnak a helyes gyakorlatra()**

Az előzőekben már említésre került, hogy Isten az ő látható és láthatatlan szolgálói segítségével folyamatos kapcsolatot tartott fenn az emberrel.

A Teremtés könyvében még kevés az utalás a kapcsolat módjára, -tényszerűen Isten szól, utasítást ad az ősatyáknak. De Jákob álmában kap Istentől ígéretet, később pedig teljesen kirajzolódik a **kapcsolat-teremtés módja**:

- Álom
- Lát(om)ás
- Hallás
- Inspiráció
- Próféta beszéd (prófétálás – később még erre visszatérünk)

Hihetetlen gazdag ilyen kapcsolatokban az ószövetségi szentírás (közel ezer eset fordul elő a könyvekben).

Aki csak kissé jártas a „spiritizmus”-ban azonnal láthatja, hogy Isten kapcsolata az emberrel az ószövetségi gyakorlat óta szakadatlan, és nem változott a „módszert” illetően.

Szám 11.25-27

Miután az Úr alászállt a felhőben, s szólt hozzá, elvett a rajta levő lélekből és a hetven vénre osztotta. Mihelyt alászáll rájuk a lélek, prófétai elragadtatásba estek; ez később nem ismétlődött meg. Két ember azonban a táborban maradt; az egyiket Eldadnak, a másikat Medadnak hívták. Rájuk is alászállt a lélek; a számba vettek közé tartoztak, de nem mentek oda a sátorhoz. A táborban prófétai elragadtatásba estek. Ezért az egyik szolga elfutott és jelentette Mózesnek, e szavakkal: „Eldad és Medad prófétai elragadtatásba estek a táborban.”

1Kir 3.5

Gibeonban megjelent az Úr Salamonnak, éjszaka, álmában. Így szólt az Isten: „Kérj, mit adjak neked!”

1Kir 12.22

Am az Úr így szólt Semajához, az Isten emberéhez: „Beszélj Rechabeámmal, Salamon fiával, Júda királyával, valamint Júda és Benjamin egész házával és a maradék néppel.

1Kir 18.1

Hosszú idő elteltével, a harmadik esztendőben történt, hogy az Úr szólt Illéshez: „Menj, s jelenj meg Acháb színe előtt, mert esőt hullatok a földre.”

Isten az ő követein keresztül óvta, intette, utasította a népet, - szükség esetén a jövődő felvázolásával.

2.5. A szellemi kapcsolatra vonatkozó útmutatások Krisztus után()**

Jézus távozása után – ígéretéhez híven – nem hagyta el tanítványait, ezt mutatja az Apostolok cselekedeteiben az első pünkösöd (Apcsel 2.1-12). Az már az ellentét műve, hogy ezzel egyszer és mindenkorra befejezettek tekintették a későbbi egyház „tanítói” a Szentszellem működését. Pedig Krisztus ígéretei (Jn 16.12) a teljes igazságra való elvezetést illetően mindenkire vonatkoztak. A hit kullogása a tudomány mögött, mai ember gonoszsága, hitetlensége jól mutatja, hogy bizony lenne mit tanulni.

Hogy szükséges a további gyakorlati tanulás és körütekintés, az a következő idézetek mutatják

1Kor 14.29-32

A próféták közül is kettő vagy három beszéljen, a többi pedig bírálja meg. Ha egy másik jelenlevő kap kinyilatkoztatást, az előbbi hallgasson el. Egymás után mind prófétálhattok, hogy mindenki tanuljon és felbuzduljon. A prófétaság lelke alá van vetve a prófétáknak.

1Kor 14.39

Törekedjetez tehát a prófétálásra, testvérek, s ne akadályozzátok meg az elragadtatás nyelvén szólást.

1Jn 4.1-3

Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy Istentől származnak-e, mert sok hamis próféta ment ki a világba. Az Istentől származó lelket erről ismeritek fel: minden lélek, amely megvallja, hogy Jézus Krisztus testben jött el, az Istentől van. S minden lélek, amely nem vallja meg Jézust, nem az Istentől való, hanem az antikrisztusé, akiről hallottátok, hogy eljön, és most már a világban is van.

Ezen idézetek jól mutatják, hogy hogyan **kell és szabad** a kapcsolattartást gyakorolni Isten szellemeivel.

A legutolsó idézet éppen azt tartalmazza, hogy Krisztust elfogadó, tanaival azonosuló szellemeket kell hiteles forrásként elfogadni, ugyanakkor figyelmeztet az ellentét aktív jelenlétére is.

1.sz. melléklet()**

Jézus ígérete

Jn 16.12

Még sok mondanivalóm volna, de nem vagyok hozzá elég erősek. Hanem amikor eljön az Igazság Lelke, ő majd elvezet benneteket a teljes igazságra. Nem magától fog beszélni, hanem azt mondja el, amit hall, és a jövődőt fogja hirdetni nektek. Megdicsőít engem, mert az enyémből kapja, amit majd hirdet nektek.

A 2. sz melléklet()**

Bibliai idézetek, melyek a spiritizmus elleni fellépés alapjául szolgáltak

MTörv 13.2-4

Ha próféta vagy álomlátó támad körödben, s jelt mutat vagy csodát tesz előtted, és a jel vagy csoda, amelyet mutat, megvalósul, közben azonban azt mondja: kövessünk más isteneket - olyanokat, akiket nem ismersz -, s imádjuk őket!, **ne hallgass az ilyen próféta vagy álomlátó szavára**

MTörv 18.10-15

Ne akadjon közted senki, aki fiát vagy lányát arra készíti, hogy tűzön menjen át; aki jövődömondásra, varázslásra, csillagjóslásra vagy boszorkányságra adja magát; aki bűbájosságot űz, szellemet vagy lelket kérdez; aki halottat idéz. Mert aki ilyet tesz, utálat tárgya az Úr szemében; az Úr, a te Istened emiatt az utálat miatt űzi el ezeket a népeket előled. Légy egészen hű az Úrhoz, a te Istenedhez. Ha ezek a népek, amelyeket elűzől, hallgatnak is a jövődömondókra meg a varázslókra, neked az Úr, a te Istened ezt nem engedi meg. *Neked prófétát támaszt az Úr körödből, testvéreid közül, mint engem, őrá hallgassatok.*

Lev 19.31

Ne forduljatok halottlátókhöz, ne keressétek fel a jósokat, mert beszennyezitek magatokat. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

Lev 20.6

Aki halottlátóhoz vagy jóskhoz megy, hogy velük együtt varázslást űzzön, az ilyen embernek ellene fordulok és kiirtom népéből.

Lev 20.27

Azt a férfit és asszonyt, aki közületek halottlátó vagy jós lesz, halálra kell adni, meg kell kövezni, vérük visszahull rájuk.”

MTörv 18.11

aki búbájosságot űz, szellemet vagy lelket kérdez; aki halottat idéz. Mert aki ilyet tesz, utálat tárgya az Úr szemében; az Úr, a te Istened emiatt az utálat miatt űzi el ezeket a népeket előled.

1Sám 28.3

Sámuel meghalt, és egész Izrael elsíratta. Városában, Rámában temették el. **A halottidézőket és a jövendőmondókat** meg kiűzte Saul az országból.

1Sám 28.7

Ezért Saul megparancsolta szolgálainak: „Kerítetek nekem egy asszonyt, aki ért a halottidézéshez! Elmegyek és kérdést intézek hozzá.” Szolgái azt felelték: „En-Dorban van egy halottlátó asszony.”

2Kír 21.6

A fiát tűzbe küldte, jóslásra és búbájosságra adta magát, **halottidézőket és jövendőmondókat** tartott, általában sok olyant művelt, ami gonosznak számít az Úr szemében, s így ingerelte.

2Kír 23.24

A halottidézőket és a jósokat, a házi isteneket és a bálványokat, általában minden szörnyűséget, ami csak volt Júda földjén és Jeruzsálemben, sorra eltávolította Jozija, s így teljesítette annak a törvénynek a szavait, amelyeket Hilkija pap az Úr templomában talált.

1Krón 10.13

Így halt meg Saul hűtlensége miatt, amelyet az Úr ellen elkövetett, az Úr szava miatt, amelyet nem vett figyelembe, **és amiatt is, hogy halottlátó asszonyt kért meg,** s tőle kért tanácsot.

2Krón 33.6

Hinnom fiának völgyében saját fiait is tűzbe küldte. Varázslással, jövendőmondással, ráolvasással is foglalkozott, sőt **halottidézést és jóslást is űzött**. Sok olyasmit tett, ami gonosz az Úr szemében, hogy bosszantsa.

Iz 8.19

És ha azt mondják nektek az emberek: „Kérdezzétek meg a halott-idézőket és a jósokat, akik suttognak és motyognak”, akkor ezt mondjátok: „Hát nem Istenét kell megkérdeznie a népnek, vagy talán a holtaktól kell felvilágosítást kérni az élők felől?”

3.sz. függelék(**)

A médiumok

(Részlet Johannaes Greber *Kapcsolat Isten szellemvilágával c. könyvből*)

Azokban az időkben, mikor az emberek Istent belülről keresték, kapcsolatuk Isten szellemi világával **közvetlen** volt. Sokan rendelkeztek a szellemi találkozás természetes képességeivel. Szellemük, melyet a magasztos és isteni dolgokra irányítottak, lehetővé tette, hogy a **szellemi látás, hallás és érzékelés** útján a szellemvilág kinyilatkoztatásait észleljék. Ez ugyanaz, amit ma *tisztánlátásnak, tisztánhallásnak* és *tiszta érzékelésnek* nevezünk. Nem volt szükség tehát köztes személyre, aki a túlvilági üzeneteket közvetíti.”

„Ezek az adottságok megszűntek, amikor az emberek elfordultak Istentől, szellemüket és figyelmüket csak a földi dolgok felé fordították. A pénz és más anyagi javak hajszolása elfeledtette Istent. Így nem csak a jó szellemi világgal szakadt meg a kapcsolat, hanem megszűntek azok az adottságok is, amelyek korábban a szellemi érintkezést lehetővé tették. Ma már az emberiség legnagyobb része odáig jutott, hogy az ilyen kapcsolat lehetőségére már nem is gondol, abban nem is hisz. Viszonylag kevesen vannak, akik ma is rendelkeznek ilyen adottságokkal, és akik a régi, Istenhez hű emberek módján a jó szellemekkel kapcsolatban állnak.”

„De eljön az az idő, amikor ezek a pontok a korábbiakhoz hasonlóak lesznek, amikor tehát az egyes emberek a szellemi látás és hallás útján a túlvilággal kapcsolatba tudnak lépni.”

„De addig azoknak az embereknek, akik még hisznek Istenben, a szellemi találkozásra más módot kell találniuk. És sokaknak, akik nem hisznek Istenben, a szellemvilág működését testi értelmükkel kell tudomásul venni, hogy ez bensőjüket felrázza, és hogy ismét higgyenek Istenben, a túlvilágban és a földi halál utáni életben.”

„Isten ezért adta a mai emberiségnek az úgynevezett **médiumokat**. A megnevezés értelmét már a korábbiakból ismered. De mivel a *médiumok* lényegének helyes felismerése a szellemi találkozás terü-

letén a legfontosabb dolgok egyike, mindenképp szükségesnek tartom, hogy erről átfogó tanítást adjak Neked. Itt csak az **emberi** médiumokra szorítkozom, és eltekintek azoktól az esetektől, ahol **állatok** látják el a médium szerepét.”

„A *médiumok* köztes személyek vagy emberi szerszámok, akiket a szellemvilág kezel, hogy az embereknek kinyilatkoztatásokat tudjon adni. Mivel a szellemi lényeknek e célhoz óderőre van szükségük, a *médiumok* olyan személyek, akik a szellemi világ számára **ódforrásul szolgálnak.**”

„A médiumok ténylegesen saját ódjukat bocsátják a kinyilatkoztató szellem rendelkezésére. De egyidejűleg annak az ódnak a gyűjtőhelyei is, amelyet a nem médiumok, mint az ún. spiritiszta összejövetelek résztvevői leadnak. Ahogy a vízvezeték építésénél is sokszor a kis források egyesülnek a fő forrás vizével, hogy a fő forrás teljesítményét növeljék, a médium ódereje is úgy növekszik, hogy a résztvevők gyengébb óderejét összegyűjti.”

„Ugyan minden ember rendelkezik óderővel, de a legtöbbjüknél ez túlzottan kötődik a testhez, és nem elég oldható. A szellemek tehát ezt nem használhatják megfelelő erősséggel.”

„Azok az emberek, akik alkalmasak médiumnak, igen *szenzitívek*. Ez azt jelenti, hogy az ód könnyű oldhatósága miatt minden benyomást sokkal mélyebben érzékelnek, mint más emberek. Ez nem betegség, mint ahogy a földi tudósok gondolják. Semmi köze az idegességhez, hisztériához, vagy akaratgyengeséghez. Épp ellenkezőleg: a jó szellemek az ideges, akaratgyenge és beteg embereket nem tudják médiumként használni. A jó médium több akaraterővel, jobb idegekkel és egészségesebb szervezettel rendelkezik, mint bármely más ember.”

„A különböző célok szerint, amelyre a szellemi világ egy médium óderejét használja, a **médiumok különböző fajtáit** különböztetjük meg:”

„1. Ha az óderőt arra használja, hogy egy asztalt mozgasson, vagy az asztal kopogását idézi elő, akkor megnevezése **asztalmédi-um.**”

„Az asztal emelgetése és a kopogás jelbeszéd a szellemvilág közléseinek vételéhez. **Ez a szellemi találkozás legalacsonyabb fajtája.** Szinte kivétel nélkül az alacsony szintű szellemek jelennek meg az asztalüléseken. **A magasabb szellemi világ a kinyilatkoztatásnak ezt a módját nem használja.**”

„Így fordulhat elő, hogy az ilyen összejöveteleken a működésbe lépő alacsony szintű szellemi lények durva csínyeket hajtanak végre, melyeket a jelenlévő résztvevők saját csalásaikkal még támogatnak is. Sajnos az úgynevezett *asztaltáncoltatás* a részben nevetséges, részben hazug kinyilatkoztatásaival a szellemi találkozások **magasabb rendű módjait is rossz hírbe hozza.**”

„Az Istenkeresők és az igazság barátai a szellemi kapcsolat ilyen módjától távol tartják magukat, és a szellemi találkozásoknak csak olyan módjait választják, melyek méltók a magasabb célokhoz.”

„2. Ha a túlvilági lények a kinyilatkoztatásokat **emberi írással** adják tudtul, akkor **írómédiúmról** beszélünk.”

„Az írás keletkezésének módja az *írómédiúmnál* igen különböző. Van, akinél a gondolatokat teljes személyi tudat mellett adják és íratják le. Az ilyen személyeket **inspirációs médiumnak** hívjuk. - Egy másiknak a kezét vezetik, és egyidejűleg a szavakat, melyeket leír, szellemének inspirálják. Ilyenkor a médium szintén tudatánál van. Az egyidejű inspiráció azoknál szükséges, akiknél a kéz vezetése nagy ellenállásba ütközik. - Mások csak azt tudják, hogy írnak, de a leírtak **tartalmát** nem ismerik. - Ismét mások teljesen öntudatlan állapotban írnak. Nem tudják, hogy írnak, és azt sem, hogy mit.”

„Az ilyen *írómédiúmnál* az írás különböző fajtái fordulnak elő.”

„A mediális írás ilyen módjától lényegesen különbözik az úgynevezett **közvetlen írás.** Ez oly módon keletkezik, hogy a szellemi lény a médiumnak csak az óderejét használja, kezét nem. A médium-

tól elvont óddal a szellemi lény saját szellemi kezét materializálja, és ezzel olyan tárgyra ír, melyet a médium nem érint, például táblára, papírra vagy egyéb dologra. Ehhez lényegesen nagyobb ódmennyiségre van szükség, mint a médium kezével történő íráshoz.”

„A közvetlen írásnak két példáját ismered a Bibliából. A Sínai hegyen a törvénytáblákat Isten keze írta, ahogy arról Mózes könyve tájékoztat: »Isten maga készítette a táblákat, az írás Isten írása volt, bele volt vésve a táblákba.« (2 Móz. 32, 16 - Szentszéki)”

„Amikor Baltazár király birodalma nagyjaival lakomát ült, és a szent edényekből akart inni, melyet apja a jeruzsálemi templomból rabolt, és közben dicsőítő énekeket énekelt a bálványokhoz, »egyszerre csak egy emberi kéz ujjai tűntek fel, és írni kezdtek a királyi palota festett falára, a lámpatartóval szemben; a király pedig nézte a kezét, ahogyan írt.« (Dániel 5,5 - Ökumenikus)”

„A médium kezét az írás helyett a szellemi világ használhatja **rajzolásra és festésre** is. Ebben az esetben **rajzoló és festő médiumról** beszélünk. A folyamat ugyanaz, mint az írásnál.”

3. Az írómédiumok egy fajtája az úgynevezett **planchettamédium**. *Planchettának* nevezzük az olyan fa, fém vagy egyéb anyagból készült lemezt, melyen az ábécé betűi, számok vagy egyéb jelek vannak elhelyezve. A planchetta felülete sima, hogy egy tárgyat könnyen lehessen rajta ide-oda csúsztatni. A médium teljesen tudatos állapotban kezét egy könnyen mozgatható tárgyra helyezi, mely csúccsal vagy mutatóval rendelkezik. Addig vár, míg a tárgy mutatója a betűk felé mozdul. A mutató csúcsa egymás után mutatja az egyes betűket, melyek összerakásával szavakat és mondatokat lehet képezni.”

„A planchettamédium csukott, vagy még jobb, ha bekötött szemmel ül, hogy a betűket ne lássa, mivel úgy fennáll a veszélye, hogy a mozgást a kezével segíti, és így saját gondolatait adja vissza.”

„A legismertebb *planchetta* az Ószövetség főpapjának ruháján levő **mellvért** volt. A főpap maga volt a médium.”

„A bibliai *mellvértet* a mai fordításaitokban *orákulumtáblának* is nevezik, mivel a zsidók azt *Isten megkérdezésére* használták. Ez négyzet alakú volt, négy sorban drágakövekkel kirakva. Az első sorban egy karneol, egy topáz és egy smaragd volt, a második sor egy rubinból, egy zafírból és egy jáspisból állt, a harmadik sor jácintból, achátból és ametisztből, a negyedik sor pedig krizolitból, ónixből és egy berillből (2 Móz. 39, 8).”

„Minden drágakőre írásjel volt vésvé Izrael tizenkét törzsnevének megfelelően. Így az ábécé egy fajtáját alkották. A drágaköveket azért választották, mert ezek nagyobb óderővel rendelkeztek, és a főpap médiumi erejét erősítették. A drágakövek között széles, sima barázda volt aranyból, sarkok és élek nélkül.”

„Ehhez tartozott az úgynevezett *homloklemez*, az aranyból készült szent diadém, melybe a következő szavakat vésték: *Az Úrnak szentelt*. Ezt kék bíborral erősítették a főpap fejkendőjéhez. Isten megkérdezésekor ez volt a legfontosabb tárgy, és joggal volt ellátva a bevéséssel: *Az Úrnak szentelt* (2 Móz. 39, 30-31 - Ökumenikus).”

„A főpap *Isten megkérdezésekor* a mellvértet a papi ruha alsó szélére kötötte fel, és vízszintes helyzetbe állította. Ezután a *homloklemez* leoldotta fejkendőjéről, és a drágakövek közti valamelyik barázdába állította. Majd kezét a mellvért fölé tartotta, anélkül, hogy az azon fekvő *homloklemez* érintette volna. A főpap igen erős óderejét Isten szellemvilága arra használta, hogy az arany *homloklemez* mozgásba hozta. Az az arany barázdában csúszott, és a kis füllel, mellyel a fejkendőhöz volt erősítve, odakocant a drágakövekhez, melyek betűiből a homloklemez jelzésének sorrendjében egy **szó** alakult ki. Ha a megadott írásjelekből összetett **szó** véget ért, a homloklemez az orákulumtábla jobb széléhez csúszott, ahol egy kis csengettyűvel jelezte a **szó** végét. Ha a szavak összetételével keletkezett **mondat** ért véget, a homloklemez az orákulumtábla jobb és bal oldalához csúszott, és mindkét oldal csengettyűit megszólaltatta. Ez a kettős jel jelezte, hogy a **mondat** véget ért. Így minden tévedés kizárt volt. Nem lehetett az előző szó írásjelét a következő szóhoz használni, és az előző mondat szavát a következő mondathoz hozzáfűzni.”

„Mivel ezzel a berendezéssel Isten válasza a félreértés bármilyen lehetősége nélkül érkezett, a homloklemez a csengettyűkkel együtt az igazság és világosság jeleként *szent sorsnak* nevezték. A héber szövegben *Urim és Thurim* szerepel, ami szintén igazságot és világosságot jelent.”

„A zsidó királyok idejében ezt az *orákulumtáblát* igen gyakran használták *Isten megkérdezésére*, amikor is a papok médiumként vettek részt. Különösen Dávid volt, aki minden fontos eseménynél Abjathar pap segítségével, az *orákulumtábla* felhasználásával Istent megkérdezte és Isten válaszait elfogadta.”

„4. Az igazság közlésének legfontosabb médiumai a **beszélő médiumok**, ha **mélytranszos médiumi** képzettséggel rendelkeznek. *Mélytranszról* akkor beszélhetünk egy médiumnál, ha annak saját szelleme a testéből teljesen kiszállt. Ilyen állapotban a médium halotthoz hasonló, a különbség csak az, hogy a kiszállt szellemet a testhez egy ódsáv köti, ami a halottaknál nincs meg. Náluk hiányzik ez az ódsáv. Az ódsáv segítségével a médium teste a kiszállt szellemtől annyi életerőt kap, hogy testi szervei tovább működnek. Az ódsávon tér vissza aztán a médium kilépett szelleme a testbe.”

„A kiszállt szellem helyett más szellemi lény száll a beszélő médium testébe, és a médium beszédszervei segítségével ad közléseket. Ehhez azt az óderőt használja, amely a médium szellemének kiszállásakor annak testében megmaradt.”

„A mélytranszos médium természetesen semmit sem tud arról, amit az idegen szellem mond. Amikor magához tér saját szellemének testébe való visszatérésekor, úgy tűnik számára, mintha aludt volna. Ilyenkor a mély transzos médium **médiumi alvásáról** beszéltek.”

„Azok számára, akikhez egy idegen szellemi lény egy médium segítségével beszél, a legfontosabb annak megtudása, **milyen szellem** vette tulajdonba a médium testét. Ezért minden embernek azt ajánlom, **ellenőrizzék a szellemeket**, hogy azokat valójában Isten küldte-e, és nem gonosz szellemek-e. Ezt úgy hajthatjátok végre, hogy **Isten nevében megesketitek őket, hogy kik ők, és honnan**

jöttek. A jó szellem hajlandó megesküdni, a gonosz nem. Ha jó szellemről van szó, az olyan közléseket, figyelmeztetéseket, tanításokat és utasításokat ad, mely jó szolgálatot tesz számotokra. Ha gonosz szellemi lényről van szó, küldjétek el. Előtte még figyelmeztessétek, hogy forduljon Istenhez, és imádkozzon Hozzá.”

„Ha a beszélő médiumba olyan szellem száll, aki az alacsonyabb rendű és súlyosan szenvedő szellemekhez tartozik, de jó szándékú, akkor tájékoztatástok állapotáról, irányítások Istenhez és imádkoztatok vele együtt. Így módon sok *szegény lélek* számára, ahogy ezeket a szellemeket nevezitek, a legnagyobb jócselekedetet hajtjátok végre, és ő örökre hálás marad nektek.”

„A szellemek vizsgálatának kötelességét az apostolok az első keresztények lelkére kötötték. Minden keresztény közösséget behatóan kioktattak arról, hogy szereztek az ószövetségi emberek erről bizonyosságot.”

„**5. Az apportmédiumok** a legtöbb esetben szintén *mélytranszos médiumok*. A szellemi világ az ő óderezüket használja arra, hogy anyagi dolgokat kívülről a zárt helyiségekbe juttasson, illetve a zárt helyiségekből kijuttasson. A *mélytranszos* állapot a legtöbb esetben azért szükséges, mert a szellemeknek a médium teljes testi ódjára szükségük van ahhoz, hogy az *apportokat* lehetővé tegyék. Az apportált anyagi tárgyakat az egyik helyen fel kell oldaniuk, és a másik helyen ismét anyaggá kell sűríteniük. Vannak viszont olyan médiumok is, akik a *mélytransz* nélkül is annyi ódot tudnak leadni, amely az *apport* megvalósításához elegendő, főként akkor, ha ódforrásként **egyidejűleg több erős médium szolgál**. Noha ti azt a rendkívül nagy hőséget testileg nem tudjátok érzékelni, amit az ódaram az anyag feloldása érdekében előállít, de a hőségből **később**, az apportált tárgy ismételt sűrítésekor valamennyit észlelhettek. Egy példával világítanám ezt meg. Az úgynevezett *kísértő szellemek* az utcáról köveket, homokot, és egyéb anyagokat hordanak a házak lezárt helyiségeibe. Ezt csak akkor tudják megtenni, ha elegendő ód áll rendelkezésükre, hogy a forró erősáramokat előállítsák. Ezzel az anyagokat feloldják, az ódban oldott anyagokat a szobába viszik, és ott az ódot ismét szí-

lárd anyaggá sűrítik. Még ha a sűrítéshez hideg erőáramokat használnak is, az anyag feloldásának hőjéből még annyi megmarad, mint amekkorát akkor észleltek, amikor az izzó acélt vízbe merítve hűtitek le.”

„Néha a médiumok testét is egyik helyről a másikra szállítják, sőt időnként igen nagy távolságokra is. Testüket szintén az egyik helyen feloldják, a másikon pedig ismét anyaggá sűrítik.”

„Amikor az Ószövetségben Habakuk prófétát a magával vitt étellel együtt Isten egyik szelleme az oroszlánbarlangban lévő Dánielhez vitte, akkor az angyal nem a levegőben vitte, ahogy gondoltok, hanem mindennel együtt ami nála volt feloldotta, és az oroszlánbarlangban ismét materializálta. - Ugyanez történt Fülöppel is, ahogy azt az Apostolok cselekedetei leírja. Amikor az etiópiai Kandake királynénak kamarását tanította és megkeresztelte, az »Úr szelleme elragadta Asdod városába«. A szellem feloldotta Fülöp testét, így a kamarás szeme elől eltűnt és Asdod városában materializálta ismét. (ApCsel., 8, 26).”

„Az ilyen folyamatok az emberek számára azért érthetetlenek, mivel az ilyenkor ható erők láthatatlanok. Az anyag, sőt az élő emberek testének feloldását az egyik helyen, és újra megtestesítését a másik helyen ma már nem lehet letagadni. Túl sok olyan eset történt már, ahol az anyagi dolgok és személyek feloldása és újbóli megtestesítése megcáfolhatatlanul bizonyított. A természeti törvényeket, ami alapján ez megtörténhet, az előző magyarázatokban már elég érthetően bemutattam.”

„**6. A materializációs médiumoknál** a médium teljes testi óderejét arra használja, hogy egy vagy több szellemi lény számára lehetővé teszi, hogy a testi szem számára is láthatóvá váljanak. Mivel ehhez a médium egész ódjára szükség van, a saját szellemet a médiumból el kell távolítani. A rendelkezésre álló ód mennyiségétől függően az idegen szellem vagy egész alakját, tehát összes tagját megjeleníti, vagy csak egyik-másik tagját, legyen az akár a szeme, arca vagy a keze. Ha a megtestesülés olyan erős, hogy az adott szellem földi lényhez hasonlít, akkor a médium **ódj**a nem elegendő. Ilyenkor

testének **anyagából** is el kell venni, és **ód formájában** a szellem megtestesüléséhez kell használni. A médium ilyen alkalmakkor anynyit veszít a testsúlyából, amennyit ód és anyag formájában a szellem számára átad. A médium súlycsökkenését tudósaitok automatikus mérleggel szokták mérni, amire a médiumot ültetik. Vannak olyan esetek, amikor a *materializációs médiumok* néhány perc alatt testsúlyukból 80 fontot is veszítenek. Az így leadott ód és anyag az ódsáv segítségével kapcsolatban marad a médiummal, és a szellem megtestesülésének feloldása után ismét visszaáramlik a médium testébe. Ezért látjátok azt, hogy a megtestesülések mindig a médium közelében keletkeznek. Azt is észrevehetitek, hogy a materializálódott szellem mozgásait gyakran a médium hasonló mozgása követi, mivel a médium és a materializálódott szellem közötti kapcsolat igen szoros. Ha kezdet és karodat erősen meghúzott szíjakkal más személy kezéhez kötik, akkor a másik személy keze és karja is úgy mozog, mint a tiéd.”

„Ilyen szellemi ódszíjak vannak a materializálódott szellem és a médium között is.”

„A médium és a materializálódott szellem közti szoros kapcsolat egy másik jelenséget is megmagyaráz, ami a tudósaitok számára szintén megmagyarázhatatlan, nevezetesen azt a megállapításukat, hogy a materializáció során a médiumból különböző illatok áradnak. Ez néha jó illat, máskor bűz vagy elviselhetetlen hullaszag. Ezek a szagok a szellemek adottságaitól függenek, akik a médium ódjával megtestesülnek. Az ódról szóló tanításban elmagyaráztam már, hogy az ód felveszi az őt körülvevő szellem tulajdonságait. A médiumtól elvett ód, melyet egy szellem a materializációhoz használ, felveszi azt a szagot, mely a mindenkori szellem adottságainak megfelel. És mivel a szellem megtestesült ódja a médiummal a legszorosabb kapcsolatban marad, a szellemnek megfelelő ódillat átáramlik a médiumba is. Ezzel olyan benyomás keletkezik, mintha a médium lenne az érezhető kellemes vagy kellemetlen illat forrása. A valóságban azoknak a szellemeknek az illata áramlik elő, akik a médium ódjának segítségével megtestesültek.”

„7. A médiumoknak még egy fajtája van, akik az emberiség számára nem tesznek jó szolgálatot, mivel ők általában a **gonosz** lényeket szolgálják. Ők az úgynevezett **fizikai médiumok**. A szellemek az ilyen médiumok óderezét arra használják, hogy a médium környezetében lévő **tárgyakat mozgatják**. Az asztalok, székek, bármilyen berendezési tárgyak az egyik helyről a másira lebegnek, a hangszerek zenélni kezdenek, egy trombita a levegőbe emelkedik és megszólal, egy dobon ütések hallhatók, csengettyűk repülnek át a szobán, és csengetnek, és számtalan hasonló dolog történik.”

„Hogy a **jó** szellemi lények nem így tevékenykednek, az természetes. A jó szellemvilág nem olyan jelenségek létrehozásán fáradozik, amelyek csak az emberek rendkívüli élmények utáni vágyakozását elégítik ki. Ez vonatkozik azokra a jelenségekre is, melyeket más típusú médiumok hoznak létre, de ez nem olyan rendszeres, mint a *fizikai médiumok* esetében.”

„Azt kérdezed, mi egyáltalán annak a célja, hogy az alacsonyabb rendű szellemek a mai *spiritishta gyűléseken* ilyen *karnevált* üznenek és üzhetnek. Erre azt felelem, hogy az alacsonyabb rendű szellemi lények ugyanolyan szabadsággal és akarattal rendelkeznek, mint az alacsonyabb rendű és gonosz emberek. Ahogy utóbbiak tevékenységét és garázdálkodását sem lehet megakadályozni, úgy a szellemek szabadságát sem lehet leszűkíteni, még a gonosz szellemekét sem, vagy legalábbis egy bizonyos határig. Teljes szabadsággal ugyan nem rendelkeznek, mivel úgy még több szerencsétlenséget okoznának az emberiségnek, mint most. Az emberiség célja ugyanis, hogy Istenhez eljusson. Tekintettel erre a célra Isten a gonosz szellemek működésének bizonyos határt szabott. De a gonoszoknak a mai *spiritishta gyűléseken* előforduló 'karneválja' ahogy te nevezed, gyakran jó hatással van. Hiszen manapság, amikor sokan nem hisznek Istenben, a túlvilágban, a szellemvilágban és a földi halál utáni túlélésben, már az is hasznos, ha az emberek ilyen dolgokat átélnek, így legalább gondolkoznak erről, hitetlenségükben meginganak, és elkezdik az igazságot keresni. Ez vonatkozik mai *spiritishta gyűléseik* minden jelenségére az asztaltáncoltatástól és a kopogástól kezdve a fizikai

jelenségekig és a szellemi megtestesülésekig. Ha az ilyen jellegű dolgokon való részvételnek a legtöbb ember számára semmi más oka nincs is, mint csak a szenzáció átélése, mégis sok emberben megmarad az a benyomás, hogy valami túlvilágszerű dolog mégis létezik. Ha ez nem is nagy eredmény, mégis jobb annál, mintha a túlvilágra egyáltalán nem is emlékeztetnénk őket.”

„Amire az emberiségnek szüksége van, az az alapos felvilágosítás a szellemi találkozás lényegéről és arról az útról, amelyen a **jó** szellemi világgal kapcsolatba lehet lépni. És ez kell, hogy életed feladata legyen. E célból kapod ezeket a tanításokat. Ezek nem csak neked szólnak, hanem embertársaidnak is. Velük, mint testvéreiddel, közölnöd kell ezeket az igazságokat. Ha az emberek megtudják, miként kell kapcsolatot keresniük a jó szellemvilággal, akkor minden spiritiszta gyűlés felemelő Istentiszteletté válik.”

„**8.** Tudósaitok a médiumokhoz számolják azokat is, akik a **tisztánlátás** és **tiszta hallás** adottságával rendelkeznek. Ez nem helyes. Noha a tisztánlátók, tisztán hallók és a tisztán érzékelők **médiumi erőikkel** rendelkeznek, mégsem valós médiumok. Náluk **saját** szellemük tevékenykedik, lát és hall, míg a valóságos *médiumnál* az **idegen** szellem hat, és a saját szellem ki van kapcsolva.”

„A *tisztánlátás* és *tisztánhallás* adottsága képessé teszi ugyan az ember szellemét arra, hogy a környező szellemeket lássa és hallja, de a tisztánlátó nem szerszáma ezen szellemeknek, és éppen ezért nem tartozik a *médiumokhoz*. A tisztán látó, halló, szagoló, ízlelő és érzékelő szelleme ezeket a képességeket csak azáltal birtokolja, hogy magát a testétől többé-kevésbé oldható állapotba hozza. A test által oldott és részben abból kilépő szellem már nincs kötve a testi értelemhez. Rendelkezik a test nélküli szellem erejével és tulajdonságaival. A túlvilági szellemek módján lát és hall, a testtől való oldottság teljességének és a környező ód finomságának megfelelően. Az ód tisztasága a *tisztánlátásban* nagy szerepet játszik, mivel egy nem tiszta üvegen keresztül nem lehet jól látni. Ugyanezen okból a túlvilág szellemeinek szellemi képessége ódtestük adottságai szerint nagyon különböző. Közülük egyesek látják, hallják és érzékelik azt,

amit más szellemek nem képesek észlelni. Ugyanez vonatkozik a tisztánlátással, tisztánhallással és tiszta érzékeléssel rendelkező emberek képességeire is. Ez a képesség náluk is számtalan fokozatra osztható a leghiányosabbtól a legmagasabb fokozatúig. Néhányan csak az őket körülvevő szellemek közelségét **érezkelik**, és azok hatását rájuk. De maguk a szellemek őket nem látják és nem hallják. Mások **látják** a szellemeket, de nem **hallják** őket. Ismét mások látják őket, hallják szavaikat, és meg tudják különböztetni az egyes szellemek lényegét.”

„A sok tévedést, amely a tisztánlátóitoknál előfordul, azzal lehet magyarázni, hogy a legtöbbjük igen hiányos adottsággal rendelkezik.”

„A tisztánlátást igen gyakran megtalálhatjátok az Ó- és Újszövetség könyveiben. Jákob ősatyáról így tájékoztat: »Jákob is útnak indult, és találkozott vele **Isten angyalai**. Amikor **meglátta** őket Jákob, ezt mondta: Isten táborá ez!« (1. Móz. 32, 1-2. - Ökumenikus).”

„Amikor Dávid idejében Isten egy angyala büntetésből pestist küldött Izrael népére, akkor Dávid **látta ezt az angyalt**. »Az Úr angyala éppen a jebuzita Arauna szérűjénél volt. Amikor Dávid látta az angyalt, aki lesújtott a népre, így könyörgött az Úrhoz: Én vétkeztem, én követtem el gonoszságot! Ezek, a nyáj, mit vétettek?« (2. Sám. 24, 16 - Szentszéki).”

„Elizeus próféta rendelkezett a tisztánlátás adottságával. Róla beszél a Királyok könyve, hogy ő a tisztánlátással észrevette, hogy szolgálja, Gechaszi, a gyógyult Naamán hadvezér után szaladt, és fondorlattal ajándékot kért Elizeusnak. Amikor saját céljaira elrejtette azt házában, Elizeus elé lépett, aki megkérdezte: »Honnan, Gechaszi? Nem járt szolgálád se itt, se ott. - felelte. De az így szólt hozzá: Nem voltam-e ott lélekben, amikor valaki kihajolt hozzád kocsijából? Nos, kaptál pénzt, vehetsz rajta kertet, olajligetet és szőlőt, juhokat és barmokat, szolgálkat és szolgálókat.« (2. Kir. 5,25 - Szentszéki).”

„Elizeus tisztánlátással előre látta Hazael sorsát is. Erről szintén a Királyok könyve tájékoztat: »Akkor az Isten embere mereven maga elé nézett, azután sírva fakadt. Hazael megkérdezte: Miért sírsz, uram? Ő így felelt: Mert megtudtam, hogy milyen veszedelmet hozol Izráel fiaira. Erődjeiket fölperzseled, ifjaikat fegyverrel öled meg, csecsemőiket sziklához vágod, és terhes asszonyaikat felhasogatod. Megláttatta velem az Úr, hogy te leszel Arám királya.« (2. Kir. 8,11 - Ökumenikus)»

„A nagy próféták tisztánlátással látták a hozzájuk küldött szellemeket, valamint az emberiség, a népek és az egyes emberek sorsát. Számukra a szellemi világ általában szimbólumokkal adott kinyilatkoztatást. A *tisztánlátáshoz* náluk *tisztánhallás* is kapcsolódott. Ennek példajaként olvassátok el Dániel könyvét, különösen azokat a helyeket, amelyek Gábiel arkangyal megjelenéséről tájékoztatnak: »Még mondtam az imádságot, amikor Gábiel, az a férfiú, akit már láttam az előbbi látomásomban, hirtelenül leszállt hozzám az esti áldozat idején. Megszólított és azt mondta: Máris eljöttem, hogy felvilágosítást adjak. Amikor imádkozni kezdted, egy szózat hallatszott. Eljöttem, hogy tudodra adjam, mert kedvelt férfiú vagy. Figyelj hát a szózatra, és értsd meg a látomást!« (Dániel 9,21 - Szentszéki). - »Az első hónap huszonnegyedik napján a nagy folyam, vagyis a Tigris partján voltam. Amikor körülnéztem, egyszerre egy gyolcsruhába öltözött férfit láttam. Derekát színarany övezte. Teste ragyogott, mint a drágakő, arca, mint a villám, szeme mint a lobogó tűz, karja és lába, mint a csiszolt érc felülete, szavának hangja meg, mint a tömeg zúgása. De csak én, Dániel, láttam ezt a látomást. A férfiak, akik velem voltak, nem látták a látomást, mert akkora félelem fogta el őket, hogy elfutottak és elrejtöztek. Ahogy így magamra maradtam, s előttem a nagy látomás: minden erőm elhagyott, arcom halálsápadt lett, s csaknem összeestem. Amikor meghallottam a hangját, amint beszélt, szavának hallatán elájultam, és elvágódtam arccal a föld felé. Ekkor megérintett egy kéz, s térdemre és tenyeremre segített.« (Dániel 10, 4-10 - Szentszéki).»

„Dániel könyvének ezt a két helyét azért említettem, mivel igen tanulságosak, és az eddig adott tanításaim közül néhányat igazolnak. A tisztánlátás és tisztánhallás tényét itt kapod meg a legjobb kifejezésű formában. Dániel látja a szellemi alakot, míg kísérei nem látják. De a kísérok szintén *mediálisak* voltak, **éreztek** a szellem közelségét és hatalmas óderejét, ezért a félelemtől elfutottak. Ez az általam már említett tény igazolja, hogy néhány ember, noha a szellemeket nem látja és hallja, mégis **érzékel** a közelségüket. Azon kívül ez a hely is, mint még sok más hely a Bibliából azt igazolja, hogy a szellemek alakokkal és szellemi tagokkal rendelkeznek, melyek hasonlóak az emberéhez. Végül Dániel egy kezet érzett, amely őt megfogta és felsegítette. Ez Gábriel keze volt, amely Dániel óderejének segítségével materializálódott. A szellem hangos szózatához és kezének megtestesüléséhez akkora óderőre volt szükség, hogy Dániel erőtlenül a földre hullott, és Gábrielnek saját óderejével kellett őt segítenie. »Erre ismét megérintett az, aki embernek látszott, és megerősített.« (Dániel 10,18 - Szentszéki).”

„Az Újszövetségből csak **Pál apostol tisztánlátását** szeretném megemlíteni. Troászban Pál hirtelen egy macedón férfit látott maga előtt, aki kéréssel fordult hozzá: »Gyere át Macedóniába, és segíts rajtunk!« (ApCsel. 16,9 - Szentszéki). Egy másik éjszakán az Úr lépett Pálhoz, és azt mondta: »Légy bátor! Mert ahogy tanúságot tettél rólam Jeruzsálemben, úgy kell tanúságot tenned Rómában is.« (ApCsel. 23,11 - Szentszéki). - Az itáliai átkeléskor Pál azt mondta a hajó legénységének: »Férfiak, **látom**, hogy a további hajózás nem csak a rakományra és a hajóra, hanem az életünkre nézve is veszélyessé válik« (ApCsel. 27,10-11 - Ökumenikus). - Mondtam már neked, hogy a jövő nagy eseményeinek meglátása csak akkor lehetséges, ha a szellemi világ a tisztán látónak azt egy képpel megmutatja. Ebben az esetben megtaláljuk ennek bizonyítékát is. Amikor a hajó legénysége nem fogadta meg Pál figyelmeztetését, és útra keltek, viharba jutottak, és a rakomány, valamint a hajó felszerelésének egy részét kidobták a fedélzetről; ekkor mindenki feladta a megmenekülés reményét. Akkor Pál közjük lépett és azt mondta: »Embe-

rek, rám kellett volna hallgatnotok: nem lett volna szabad elindulni Krétáról. Elkerülhettük volna ezt a bajt és kárt. De most azt mondom, ne veszítsetek el a reményt. Csak a hajó vész oda, emberekben nem esik kár. Az éjszaka megjelent előttem annak az Istennek az angyala, akié vagyok és akinek szolgálók. Azt mondta: Ne félj, Pál! Neked a császár elé kell állnod! Nézd, neked ajándékoz az Isten mindenkit, aki veled hajózik. Bízatok hát, emberek! Én hiszek az Istennek, hogy valóra válik, amit hírül kaptam. El kell jutnunk valamilyen szigetre!« (ApCsel. 27,21 - Szentszéki).”

„A korinthusiaknak azt írja Pál: »Én ugyan testileg távol, de lélekben (szellemben) közel, mintha közöttetek volnék, már ítéletet mondtam afölött, aki így viselkedett.« (1.Kor 5,3 - Szentszéki).”

„Ugyanígy a kolosszeieknek is ezt írja: »Ha testileg távol is, de lélekben (szellemben) köztetek vagyok, és örömmel **látom** a körötökben uralkodó fegyelmet és rendíthetetlen hiteteket Krisztusban.« (Kol 5,3 - Szentszéki).”

„E két utóbbi helyből kiderül, hogy Pál szelleme kilépett, és a távolban történő eseményeknél jelen volt.”

A médiumok képzése(**)

A mi valamilyen célt szolgál, azt előzőleg megfelelő módon be kell rendezni, elő kell készíteni, s illeszteni kell. Gépeiteket és szerzőségeiteket is úgy konstruálják, ahogy az a cél megköveteli, amelyet szolgálniuk kell.”

„A médiumok a szellemi világ szerszámai. A szellemeknek az anyagi világgal való kapcsolatát kell lehetővé tenniük. Ehhez képesnek kell lenniük arra, ami az adott cél eléréséhez szükséges. Ez **médiumi erejük fejlesztésével történik.**”

„Hogy a médiumok képzésének folyamatát a lehetőségekhez képest érthetővé tegyem, ismét hasonlatot hívok segítségül. Erőgépeitek üzemeltetéséhez olyan anyagra van szükség, melyet a kőolajforrásokból nyernek. A forrás feltárásakor a mélyfúrással **olyan mennyiségű** kőolajat keresnek, melynek a kiaknázása kifizetődő. Az

ilyen forrásokból folyó nyersolaj még nem használható. Először tisztítani kell, és különböző szűrési módszerekkel alkalmassá kell tenni a legkülönbözőbb felhasználási célok számára.”

„Ugyanígy a szellemi világnak is elsősorban arra kell ügyelnie, hogy a médiumon keresztül lehetőleg **nagy ódmennyiséget** kapjon. Az ód a médium testéhez kötődik. El kell érni, hogy ez könnyen oldható, és a szellemi világ számára szükséges mennyiségben leadható legyen.”

„Mútrágyáitoknál is az anyagok **oldhatóságáról** beszéltek. Megkülönböztetitek a összes foszfor-, kálium-, nitrogén-, és mésztartalmat, és az **oldható részt**. Számotokra csak az utóbbi értékes, és csak a százalékos arányt fizetik.”

„A szellemi világ számára is csak az az ód értékes, melyet a földi test az oldhatósága következtében le tud adni. Minél magasabb egy médium ódjának oldhatósága, annál nagyobb a leadható ódmennyiség. És annál erősebbek és átfogóbbak a jelenségek, melyeket a szellemi lények létre tudnak hozni.”

„Ha az ódról beszélek, melyet a médiumok képzésével lehet beszerezni, és amely a tevékeny szellemi világ üzemanyagaként szolgál, egy fontos megjegyzést kell tennem. Ha egy szellem a tevékenységével **Isten különleges parancsát** hajtja végre, számára több ód áll rendelkezésre, mint amennyivel az összes földi lény együttesen rendelkezik. Ilyen esetekben a szellem minden óderő forrásával, magával Istennel áll különleges kapcsolatban, és e forrásból annyi erőt kap, amennyi az isteni parancs végrehajtásához csak szükséges.”

„Ha például egy szellem Isten parancsára jelenik meg, hogy számotokra tanításokat adjon át, akkor megkapja az ehhez szükséges ódmennyiséget. Természetesen ilyen esetekben a ti ódotokat is használja. A szellemi világ ugyanolyan takarékosan bánik ezzel az értékes anyaggal, mint ahogy ti magatok ragaszkodtok földi értékeitekhez. Ilyen esetben a ti ódotok a szellem rendelkezésére álló ódot segíti és így olyan helyzetbe kerül, hogy kinyilatkoztatásait hosszabbra nyújthatja, az eredetileg tervezettnél. - Ez olyan, ha egy földi folya-

mathoz akarom hasonlítani, mint ahogy a hűtőtorony hűtővizéhez a lehűlés után még friss vizet is adnak, hogy hatása jobb legyen, és a hatásidő növekedjen.”

„Ha Isten nem adott parancsot, hanem a jó szellemek saját elhatározásukból tevékenykednek, még ha Isten jóváhagyásával is, akkor a szellemek teljesítménye attól az ódmennyiségtől függ, amelyet a földi ódforrások bocsátanak rendelkezésükre, azaz amely a médiumokból áramlik.”

„A leadható ódmennyiség minden médiumnál különböző. Az egyiké csak a szellemi világ egészen könnyű munkáihoz elegendő, a másiké már sokkal nagyobb teljesítményt tesz lehetővé; a harmadiknál pedig már olyan magas, hogy a legnehezebb dolgokat is lehetővé teszi, ami csak ezen a területen előfordul. Ehhez tartozik a szellem megtestesülése olyan erős ódsűrités következtében, hogy teljes emberi testben léphet elétek, és a valódi emberektől semmi sem különbözteti meg. Ilyen megtestesülésben jelent meg Ábrahámnak Isten három küldötte, így kísérte Rafael arkangyal az ifjú Tóbiást, és így állt Krisztus a feltámadása után tanítványai elé.”

„A testi ód oldhatóvá tétele a médium feladatainak legfontosabbja. Ez belső gyűjtéssel vagy *koncentrációval* történik, ahogy ti nevezitek. Csak olyan emberekből válhat jó médium, akik szellemileg össze tudják magukat szedni, és képesek arra, hogy gondolataikat elfordítsák az anyagi

dolgokról. Ezért legerősebb *médiumaitok* azon népekből származnak, akiknél a szellemi összeszedettség mint vallásos gyakorlat nagy szerepet játszik. A médiumokban leggazdagabb nép az indiai, mivel vallásuk megköveteli tőlük, hogy már ifjúságuktól kezdve napi szellemi koncentrációval foglalkozzanak. Ezt ők *szellemi elmélyedésnek* nevezik, és számosan nagy tökélyt értek el benne. Mivel a szellemi koncentrációnál az emberi szellem csak a **saját** ódjával tevékenykedik, a **testi** ód megnyugszik alatta. Ez semmilyen erő kifejtéssel nem jár, és így sokkal könnyebben lehet felszabadulni a szellemi világ hasznára.”

„Minél gyakrabban áldozza magát az ember a szellemi koncentrációnak, annál könnyebbé válik a nyugvó óderő felszabadítása, és annak leadása kisugárzással. Ez hasonlít a mágneshez. Az első használatnál ereje még nagyon kicsi. Csak a legkisebb vasrészecskéket vonzza magához. Viszont minél gyakrabban használjuk, annál inkább nő az ereje. Végül már oly nagy, hogy a nehéz vasrészeket is megtartja.”

„Ugyanígy van ez az óderőnél is. Ez a jövő médiumnál először még nagyon kicsi. Minél gyakrabban szentel viszont időt a belső koncentrációra, annál erősebb lesz a szellemi világ által felhasználható ódsugárzás.”

„A médiumok képzésének legelső célja tehát, hogy a szellemi koncentrációval lehetőleg erős ódleadást érjenek el. A földi ód mennyisége vagy erőssége az összes szellem, tehát a jók számára éppúgy, mint a gonoszok számára, egyaránt nagyon fontos.”

„A médiumok képzésének második feladata, hogy a médium ódját összehangolják a dolgozó szellemével. Ennek elérése a szellemi világ dolga. Az ód összehangolása nagyon különböző, attól függően, hogy magas szellemek akarják-e használni, vagy alacsonyabb szellemi lények. A magas rangú szellemnek az ódot tisztítania és finomítania kell. Bizonyos mértékig meg kell szűrnie. Az alacsonyabb rendű szellemi lénynek nem kell ezzel fáradoznia. Saját ódja szintén tisztátalan, így igen könnyen illeszthető a tisztátalan földi ódhoz.”

„Néhány médiumnál a képzésnek még van egy harmadik célja is. Ha a médium **teljes testi ódját** a szellemek munkájának szolgálatába kell állítani, ez csak úgy lehetséges, ha a médium szelleme a testből eltávozik. Ezért a médium szellemének el kell oldódnia testétől. Ennek megvalósítása nem könnyű, a szellemi világtól fárasztó és időrabló munkát követel meg. A médium a haldoklóhoz hasonlóan viselkedik. A haldoklónál a halál szintén akkor következik be, ha a szelleme elválik a testétől. A különbséget a médium teste, melyet elhagyott szelleme, és a halott között már más alkalommal elmondtam. Emlékszel rá, hogy amikor a *mélytranszos médium* szelleme

kilép, a kilépő szellemet még egy **ódsáv** köti össze a testtel, míg a halottnál a halál úgy következik be, hogy ez az ódsáv elszakad.”

„Az elmondottakból világossá vált számodra a médium képzésének célja. Részei a lehetőleg nagy ódleadás, az ód tisztítása a magasabb szellemi világ céljai számára, és végül a *mélytranszos médium* szellemének leoldása a testről.”

„A *tisztánlátás* és *tisztánhallás* eléréséhez is szükség van képzésre. A tisztánlátó szelleme részben itt is leoldódik a testről. A szellemet körülvevő ódot itt is bizonyos mértékig tisztítani kell. De a szellem részleges leoldása a tisztánlátás céljainak érdekében mégis lényegesen különbözik egy *mélytranszos médium* szellemének leoldásától. A tisztánlátónál noha kilép a szellem, a testi óddal és minden részével kapcsolódik a testhez. Az ód csak kitágul, hogy földi módon fejezzem ki magam, és ez a tágulás lehetővé teszi a szellem részleges kilépését. A testi ód leválása a tisztánlátó szelleméről nem következik be.”

„A *mélytranszos médiumnál* viszont a teljes ód egy ódsáv kivételével leoldódik a szellemről, mely ezáltal felszabadul, a testet elhagyja, és az ódsáv nagy tágulóképessége miatt a testtől lényegesen el tud távolodni. A médium kilépett szelleme helyére egy idegen szellemi lény száll testébe, és így ad kinyilatkoztatásokat. Ez a tisztánlátásnál nem lehetséges. Ott az idegen szellem azért nem tud belépni, mert saját szelleme testének teljes ódjával összeköttetésben marad, és így nincs hely idegen szellemi lény számára.”

„A tisztánlátónál tehát a saját szellem a test ódjával szorosan együtt marad. A *mélytranszos médiumnál* szinte teljesen leoldódik saját testi ódjáról. A tisztánlátónál a saját szellem akar **látni és hal-lani**. A mélytranszos médiumnál a médium szelleme helyet teremt egy **másik szellemi lénynek**, hogy az a médium testével, a visszamaradt testi ód segítségével kinyilatkoztatásokat tudjon adni.”

„Vannak viszont olyan tisztánlátók, akik egyidejűleg *transzmédiumok* is, legyen az *részleges transzmédium*, vagy *mélytranszos médium*.”

„Azt meg fogod érteni, hogy a szellemvilág a médiumok képzésében vagy felkészítésében sokoldalú, nehéz munkát végez. Persze nem tudod elképzelni, milyen költséges - hogy emberi nyelven fejezem ki magam - a szellemvilág számára egy médium kiképzése. Mennyi szellemi erőáramot kell felhasználni, mennyi szellemi gyógyszerre és egyéb eszközre van szükség! Szellemi operációkat kell végrehajtani, melyek gyakran nagyobbak és nehezebbek, mint amiket a ti orvosaitok a földi testen elvégeznek. Némely médiumnak belső hibái vannak, amiket először meg kell gyógyítani, mielőtt a médium kiképzése kezdetét venné.”

„Ahogy az operációkhoz és a gyógyításhoz a ti orvosaitok is különleges műszerekkel és orvosi eszközökkel rendelkeznek, úgy mi is. De nálunk mindez ugyanolyan módon szellemileg van jelen, mint nálatok az anyagi valóságban. Magától értetődően mi, szellemek, nem betegszünk meg, nincs szükségünk operációra és gyógyításra. Gazdag tudásunkat és eszközeinket csak az emberek és állatok gyógyításának anyagi kialakítására és a szellemi találkozás érdekében a médiumok képzésére használjuk. Ehhez minden területen megvannak a specialistáink. A médiumok képzésének területén is. Vannak különféle főorvosaink, asszisztenseink és segédápolóink. Nagy választékunk van szellemi műszerekből, szellemi kábítószerekből, erősítőkből és orvosságokból.”

„A médiumok képzésében mindezt felhasználjuk. A jó szolgáltatásban álló médium képzésében nagyszámú szellem tevékenykedik. Ahogy a földi operációk segítőszemélyzetének is meghatározott feladatokat kell teljesítenie, így a médiumok képzésében együttműködő szellemeknek is a számukra kiosztott munkát kell elvégezniük. Ez csodálatosan el van rendezve. A képzésbe bevont médiumaitok állandóan jó kezekben vannak, ha a jó szellemek rendelkezésére bocsátják magukat, a gonoszt elutasítják, és mindent Istennel tesznek.”

„Senkinek nem kell ezért aggódnia, ha a médiumok képzésének, különösen a mélytranszos médiumok képzésének folyamatát látja. Mindez bizonyos törvények alapján zajlik, és a jó szellemek a legjobb barátaitok. Velük semmitől sem kell félnetek.”

„A médiumok képzése leggyorsabban az úgynevezett spirítiszta gyűléseken zajlik.”

„Ezért a médiumi képzés nagy fontossága miatt részletesebben is szeretném vázolni, hogy kell megtartani ezeket a gyűléseket. Egyidejűleg megadom neked a részletek magyarázatát is, amire ilyenkor figyelni kell. Azon folyamatokról is felvilágosítást adok, amelyek ezeken a gyűléseken fellépnek.”

„Ha néhány, az igazságot és Istent kereső ember elhatározza, hogy kapcsolatba lép a jó szellemi világgal, először egyezzenek meg a helyet illetően, ahol **rendszeresen** találkozni fognak. Olyan helyiséget kell választani, ami mentes minden zavaró hatástól. A fontos földi munkáknál sem szeretitek, ha zavarnak titeket. Még inkább érvényes ez, ha olyan tiszta szellemi kötelék készítéséről van szó, amelyet a földi zavaró hatások sokkal magasabb fokon befolyásolhatnak, mint a világi munkát.”

„A legjobb időpont az összejövetelek számára a 8 óra utáni esti órák. Ekkorra a napi munka a földi gondjaival és gondolataival már véget ért, és nyugodtan szentelhetünk időt a belső koncentrációra.”

„Általában heti két alkalomnál többször nem ajánlatos gyűléseket tartani.”

„A termet a gyűlés előtt jól szellőztessük ki, szüntessük meg a párát, a dohányfüstöt és a rossz levegőt, mivel a rossz levegő a résztvevők óderejét igen erősen csökkenti, és a szellemvilág számára szükséges ódarámlást gátolja.”

„A levegő frissen tartásának érdekében állítsunk a terembe egy nagy kelyhet friss vízzel. Ez a gyűlés alatt felgyűlő rossz levegőt részben felszívja.”

„Arra az asztalra, ahol a résztvevők ülnek, tegyünk ki mindenkinek néhány írólapot és egy puha ceruzát.”

„Röviddel a gyűlés kezdete előtt a jelenlévők ne beszélgessenek anyagi dolgokról, hanem koncentráljanak, és tisztán földi gondolataikat kapcsolják ki. Hiszen amit kezdeni akarnak, az egy **istentisztelet**.”

„Az elsőnek kiválasztott helyeket a későbbiekben is meg kell tartani, mivel az ódáramot, ami egyéneként különböző, időről időre ki kell egyenlíteni. Ugyanilyen okból a jelenlévők a nemeket úgy osszák el, hogy férfi mellett nő üljön. A férfiak ódja pozitív, a nőké negatív. A kettő egyenlíti ki legjobban egymást. A helyek sorrendjét azonban nem feltétlen szükséges betartani, hanem ez csak megkönnyíti az ód kiegyenlítését, hogy hatásos ódárammá váljon. Az egyszer már kiválasztott helyeket csak akkor kell megváltoztatni, ha a szellemi világ részéről egy képzett vagy a képzésbe bevont médiumon keresztül erre vonatkozó utasítás érkezik.”

„Ha a gyűlésteremben hangszer (zongora vagy harmónium) van, akkor legjobb egy vallásos dallal kezdeni, melyet a hangszer kíséretével énekelnek. Ennek pótlására gramofonlemezről le lehet játszani egy vallásos himnuszt vagy más komoly dalt. Egy szép dal éneklése és eljátszása harmóniát és békét hoz a résztvevők szívébe, és gondolataikat a magasabb dolgok felé fordítja. Ezenkívül ez jó védekező eszköz a gonosz szellemvilág befolyásai ellen, akik a megkísérelnek a gyűlésekre akadályozó és zavaró hatásként behatolni. A Gonosz maga a diszharmónia, és nem érzi ott jól magát, ahol a jó gondolatok és érzelmek harmóniája szavakkal és énekkel kifejezésre jut. Ezért hátrált meg a Biblia jelentése szerint Saul gonosz szelleme is, amikor Dávid Saul előtt a hárfán játszott, és himnuszokat énekelt.”

„Az ének után a jelenlévők valamelyike egyszerű, szerény imát mond saját szavaival. Ha szégyelli a szabad imádságot, akkor előtte írja fel, és áhítatosan olvassa fel. Az összes résztvevőnek sorra kell kerülnie az imádkozásnál.”

„Az imádság után valaki olvasson fel az Ó-, vagy Újszövetségből egy szakaszt, és a jelenlévők megbeszélik a hallottakat.”

„Az ének, az olvasás és az olvasottak megbeszélése összesen mintegy félóráig tartson.”

„Ha a megbeszélés befejeződött, a résztvevők lehetőleg tompított fény mellett kezét fognak, amikor is az egyikük jobb keze szomszédjának bal kezét fogja. Manapság ezt „láncnak” hívják. Ez azért

szükséges, hogy az egyes résztvevők ódereje zárt ódárammá egyesüljön; ahogy az egyes huzalokat is, ha áramot vezetünk rajtuk keresztül, össze kell kötni, ha az áram hatásának elérésére törekszünk. Soha nem szabad elfelejteni, hogy az üléseken a szellemvilág hatása az ódáram erejétől függ. A fény tompítása az ód hatását jelentősen segíti.”

„A *láncképzés* nagyobb szimbolikus jelentőséggel is rendelkezik. Ahogy a jelenlévőket a kézfogás külsőleg egységessé teszi, úgy szükséges az is, hogy közöttük egy szív és egy lélek uralkodjon. Szeressék és kölcsönösen segítsék egymást, bocsássák meg egymás hibáit, és távolítsanak el szívékből mindent, ami belső harmóniájukat zavarná.”

„A megadott okok miatt ugyanilyen módon fogták meg egymás kezét az első keresztények az istentisztelet összejövetelein. Ezzel mutatták ki érzelmeik egységét is, de mindenek előtt az erős ódáram előállítására törekedtek, hogy a jó szellemvilág kinyilatkoztatásait lehetővé tegyék.”

„A *láncnak* mintegy 12 - 15 percig kell tartania. Ez idő alatt mindenki azon fáradozzon, hogy összeszedett maradjon, minden világi gondolatot gondolatot magától távol tartson, és a jóra gondoljon. E célból szálljon magába, gondolja végig eddigi életét, hibáit, Istennel és embertársaival szemben tanúsított magatartását, mulasztásait és hasonlókat, fogalmazza meg megfelelő szándékait, kérje Isten bocsánatát és kérjen Tőle erőt a Gonosz elkerülésére. Köszönje meg Istennek a kapott jótéteményeket, dicsérje és áldja Őt, és áhítatos imában kérje Tőle a jó szellemvilággal való kapcsolatot. Minden lelkének hasznos dologot tegyen szemlélődése és imádsága tárgyává.”

„Ha az erre szánt időnek vége, az összejövetel vezetője megszünteti a *láncot*. Mindenki felveszi az előtte lévő ceruzát, és az írólapra helyezi azt. Az legyen a jelenlévők szándéka, hogy nem saját kezdeményezésükből írnak, és tartsák kezüket olyan lazán, hogy az a szellemvilágból érkező minden mozgásnak engedjen.”

„Az első összejöveleteken a rendelkezésre álló óderő általában igen gyenge. A jelenlévő szellemek még semmilyen hatást nem képesek előállítani. A résztvevők gátlásossága is még túl nagy. Számukra még minden új. A belső koncentráció még nehezekre esik, és túl **feszültek**, hogy mi is fog következni. Az ódleadás legfőbb akadályja pedig éppen a **feszültség**, amiről mindjárt beszélni is fogok. Egyébként a résztvevők még túlzottan hasonlítanak a nem használt mágnesre, melyet csak többszöri használatlaltal lehet erejének kibontakoztatására készíteni.”

„De gyakran az is előfordul, hogy néhány résztvevő a médiumi fejlődésében már sokkal előrébb jár, mint azt gondolná. Ilyen esetben már az első összejöveleteken is megmutatkozhat a szellemvilág hatása. Esetleg a ceruzát tartó kéz húzása vagy megmerevedése lép fel, mely elkezd mozogni. Ilyen hatás esetében a legkisebb ellenállást sem szabad kifejtetni, a kéz engedjen a mozgatásnak. Lehet, hogy először néhány összejövetelen keresztül csak vonalakat, íveket és köröket, vagy egyéb írásgyakorlatot hajt végre a szellemvilág, mielőtt egy betű, szó vagy mondat létrejön. Ennek az az oka, hogy a jelenlévők által leadott óderő még nem elég erős, mindenek előtt a lendő írómédium ódereje van kezdeti stádiumban. Ez az írásgyakorlatok során mindig erősebb lesz. Ha a szellemi lények hatása így, vagy más módon először megjelenik, akkor válik különösen érezhetővé a nagy gátlásosság, mely a jelenlévők feszültségéből keletkezik. Általában kíváncsian és a legnagyobb figyelemmel figyelik, hogy mi jelentkezik a többi résztvevőnél. A feszült várakozás viszont minden embernél ugyanúgy visszatartja az óderőt, ahogy a feszülten hallgatózó akaratlanul is visszatartja a lélegzetét. Ezzel az ódáram csökken, és a szellemi lények munkája nehezebbé válik, ahogy a legjobb gépész is tehetetlen annál a gépnél, ahol az erőáramot leállították vagy jelentősen csökkentették.”

„Ugyanolyan kedvezőtlen hatása van az ódáramra a félelemnek, iszonyatnak, bizalmatlanságnak, kétségnek vagy egyéb ellenállásnak, mint a feszültségnek. Ha az összejöveleteken ilyen jellegű érzelmekkel és érzésekkel vesz részt valaki, nemcsak hogy maga nem ad le

óderőt, de a többi személy ódáramát is zavarja vagy megszakítja. Ezért a médiumok azonnal megérik, ha a résztvevők közt van valaki, aki az áramot idegen testként kikapcsolja. És igazuk van, ha az ilyen résztvevők eltávolítását követelik, míg az belsőleg más beállítottsággal nem rendelkeznek.”

„Ha a spiritiszta összejöveteleken az érzelmek és érzületek harmonikus összecsengése hiányzik, az egységes ódáram nem jöhet létre, és a siker részben vagy egészben kétségessé válik.”

„Ez is oka annak, amiért a médiumokkal kísérletező tudományos bizottságok sok esetben semmilyen, vagy csak kis sikert érnek el. A szellemi lények kinyilatkoztatásainak erőforrásául szolgáló médiumok megfélemlítettnek, bizalmatlansággal körülvettnek érzik magukat. Lépésről lépésre érzik, hogy a kísérletezők képesnek tartják őket a félrevezetésre, és hogy maguk nem hisznek az egész dologban. Az ilyen érzelmek a médiumok erőleadását jelentősen csökkentik, ha ugyan nem teszik teljesen lehetetlenné.”

„Ez is természeti törvény, mégpedig ugyanolyan természeti törvény, mint ahogy a megrémülő személy arcából eltűnik a vér, és elszápad. A vért a befelé koncentrálódó ód szintén a szív felé vonzza. Egy természeti törvény alapján az ód erejét követi, mivel a testben a vér az ód vezetője.”

„Tudományotok milyen gyakran értelmezi helytelenül a médiumok kudarcát! Alaposan tanulmányoznia kellene a gátlásokat, melyeket éppen tudósaitok állítanak a médiumok, tehát a szellemvilág erőforrásainak útjába; ezeket a gátlásokat meg kell szüntetni, akkor kielégítően megjelennek a szellemvilág kinyilatkoztatásai.”

„Ámbár a **jó** szellemvilág csak a legritkább esetekben vesz részt olyan kinyilatkoztatásokban, melyek nem kizárólag a Jót, hanem csak tisztán tudományos célokat, vagy szinte csak a kíváncsiságot szolgálják. Ez olyan terület, ahol inkább az **alantas** szellemi világ tevékenykedik szívesen, és sajnos nemegyszer nagy bajokat is létrehoz.”

„A jó spiritiszta összejövelelek résztvevőibe újra és újra bele kell sulykolni, hogy szívükből távolítsák el az összes kétséget és bizalmatlanságot, és feszültségek nélkül, türelmesen várják ki, hogy mi következik.”

„Ha az összejövétel egy résztvevője belső kényszert érez, hogy egy számára megadott gondolatot leírjon, tegye meg azt. Lassanként meg fogja tanulni, hogy különböztesse meg az inspirált gondolatokat a sajátjaitól. Mivel a szellemvilág által megadott gondolatok, ha saját gondolataitokat megpróbáljátok kikapcsolni, mindig élesen jelentkeznek; és ha kiveritek őket fejetekből, ismét visszatérnek.”

„Ha a jelenlévők valamelyike bizonyos bódultságot érez a fejében, vagy tagjai feltűnően elnehezülnek, feje ide-oda fordul, vagy teste számára megmagyarázhatatlan mozgásokat végez, ez annak a jele, hogy a szellemvilág dolgozik rajta. A legtöbbször a *mélytranszos* médiumok teste lesz meggyötörve. A test ide-oda mozgása, rázkódása a leendő médium szellemének testről és a testi ódról való leoldódásával függ össze. A szellem leoldódásával együttljáró testi jelenségek a nézők számára gyakran aggasztóak. Ez a halálküzdelem egy fajtája, ha a médium számára nem is fájdalmas. Semmilyen aggodalomra sincs azért ok. Mindez bizonyos törvények szerint zajlik le.”

„A képzésbe bevont mélytranszos médium számára a legnehezebb időszak az úgynevezett *féltransz*, vagy *részleges transz*. A saját szellem még nem oldódott le és nem távozott a testből, de a médium testét már egy idegen szellem használja a kinyilatkoztatások számára. A médium még jelenlévő szelleme hallja az idegen szellemnek a médiumon keresztül intézett szavait. A médium így hajlamos azt hinni, hogy saját szavai és gondolatai azok, melyek kifejezésre jutnak. Ez könnyen jelentheti azt a veszélyt, hogy maga is téved, és a kinyilatkoztatást önámításnak tartja. Ebben a stádiumban még a **médium saját szelleme is könnyen belevegyül az idegen szellem kinyilatkoztatásaiba**, és ezzel a résztvevőkben jogos kétségeket ébreszt.”

„Ezzel az első pillantásra is úgy tűnhet, hogy az idegen szellem jobban tenné, ha kinyilatkoztatásaival várna addig, míg a médium

teljesen befejezi a képzést, és ezzel az ilyen kellemetlenségek elkerülhetőek lennének. De már azok az okok is, melyek az idegen szellemi lényeket arra készítetik, hogy már a médium részleges transzában kinyilatkoztatásokat tegyenek, olyan fontos természetűek, hogy inkább vevők az említett fogyatékokra, minthogy a kinyilatkoztatást a médium teljes képzettségének idejéig eltolják. Mivel éppen az első időkben, amikor a résztvevők számára még nem áll képzett médium rendelkezésre, annyi pontra kell őket megtanítani, és azokról felvilágosítást adni, hogy ezeket a tanításokat nem lehet későbbre halasztani. Éppen a résztvevők számára kezdetben adott tanításoktól annyi belső haszon függ, hogy a kinyilatkoztatás nem teljes módját sokkal kisebb bajnak tekintik, mint a tanítás teljes elmulasztását.”

„*A részleges transz* stádiumából a *teljes transzba* való átmenet általában nem szokott túl soká tartani, **ha a médium is azon fáradozik, hogy belsőleg fejlődjön, és emberi hibáit csökkentse.** Ha a *teljes transz* bekövetkezik, a médium semmit nem tud arról, amit az idegen szellemi lény mond vagy tesz.”

„Azok számára, akik jó értelemben keresik a kapcsolatot a túlvilággal, a legnagyobb gátlásokat és nehézségeket a gonosz szellemi világ okozza. Mivel a Gonosz itt is, mint mindenütt, a Jót akarja megakadályozni. Minden eszközt megragad, amivel a résztvevőket eltántoríthatná. Azzal kezdi, hogy a résztvevők és leginkább a leendő médium gondolataiban elülteti, hogy mindez önámítás, autoszuggesszió vagy hipnózis. Ők pedig nem akarnak olyan dolgokkal foglalkozni, amivel az emberek gúnyolódásának teszik ki magukat.”

„A Gonosz már azzal is sokat elért, ha így egyik-másik emberben a dolog igazát, valódiságát és jóságát illetően kételyeket ébresztett. Erre gyakran használ jelentéktelen külső ürügyeket, különösen kis tévedéseket és hibákat, melyek mindenütt előfordulnak, ahol gyenge emberek vannak.”

„A *tisztánlátás* képzésében résztvevőknél a gonosz szellemvilág azon fáradozik, hogy szörnyalakkal, ördögpofák vagy egyéb főtelmes ábrák segítségével félelemmel töltsen el őket, és ezzel azt akar-

ja elérni, hogy a képzés folytatásától eltekintsenek, és a dolgot feladják.”

„Természetesen azokat, akik az alantas spiritizmusnak szentelik magukat, megkíméli ezektől a viszontagságoktól. Ennek könnyű a magyarázata. Az alantas spiritizmus a Gonosszal van kapcsolatban, így a Gonosznak semmi indíttatása sincs arra, hogy az embereket ettől visszatartsa.”

„A Gonosz hatásainak ideje a résztvevők, mindenekelőtt a médium vizsgaidőszaka. Ez mindenkit vizsgára tesz, mégpedig a leggyengébb ponton. A médiumi adományokat csak az kapja meg, aki a vizsgán megfelelt. Aki megbukik, az vagy feladja a dolgot, vagy teljesen a gonosz szellemvilág befolyása alá kerül. Ezért kell mindenkinek segítséget és erőt kérnie, hogy a Gonosz kísértéseinek sikeresen ellenálljon.”

„Ami az **összejövetelek időtartamát** illeti, az ne nyúljon túl soká. Általában egy óra elegendő. Amint a szellemek a médiumon keresztül megadták kinyilatkoztatásaikat, általában ők határozzák meg, mikor kell az összejövetelt befejezni. Hiszen Isten a rend Istene, és szellemei szintén a rend szellemei. Ez azokon az összejöveteleken, melyeket Isten véd, csodálatos módon úgy is megjelenik, hogy állandóan jelen van egy **ellenőrző szellem**, aki mindent irányít. Ő határozza meg, mit kell tenniük a résztvevőknek a médium képzésének megkönnyítésére, ő határozza meg, hogyan kell dolgozniuk saját belső előrejutásukért, mely hibákat kell elhagyniuk, és mely tennivalókhoz kell alkalmassá válniuk. Gyakran meghatározza az ülések kezdetén a Szentírás olvasmányait, néha megváltoztatja a résztvevők helyét, annak megfelelően, hogy az óderő növelésére mi bizonyul hasznosabbnak. Meghatározza továbbá, mely szellemek megengedettek a médiumnál, milyen a kinyilatkoztatás módja, és milyen hosszan maradhatnak a médiumnál. A médiumon keresztül megengedi a gonosz szellemek jelentkezését is, hogy a jelenlévők e szellemi lények gondolkozását és tetteit megismerjék, és ebből gyakorlati tapasztalatokat gyűjtsenek arra vonatkozóan, hogy kell viselkedniük az ilyen szellemi lényekkel szemben. Előszeretettel engedi azoknak a súlyo-

san szenvedő szellemeknek belépését a médiumba, akik viszonylag jószándékúak, hogy e szellemeknek megadja a lehetőséget arra, hogy a jelenlévők tanítsák és Istenhez irányítsák őket. Ez az emberbaráti szeretet műve, melyet a résztvevők ily módon a túlvilágon szenvedő testvéreiknek bizonyítani tudnak. Az ellenőrző szellem később esetleg elmagyarázza a célt, amiért a különböző szellemeket engedélyezte.”

„Az ellenőrző szellem minden összejövetelen **Istenre utaló köszöntéssel** jelenik meg. Ő a résztvevők szellemi vezetője, és inti, figyelmezteti, korholja, oktatja őket. A médiumok képzési időszakában és később is állandóan utal arra, hogy a jelenlévők istenhitének és benne való bizalmának állandóan növekedni és erősödni kell.”

„Minél közelebb kerül belsőleg az ember Istenhez, annál inkább részt vesz az Istenből jövő erőben. És annál nagyobbak az adományok is, melyeket Istentől az embertársai hasznára kap. Ezért az Isten szellemeivel való találkozások minden összejövetelének célja: **Istenem, közelebb jutni Hozzád!**”

„A médiumok képzésének kezdetén, amikor megérkeznek az első **íráso**s kinyilatkoztatások a túlvilágról, általában az a szokás, hogy azok az elhunyt rokonaitok és barátaitok veszik fel veletek a kapcsolatot, akik erre engedélyt kapnak, feltételezve azt, hogy ők maguk a túlvilágon Isten útján vannak, és nem a gonosz szellemekhez tartoznak. Ők is figyelmeztetnek az Istenhitre, és mindig azt mondják nektek, hogy a jó szellemekkel való kapcsolatotokban a jó úton vagytok. Gyakran mély sajnálatukat fejezik ki, hogy életükben erre az útra nem hívták fel figyelmüket.”

„A további képzés során az elhunyt rokonok és barátok a kinyilatkoztatásokkal együtt **teljesen** elmaradnak, és a magasabb szellemi lények nyilatkoznak meg. **De az előfeltételnek mindig teljesülnie kell, azaz hogy a résztvevők belülről dolgozzanak magukon, és legyenek jószándékúak.** Ha egy résztvevőnél a jószándék nincs meg, vagy már elmúlt, és a jó szellem hozzá intézett figyelmeztetései sem gyümölcsözőek, akkor őt az *ellenőrző szellem* rendelkezésére ki kell zárni az összejövetelekről. Ez azért szükséges, mert ő maga nem

fejlődik, és a többiek számára nagy gátat jelent, mert gonosz szellemi lények kötődnek hozzá. Követik őt az összejövetelekre is, és rossz befolyásukat a résztvevőkre a legkülönbözőbb módon gyakorolják; ezen kívül az óderőt az a diszharmonia, melyet belső beállítottsága miatt a közösségre gyakorol, hátrányosan befolyásolja.”

„A szellemvilággal való kapcsolatfelvétel összes olyan összejövetele, ahol nem Isten egy szelleme gyakorolja a felügyeletet, az Isten által nem kívántakhoz tartozik. Lehet, hogy kívülről az *istentisztelet* mázát hordják ugyan, de az az irány, melyben a szellemvilág ezután mozog, nem Istenhez vezet. Ez nem a belső ember megtisztulása és magasabbra jutása. Ahol hiányzik az isteni *kontroll*, ott nincs hely azon szellemeknek, akik azon emberek szolgálatára hivatottak, akik az üdvösséget várják. **A spiritiszta gyűlések egyetlen célja a résztvevők lelki üdvössége.**”

„Noha a mai idők sok *spiritiszta egyházában* az összejöveteleket imádsággal és vallásos énekekkel kötik össze, mégis a fő dolog, ami ott történik, az istenitől nagyon messze van.”

„Az ilyen egyházban vezetőként vagy dolgozóként tevékenykedő személyek általában rendelkeznek a tisztánlátás, tisztánhallás és tiszta érzékelés adottságával. Így válik számukra lehetővé, hogy kapcsolatba lépjenek a gyűlés résztvevőinek kíséretében lévő szellemekkel. Az ilyen szellemi lények ódsugárzása kapcsolatba lép az ilyen egyházak médiumi vezetőinek vagy vezetőnőinek ódsugárzásával. Ők nemcsak a jelenlévő szellemek személyiségképét közlik, valamint viszonyukat a kíséretükben lévő személyek iránt, hanem azt is lehetővé teszik, hogy azokat az üzeneteket átvegyék, melyeket a szellemi lények földi barátaiak érdekében kinyilatkoztatnak.”

„A szellemi üzenetek közlése, melyek szinte kizárólag az emberi sor sokra, gondokra, és az **anyagi előrejutásra** vonatkoznak, képezik az ilyen egyházak összejöveteleinek lényegét. A legtöbb résztvevőnél ez jelenti az egyetlen okot, amiért eljön. Ők ezt az egyházat csak felvilágosítóhelynek tekintik, ahol bizonyos belépődíj ellenében elhunyt rokonaik és barátaiak szellemétől, a tisztánlátó egyházi szolgáló segítségével földi sorsukról szeretnének hallani. Ezért az ilyen egy-

házak vezetői arra is ügyelnek, hogy egyik látogató se hagyja el az összejövetelt ilyen *üzenet* nélkül.”

„Mivel Isten szellemei az így kialakított összejövetelekről hiányoznak, és ennek következtében nem is végeznek ellenőrzést, így az alantas szellemvilág szabadon játszhat. Ha éppen nem is gonosz szellemek jönnek-mennek, de mégis olyan szellemi találkozásról van szó, mely az emberek számára nem jelenthet túl sok lelki hasznot.”

„Ha még az is hozzájön, hogy az ilyen egyházakban olyan tisztánlátók jelentkeznek, akik egyben *részleges transzmédiumok* is, akkor ez egy olyan nyitott ablakot jelent, amin keresztül az alantas szellemvilág tetszése szerint beléphet. Nincs jelen ellenőrző szellem, aki akadályozza őket, és rendet tart. Így a szellemi kinyilatkoztatások olymódon örvénylenek összevissza, amely visszataszító hatású. Ezáltal a jó és Isten rendelése szerinti szellemi találkozás az ilyen dolgokban általában teljesen tapasztalatlan emberek megítélésében nem csekély károkat szenved. Az ilyen egyházi összejövetelek *vallási felcícomázása* azt a benyomást ébreszti, hogy az, ami ott történik, az **Isten szándéka szerinti spiritizmus.**”

„Az ilyen egyházak vezetői nehéz felelősséggel tartoznak Isten előtt mindazért, ami az ilyen összejöveteleken történik. Az lenne a kötelességük, hogy a számukra kölcsönzött adományokat nem saját hasznukra, hanem emberi szempontok nélkül kizárólag Isten szolgálatába állítsák. Imádkozniuk kell a *szellemek ellenőrzéséért*, amit Isten számukra szívesen meg is ad. Ezután viszont mindig **alázatosan** kell szolgálniuk. Ha ezt teszik, akkor az összejövetelek valóságos istentiszteletté válnak, és ez a résztvevők épülését és lelki hasznát szolgálja. Mivel akkor Isten magasztos szellemvilága lép működésbe, és ez az alantas szellemeket kikapcsolja.”

„Ha az összejöveteleket úgy tartják, ahogy már tanítottam neked, akkor áldást, örömet és a szív igazi békéjét közvetítik.”

„Minden összejövetelt a vezető által mondott rövid hálaadó imával, és ahol lehet, egy dallal kell befejezni.”

„Egy médium képzését és az egyéb találkozást a jó szellemvilággal viszont nem lehet az ilyen **közösségi összejövetelekhez** kötni. Az egyes személyek **egyedül** is fordíthatnak naponta, vagy egy héten többször, bizonyos időt, talán egy félórát, vagy annál kevesebbet is, a belső koncentrációra. Ugyanolyan módon kell eljárni, ahogy a közösségi összejöveteleknél már vázoltam. Az ember rövid imával kezdi, felolvas a szentírásból, és elgondolkodik az olvasottakról. Ezután kezét egy ceruzával, ahogy már korábban elmondtam, az előtte fekvő írólapra teszi, és mindenféle szellemi feszültség nélkül várakozik. Ha kényszert érez olyan gondolatok leírására, melyre határozott inspirációt érez, írja le azokat. Ha kezét idegen erő elkezd mozgatni, akkor engedjen az erőnek.”

„Ha elmúlt az az idő, melyet erre a magán-istentiszteletre szánt, fejezze be imával. Bizonyos lehet benne, hogy a jó szellemvilág az első pillanattól kezdve, amikor a kapcsolatot megkísérelte felvenni, elkezdett rajta dolgozni, és megteremtette az előfeltételeket, melyek a kapcsolathoz szükségesek. Igen, ez a munka már akkor elkezdődik, amikor az ember gondolatban komolyan foglalkozik ezzel a dologgal. A médiumként elhívatott embereknél gyakran keletkezik számukra megmagyarázhatatlan érzés már akkor is, amikor az első komoly, a szellemvilágról és annak emberekkel folytatott kapcsolatáról szóló beszélgetésen részt vesznek. Ez az érzés abból ered, hogy a túlvilág szellemei, akik közül néhányan állandóan körülöttek vannak, már most elkezdik befolyásolni őket, mivel ők médiumi elhivatottságuk miatt a szellemvilág ódhatásaira igen fogékonyak. Nem lenne célszerű, ha a környező szellemlények már akkor elkezdenék az előkészítő munkákat, mielőtt az ember valamit is tudna a szellemvilági kapcsolat lehetőségéről. Nemcsak hogy céltalan lenne, de igen kellemetlen földi következményekkel is járhat. Hiszen még hozzátartozói sem képesek arra, hogy a nála felhasznált médiumi folyamatokat megértsék. Idegbetegnek tartanák, orvosi kezelést nyújtanának neki, vagy gyógyintézetbe szállítanák. A jó szellemvilág csak akkor kezdi el munkáját, ha sikerre van kilátás; különben nem.”

„E tanításhoz csatlakozva szeretném megválaszolni a kérdést, amit sokan jogosan tesznek fel. Ez így hangzik: **Egészségileg káros-e a spiritizmus a médium vagy a spiritiszta összejöveleken résztvevők számára?** Erre a kérdésre *nem*-mel és *igen*-nel válaszlok.”

„Ha összejöveleteket, melyen a szellemekkel találkoztok, **Istennel** tartjátok, minden az **Ő** nevében történik, **Isten védelmének alárendelitek magatokat, Őt szeretitek, és állandóan jószándékúak vagytok**, akkor ez a kapcsolat a szellemvilággal **soha nem lesz ártalmas. Épp ellenkezőleg, testileg és szellemileg megerősödtek**, mégpedig leginkább a médium. Mivel az alvást, amire a megerősödéshez van szükségetek, a mély transzba kerülő médiumok ez idő alatt nem igénylik. De ez csak akkor történik, ha ti a Jót szolgáljátok, és a gonosz szellemeket elutasítjátok. Amíg a médium mély transzban van, teste pihen, és így megerősödik. Ha a jó szellemek rajta vagy általa dolgoznak, mindez nem árt neki. Sokkal inkább, ahogy már mondtam, testileg kipihen magát, és az összejövétel után sokkal jobban érzi magát, mint annak előtte. Az óderőt, amit a médiumok és az összejövétel résztvevői leadnak, a jó szellemvilág friss óddal pótolja. Ehhez hozzájön még, hogy a médium képzése során annak belső fogyatékoságait, melyek a transzállapotot megnehezítik vagy megakadályozzák, a jó szellemvilág beavatkozásai kiküszöbölik, így az adott ember a *mélytranszos médiumi* képzése után egészségesebb, mint előtte.”

„**A spiritizmus ártalmas viszont, ha közben Istent figyelmen kívül hagyjátok, mindent a Gonosz működtet, és ezzel szinte a Gonosz kedvére tesztek, és az imádságot elfelejtitek.** Így lassanként a Gonosz **rabságába kerültök.** Ez nemcsak azért rossz, mert a gonosz szellemek így lecsalnak titeket az igazság és az igazi felismerés útjáról, hanem azért is, mert így testileg is súlyosan károsodtok. Hiszen a töletek elvont óderőt ők nem pótolják számotokra. Ennek következtében mindenk előtt a médium, de a résztvevők egészsége is lényegesen romlik, míg végül teljesen tönkremegy. Így van némi igazság abban a hiedelemben, hogy az életével játszik, aki az ördög-

gel szövetséget köt. Hiszen a Gonosz lassanként elhasználja óderezét, és így földi élete nem lesz életképes. Sok médium, aki az alantas spiritizmus szolgálatába lépett, szellemileg és testileg megrokkant. Többen a bolondokházában végezték, vagy öngyilkosságot követtek el.”

„A spiritizmusban csak ott fenyeget tehát veszély és károsodás, ahol nem az isteni igazság megismerésére és a belső javulásra használják, hanem csak a kíváncsiság és a rendkívüli élmények iránti vágy kielégítésére, az anyagi előrejutásról szóló felvilágosítások megszerzésére, vagy tisztán tudományos ismeretek megszerzésére.”

„Ezért a legkomolyabban óvd minden embertársadat az olyan szellemi kapcsolatban való részvételtől, mely **nem magasabb rendű célokat szolgál**. Tanítsd meg őket a jó, Isten szándéka szerinti spiritizmusra. Ezzel ugyanis minden embernek foglalkoznia kellene. Ez számukra az igazsághoz vezető egyetlen út, és a legrövidebb út Istenhez.”

„Annak is részesednie kell a jó spiritizmusból, aki még nem jutott el az istenhit meggyőzésére, amennyiben megvan benne az az őszinte szándék, hogy az igazságot elfogadja, ha azt neki meggyőző módon mutatják meg. Az ilyen érzülettel rendelkező igazságkeresők ezen az úton meg fogják találni az igazságot és Isten gyermekeinek szabadságát. Fel fogják ismerni, miből áll a vallás valójában. Rájuk vonatkozik Krisztus szava: »**Keressetek, és találni fogtok!**«”

„Azok, akik még nem hisznek Istenben, imádkozzanak Istenhez, ha csak feltételesen is. Az imát hangolják össze pillanatnyi állapotukkal. A következő imát bármely hitetlen elmondhatja, ha jó szándékú, és kész az igazságot elfogadni:

»Ó, Isten, ha igaz, hogy létezel, szívemből kérlek: taníts meg arra, hogy felismerjelek! Mutasd meg az igazságot, és vezess a helyes útra! - Ámen.«”

„Isten biztosan meghallgatja őt. Hiszen Isten irgalmas mindazokhoz, akik jószándékúak. A jó spiritizma összejövetelel lényegtelen, hogy a résztvevők mely vallási közösséghez tartoznak.”

Médiumok és médiumiskolák a Bibliában(**)

mai idők emberének az emberi világ és a szellemek közti

A találkozás lehetőségének gondolata idegennek és újnak tűnik. Ehhez az is hozzájárul, hogy a Bibliát csak felületesen olvassátok, és nem gondoljátok át mélyebben a történeteket. Különben az abban közöltek kapcsán már felmerült volna a kérdés: *Hogy történt mindez? Hogy zajlott le? Hogy kell ezt gondolnom? Hogy magyarázom ezt meg magamnak?* ”

„Már a Biblia első fejezeteiben is arról van szó, hogy Isten beszél az emberekkel, hogy Ádámhoz és Évához, Ábrahámhoz és Izsákhhoz, Jákobhoz és Mózeshez szól. Nektek, mint gondolkodó embereknek, legalább meg kellett volna kísérelnetek, hogy ennek eredetét tisztázzátok. Azok, akikhez akkoriban Isten szellemei szóltak, ugyanolyan emberek voltak, mint ti. Földi létük természeti törvényei is ugyanazok voltak, mint a tietek. Isten és szellemvilága szintén ugyanaz, mint akkoriban volt. És ha tovább olvassátok, hogy a zsidó nép és a túlvilág szellembirodalma között naponta megvolt a találkozás, ahogy bárki kérdést intézhetett Istenhez, és választ is kapott, ahogy a nép vezetői semmibe nem kezdték a jó szellemvilág utasítása nélkül, akkor egészséges emberi értelmekkel azt kell mondanotok: **Lehetséges** tehát a kapcsolat a szellemek világával. És ha ez **lehetséges**, és az emberek ezt évezredekig fenn tudták tartani, akkor miért ne lehetne meg ma is ez a kapcsolat?”

„Ti látszólag azt hiszitek, hogy csak a szellemvilágtól függ, hogy találkoztok-e vagy sem, és hogy ők tetszésük szerint, bármikor fel tudják venni a kapcsolatot, anélkül, hogy ti együttműködnétek. Szinte úgy gondoljátok, mintha a szellemek bármikor látogatóba jöhetnének az emberekhez, nektek csak be kell őket engednetek, és csak oda kell figyelnetek, mit közöl veletek a szellemek világa. És mivel ti semmit sem vesztek észre a korábbi idők szellemi találkozásaiából, amely a Bibliában olyan nagy szerepet játszik, az a véleményetek alakult ki, hogy a túlvilág a találkozásokat ezzel a világgal véglegesen beszüntette. Ez sajnálatos tévedés. A jó szellemvilág ma is arra áhítozik, hogy eljőjön hozzátok, és kész arra, hogy rálépjen a hídra,

ami a túlvilágról e világba vezet. De nektek segítenetek kell a híd megépítésében. A régi időkben is teljesítenie kellett

az embereknek az összes feltételt, ami a szellemvilággal történő találkozást lehetővé tette. A régi népek ismerték ezeket a feltételeket, és ezekhez igazodtak.”

„Ma azt gondoljátok, mikor olvassátok ezeket a folyamatokat a Bibliából, melyeket a szellemi kinyilatkoztatások kísérőjelenségeiként írnak le, hogy mindez csak külső díszítés, és a szellemi találkozásokhoz semmi közük. Tényleg azt hiszitek, hogy csak játszadozás és felesleges, külső fontoskodás volt, amikor az Úr anyyala Mózeshez az égő csipkebokorból, a zsidókhöz pedig felhőoszlopból szólt, és hogy az ódláng és az ódfelhő nélkül meg tudta volna magát értetni? Tényleg azt hiszitek, hogy Isten csak tréfált, amikor azt mondta Mózesnek: »Sűrű felhőben megyek hozzád, hogy a nép hallja, amikor veled beszélek«? - Mintha szavai hangjának megerősítését az ódfelhő megerősítése nélkül is elérhette volna. - Vagy azon a nézetten vagytok, hogy a hatalmas felhő, mely a Sínai hegyet a mennydörgés és harsonaszó alatt beborította, csak külső díszlet volt, és a dörgést, harsonaszót akármely felhő nélkül is létre lehetett volna hozni? És amikor Dávid megkérte Abjatár papot, hogy hozza az efódot és az orákulumtáblát, mivel meg akarja kérdezni Istent, és Istentől választ vár, akkor az orákulumtábla esetleg csak játékszer volt? - Vagy a csipkebokor lángjai, a felhőoszlop, az orákulumtábla és az egyéb dolgok, melyekkel a Bibliában akkor találkoztok, amikor a szellemekekkel való találkozást írja le, nem hasonlítanak-e sokkal inkább a vezetőkek huzaljaihoz, mely a túlvilág és evilág közti telefonbeszélgetést lehetővé teszik?”

„Ezek valójában hidat képeztek, amelyen keresztül Isten szellemei az egyes emberekhez jöttek. E híd nélkül jövetelük lehetetlen lett volna. Az anyag, melyet a földi teremtmények ehhez szállítottak, az óderő volt; ez az égő csipkebokorban láng formájában, a felhőoszlopban pedig ódfelhő formájában jelent meg, és az akkoriban sokszor előforduló szellemi megtestesüléseknél is a szellem anyagi alakjának

megjelenítéséhez erre volt szükség. Ugyanennek az erőnek kellett megfelelő mennyiségben azon szellemek rendelkezésére állni, amelyek megmutatták az órákulumtáblán azokat a betűket, amelyekből a túlvilág válaszait tartalmazó válaszok álltak össze.

„A szellemi találkozás óderezének forrásai a Bibliában, ahogy ez ma is van, a *médiumpok*.”

„Az Ószövetség írásaiban sokat olvashattok *prófétákról* és *prófétáiskolákról*. Mit értetek ti ezalatt? Azt gondoljátok talán, hogy a profétai adományokat iskolában lehet megtanulni, ahogy egy világi tudományt szokás megtanulni? Mai szóhasználatotok szerint proféta alatt olyan személyt értetek, aki a jövőt meg tudja mondani. Így azt kellene képzelnetek, hogy a régi profétáiskolákban meg lehetett tanulni a jövendőmondás képességét.”

„Ez a bibliai *próféta* és *prófétáiskola* szavak jelentésének hibás értelmezése.”

„A *próféta* olyan személy, akiből nem saját szelleme, hanem más szellemi lény beszél. Ebben az értelemben ír Pál apostol a *próféták lelkéről* (1 Kor 14, 32 - Károli). - Ha a *prófétákon* keresztül az igazság szellemei nyilatkoznak meg, akkor ezeket *igazi* vagy *valódi* profétáknak hívjuk. Ha viszont a hazugság szellemei, tehát a gonosz szellemek, akkor a Biblia őket *hamis profétáknak* nevezi.”

„Akiket a bibliai időkben *prófétáknak* hívtak, azokat ma *médiumpnak* nevezzük. Ennek nem a szóhasználatához van köze, hanem magához a dologhoz. Az Ó- és Újszövetség összes nagy személyisége nagy *médiump* volt. Noha azt a médiumi állapotot, melyben ők az óderőt a szellemvilágnak leadták, nem mutatja be részletesen a Szentírás, de a leírásokban nem ritkán legalábbis sejteti.”

„**Ábrahám médium volt.** Transzállapotaira, melyek túlvilági érintkezéseiben az ódleadás céljából következtek be, az egyik helyen világos utalás van: »És lön naplementekor, mély álom lépé meg Ábrahámot, és ímé rémulés és nagy setétség szálla ő reá. ... És amikor a nap leméne, és setétség lön, ímé egy füstölgő kemencze, és tüzes

fáklya, mely általmegyén vala a húsdarabok között.« (1 Móz 15, 12 és 17 - Károli) »

„A mély alvás nem természetes alvás volt, hanem az, amit ti ma **médiumi alvásnak** neveztek, amikor a médium ódja felszabadul, hogy a szellemvilág azt a kinyilatkoztatásokhoz használni tudja.”

„A félelem és a mély sötétség, melyről itt szó van, és amely a jót szolgáló médiumokat nemritkán elfogja, a gonosz szellemvilág hatása, amely megpróbálja a jó szellemvilág kinyilatkoztatásait így megakadályozni. A félelemérzés ugyanis minden médiumot gátol az ódleadásban, és a szellemi kinyilatkoztatást lehetetlenné teszi. A Gonosz már korábban is megpróbálta Ábrahámot megzavarni. Ábrahám ugyanis az Úr parancsára állatokat ölt le, és darabolt fel. Akkor *rablómadarak* csaptak le a darabokra, de Ábrahám elriasztotta őket. Az áldozati állatok leölésének az volt a célja, hogy Ábrahám óderezén kívül más ódforrásokat is feltárjon nevezetesen a leölt állatok ódját. Amiket ez a leírás *rablómadarakként* említ, nem természetes ragadozó madarak voltak, hanem ragadozó madárként megtestesült gonosz szellemi lények. Csak materializált állapotban tudták a húsdarabokat elvenni. Így már te is megérted, miről volt itt szó. Először az állatok leölésével feltárt ódforrásokat akarták eltávolítani, aztán megkísérelték az emberi ódforrást, a médium Ábrahámot a félelemérzettel eltölteni. A médiumi eseményhez a sötétséget választották, mivel az ódnak az ismert törvények szerint szükséges sűrítésére a fény és a meleg hátrányosan hat. - Így az, amit itt tüzesen világító **füstnek** neveznek, az ód volt, ez számodra már ismeretes.”

„**Mózes is médium volt.** Azt az ódot adta le, melytől a csipkebokor tűzként világított. Ezt erősítette a közvetlen mellettük pihenő nyáj ódleadása, melyet Mózesnek legeltetnie kellett. Ez is éjszaka történt. A sűrített ód egy csipkebokorban jelent meg, mivel szövényes ágai miatt bizonyos fokig függőnként működött, amely az ódtömeget összetartotta, hasonlóan a *kinyilatkoztatás sátrához* és a mai spiritiszta összejövetelek *kabinetjéhez*. A csipkebokor maga is rendelkezett óddal, ami egyesült a másik óddal.”

„A *médiumokat* a legrégebbi időkben **látóknak** is nevezték, mivel az egyéb médiumi képességeiken kívül legtöbbször a *tisztánlátás* adományával is rendelkeztek. Csak később merült fel a *próféta* elnevezés.”

„Minden helységben volt ilyen *látó* vagy *próféta*.”

„Amikor Saul a szolgájával apja elfutott szamarát kereste és nem találta, a szolga azt mondta neki: Itt a faluban lakik egy *látó*. Menjünk el hozzá. Talán ad nekünk felvilágosítást. Itt a bibliai leírás magyarázóan hozzáfűzi: *Korábban Izraelben, ha Isten megkérdezéséről volt szó, a következő szavakat használták: Gyertek, menjünk a látóhoz.* Mivel abban az időben azokat az embereket, akiket ma *prófétának* neveznek, akkoriban *látónak* hívták (1 Sám. 9, 5-9). Saul és szolgája Sámuelhez ment.”

„Sámuel maga nemcsak hogy *médium* volt, hanem még a *médi-umiskolát* is ő vezette Rámában. Az ilyen iskolákat akkoriban *prófétaiskolának* nevezték.”

„Amikor Saul elindult hazafelé Gibeába, találkozott egy csapat *médi-ummal*, akik transzállapotban voltak, és akikből a szellemek Isten dicséretét hirdették. Ekkor Saul is ilyen állapotba került, és egy szellem ment bele.”

„Bibliafordítóitok, akik nem tudják, mi ennek az állapotnak a jelentősége, azt mondják: *Prófétai révületbe került* - ez egy olyan kifejezés, melynek alapján az olvasónak téves elképzelése keletkezhet. Nem Saul szelleme és a *médi-umok*, akikkel találkozott, jutottak révületbe, hanem a túlvilág jó szellemi lényei vették őket tulajdonukba. A médiumnak ehhez nem kellett *mélytransz* állapotba kerülniük, hanem elegendő volt az is, amit ma *részleges transznak* vagy *féltransznak* neveztek.”

„Ezen kívül arról is tájékoztat a Biblia, hogy Dávid Sámuelhez menekült Rámába, ahol mindkettő a *prófétaiskolában*, azaz a *médi-umiskolában* laktak. Amikor Saul követeket küldött oda, hogy azok Dávidot elhozzák, Sámuel éppen összejövetelet tartott a médiumokkal. Transzállapotban voltak, amikor Saul követei betoppantak. Bib-

liafordításotok arról tájékoztat: »De amikor ezek meglátták prófétai révületükben a próféták seregét, Sámuellel az élükön, az Isten lelke Saul embereire is rászállt, úgyhogy prófétai révületbe estek. Saulnak jelentették a dolgot, erre más embereket küldött, de ezek is prófétai révületbe estek. Erre Saul harmadszor is követeket küldött, de azok is révületbe estek. Ekkor maga ment el Rámába. Amikor a Sekuban levő kiszáradt ciszternához ért, megkérdezte: Hol van Sámuel és Dávid? Ezt válaszolták neki: A próféták házában, Rámában. S míg innen eljutott Rámába, leszállt rá az Isten lelke, úgyhogy prófétai révületben volt, míg oda nem ért Rámába a próféták házához. Még a ruháját is levette és Sámuel előtt is prófétai révületbe esett - egész nap és egész éjjel ott fetrengett levetközve. Azért mondják: Saul is a próféták közé tartozik? (1 Sám. 19, 18-24- Szentszéki). »

„A leírásból néhány dolog magyarázatra szorul. Azt a körülményt, hogy Saul összes követe ilyen gyorsan *transzba* került, azzal magyarázhatjuk, hogy igen jó médiumi képességekkel rendelkeztek. Hiszen egy olyan nagy és erős ódáramlás esetében, ami a képzett vagy képzés alatt álló médiumok összejövételén jelen van, mint ahogy itt Sámuel médiumiskolájában, a szellemvilág számára nem jelentett nehézséget, hogy féltranszot idézzen elő olyan személyeknél, akik médiumi indítatással rendelkeznek.”

„Saul maga médium volt. Nála nem volt szükség idegen óderőkre, hogy féltranszba kerüljön. Ezért jutott már a Ráma felé vezető úton ilyen állapotba.”

„Ne ütközzetek meg azon, hogy a rámai médiumiskolában a médiumok könnyű alsóneműben ültek, vagy az akkori idők szokása szerint feküdtek. A médiumok ma is lehetőleg könnyű ruhákban vesznek részt az összejöveteleken. Hiszen el kell kerülniük, hogy körülöttük nagy meleg keletkezzen, mivel a meleg, ahogy te is tudod, az ódsűrítésre kedvezőtlen hatással van, és megnehezíti azt. Ezért feküdt Saul is alsóruhákban ott. Az, hogy az írás szerint egy napot és egy éjjelt töltött ott, nem úgy kell értelmezni, hogy egész idő alatt *transzban* volt. Azért tartották őt ott ennyi ideig fogva, mivel ez volt a jó szellemvilág utolsó kísérlete arra, hogy őt visszavezesse Istené-

hez. Hiszen ő engedetlensége miatt kiesett Isten kegyeiből. Már nem a jó szellemvilággal állt kapcsolatban, hanem egy gonosz szellem uralkodott rajta. Ezen a napon azért jött Rámába, hogy Dávidot foglyul ejtse és megölje. Számára ez volt Isten utolsó hívása Isten szellemein keresztül, akik a jelenlévő médiumok segítségével a legkülönbözőbb kinyilatkoztatásokat adták. Sámuel maga is azon fáradozott, hogy első felkent királyát nyomatékos figyelmeztetéssel megmentse a fenyegető romlástól. Ugyanez volt Sámuel célja a különböző istentiszteletekkel, melyeket Saul jelenlétében tartott, és amelyről a ti bibliai leírásaitok semmit nem említenek. A király szívét akarta megnyerni, hogy a visszafordulásra rábírja.”

„A *médiumiskolákban* a legfontosabb dolog az **Istentisztelet** volt. Az azt látogató médiumoknak vagy *prófétatanulóknak*, ahogy akkor nevezték, egész belső beállítottságukban Istennel bensőséges kapcsolatba kellett kerülniük. A megrendíthetetlen istenhit és az Istenbe vetett mély bizalom voltak azok az alapok, melyek alapján a tanulók mediális képességeiket fejlesztették. Képesnek kellett lenniük arra, hogy Isten és szellemvilágának méltó szerszámaiként szolgálják embertársaikat. Hiszen a médiumokat akkoriban fenyegető veszélyek ugyanazok voltak, mint ma.”

„A legnagyobb veszélyt akkor is, mint mindig, az elismerés és pénz utáni vágyódás jelentette. A médiumok nagy megbecsülésnek örvendtek. Nem csak a világi uralkodók fáradoztak azon, hogy minél nagyobb számú médium vegye őket körül, hanem az egyes tehetős családok is tartottak a túlvilág megkérdezésére médiumot, akit *papnak* neveztek. Gazdagon megajándékozták és eltartották őket. Ezek a legtöbb esetben olyan médiumok voltak, akiket ma *planchettamédiumnak* neveznétek. A szellemvilág megkérdezésére *orákulumtáblát* használtak, mely a kinyilatkoztatási sátor orákulumtáblájának mása volt.”

„Az elmondottakat igazolja számodra a Bírak könyvének egy szakasza. Itt azt mutatják be, amikor egy Mika nevű ember visszaadja anyjának a tőle elvett pénzt. Ő a pénz egy részéből faragott és öntött istenképet csináltatott, melyet Mika házában állítottak fel. Mika

egyik fiát alkalmazta, hogy papként szolgáljon nála. De még egy betlehemi lévitát is megnyert erre a célra, és azt mondta neki: »Maradj nálam, légy atyám és papom. Én pedig adok neked évenként tíz ezüstöt, egy rend ruhát és ételmet. A lévita belement.« (Bírák 17, 10-11 - Ökumenikus). Amit a fordításaitokban *faragott és öntött istenképnek* neveznek, a *planchetta* két része volt.”

„Emberileg érthető, hogy a médiumok azoknak a javát próbálták szolgálni, akiknél laktak. De ebben rejlik a nagy veszély is. Törekvésük során, hogy kenyéradó uruknak csak kellemes dolgokat mondjanak, néhányan attól sem riadtak vissza, hogy a számukra átadott igazságot eltitkolták, és hazug dolgokkal helyettesítették. Így *hazug próféták* lettek. Ezzel kiváltak a jó szellemvilággal folytatott kapcsolatból, és a Gonosz eszközei lettek, még ha médiumi működésüket látszatra Isten nevével nyelvükön üzték is.”

„Különösen azok a médiumok, akik a világi zsarnokok szolgálatában álltak, estek gyakran áldozatául ennek a kísértésnek, ahogy Aháb király története is mutatja (1 Kir. 22). Ott 400 médium megegyezett, hogy a királynak csak kellemes dolgokat mondanak. Az ilyen megegyezés tükrözte alantas gondolkodásmódjukat. Ezzel viszont kizárták magukat a jó szellemekkel folytatott találkozásból, és tudták, hogy a hazug szellemek eszközeivé váltak. Félniük kellett attól, hogy leleplezik őket mint *hazug prófétákat*, ha a király megkérdez egy médiumot, aki a Jót szolgálja. Amikor a király Mikeás prófétát, aki a jó szellemvilág médiuma volt, megkérdezésre elhívta, egy követen keresztül megkísérelték rábeszélni, hogy a királynak csak kellemes dolgokat mondjon. Ő viszont megjövendölte a király bukását, ahogy azt számára Isten szelleme kinyilatkoztatta. Ekkor a jelenlévő hazug próféták egyike arcul ütötte őt a következő szavak kíséretében: »Hogyan? Eltávozott volna én tolem az Úrnak lelke, hogy csak néked szólana?« - Itt látod egy prófétagyülekezet elvetemültségét, hogy nagyravágyástól és pénzhétségtől vezetettve a hazugságnak és csalásnak adják magukat, mégis azt a látszatot keltve, mintha Isten eszközei lennének. Médiumi kinyilatkoztatásaik a hazug

szellemektől erednek. Ezt tudják az egyes próféták. És rossz érzéseik eszközöket és utakat keresnek arra, hogy hazugságaikat leplezzék.”

„Egy ilyen médiumság az Istentől eltávolodott király befolyása alatt az egész nép kárát okozza, ha az **nyíltan a kimondott bálványimádás oldalára áll**. Őket *Baal prófétáinak* hívják. Számuk rendkívül nagy. Volt olyan időszak, amikor szinte nem is volt a Jó szolgálatában álló médium. Ez így nézett ki Éli főpap idejében: »És a gyermek Sámuel szolgál vala az Úrnak Éli előtt. És abban az időben igen **ritkán vala** az Úrnak kijelentése, nem vala nyilván való látomás.« (1.Sám. 3,1 - Károli) ”

„Kármel hegyén Illés próféta mint *Isten egyedüli prófétája* Baal 450 és Asera 400 prófétájával állt szemben.”

„Az, hogy a médiumokat már a régi időkben is el lehetett csábítani földi előnyökkel, kiderül azokból a szavakból, melyeket Isten a prófétákon keresztül mondhat: »Így szól az Úr a próféták ellen, a kik elámítják az én népemet, a kik, **ha van mit rágniok**, békességet hirdetnek, az ellen pedig, a ki nem vet valamit szájokba, hadat indítanak.« (Mik. 3,5 - Károli) - »Prófétáik pénzért jövendölnek, és mégis az Úrra támaszkodnak.« (Mik. 3,11 - Károli) ”

„Nem szabad azt hinni, hogy az akkori idők emberei a médiumok által létrehozott jelenségeket minden további nélkül elfogadták. A médiumokkal szemben éppoly bizalmatlanok voltak, mint amilyenek ti ma vagytok. Számoltak azzal, hogy csalás áldozataivá is válhatnak. Megbilincseltek a médiumokat, hogy megbizonyosodjanak arról, hogy nem csak bűvésztükkökkel hitegetik-e őket. Ezért a magánmédiumok, akik kenyerüket médiumi adottságaikkal keresték, házaikban alkalmas köteleket tartottak készen a fej, a kezek és a lábak lekötéséhez. A látogatók ezzel köthették meg őket. Ha ezek után is létrejöttek azok a jelenségek, melyeket csak szellemi lények idézhettek és idéztek is elő, akkor ez a jelenlévőkre mély benyomást tett, és őket már megnyerték a médiumok a szellemi kapcsolat számára. Ha viszont a médiumokat nem a jó szellemek használták eszközül, akkor az ilyen rendezvények résztvevői lassanként a Gonosz csapdájába estek. Azok a tanok, melyeket a gonosz szellemi lények a

médiumokon keresztül nekik adtak, eltérítették őket az igaz Istentől, és a legszégyenletesebb bűnökre csábította őket. Különösen a női médiumoknak volt nagy közönségük. Ellenük irányul Isten fenyegetése Ezékiel prófétánál: »Te meg, emberfia, fordulj néped leányai ellen, akik saját maguktól jövendőlnek és jövendőlj ellenük. Mondd nekik: Ezt mondja az Úr, az Isten: Jaj azokra, akik szalagot varrnak minden csuklóra, akik leplet készítenek mindenféle korúnak a fejére, hogy kelepécét állítsanak a lelkeknek. Kelepécébe csaljátok népem tagjainak lelkét, és meg akarjátok menteni életeteket? Megszentségteleníttek népem előtt néhány marék árpáért és néhány darab kenyérért azzal, hogy megölitek azokat az embereket, akiknek nem kellene meghalniuk, és életben hagyjátok azokat, akiknek nem kellene élniük, és így rászeditek népemet, amely hisz a hazugságnak.« (13,17 - Szentszéki).”

„A médiumok képzésének módját a bibliai idők médiumiskoláiban a Szentírás iratai nem írják le közelebbről. Ez először is abból állt, hogy a diákok médiumi készségét megvizsgálták. Már rövid idő alatt kiderül, hogy ezzel a készséggel rendelkeznek-e. Amennyiben alkalmatlanok voltak, elbocsátották őket.”

„De azokat is, akik nagy médiumi adottságokkal rendelkeztek, csak akkor tartották meg tanulójuknak, ha jellemvonásaik kezeskedtek arról, hogy a médiumi hivatás gyakorlására a jó szolgálatában képesek. A jó médiumiskolák vezetői erre helyezték a legnagyobb hangsúlyt, míg a bálványpapok médiumiskoláiban csak a tanuló médiumi ereje került szóba. Már akkoriban is megvolt a médiumok képzésében az a különbség, melyet a mai időkben is észrevesztek. Te magad is saját szemeddel láttad egy médium képzését. Te magad kezdeményezted és vezetted az összejöveteleket, ahol a képzés folyt. Ezeket az összejöveteleket istentiszteletként alakítottad ki, és azon fáradoztál, hogy te és a jelenlévők Istenhez közelebb kerüljete. Isten védelme alá rendeltétek magatokat. Olvasmányotok Istennek a Szentírásban rögzített szava volt. A jóra törekedtetek, és azt akartátok, hogy ha az lenne Isten akarata, akkor a Jó használható eszközei legyetek.”

„Az istenhívő zsidók is így kísérelték meg médiumaikat képezni.”

„Ezzel ellentétben nézd csak meg a mai *spiritiszta gyűlések* legtöbbszörének működését! Istenről, Isten dicséretéről általában nincs szó. Azért jönnek csak össze, hogy valami rendkívülit, valami izgalmasat éljenek át. Hogy ennek előidézője jó vagy gonosz szellemi lény-e, az mellékes. Sokan egyáltalán nem is hisznek abban, hogy a jelenségek a szellemvilág művei, inkább emberi módon próbálják megmagyarázni azokat. Ezzel lehetetlenné teszik az egyetlen célt, amit a jó szellemvilág az emberi kapcsolatokkal el akar érni, nevezetesen hogy az embereket közelebb vigye Istenhez.”

„Ilyen jellegűek voltak azok az összejövetelek is, melyeken *Baal médiumait* képezték. Pedig már akkor is tudták, hogy a szellemvilággal történő találkozásról van szó. De az alantas spiritizmusban résztvevők számára csak az volt a cél, hogy ezen az úton valamit átéljenek és megtapasztaljanak, ami földi tetteiket és törekvéseiket kielégítette. A túlvilág sorsa távol állt tőlük, éppoly távol, mint a mai idők legtöbb emberétől. De semmi érdekük sem fűződött ahhoz, hogy a médiumokat képzésük során a magasztos és isteni dolgokra készítsék fel.”

„A bálványpapok médiumiskoláit a Bibliában nem említik közelebbről, mivel a *Baal médiumainak* képzése azokon az általános összejöveteleken zajlott, melyeket a bálványimádás céljából tartottak. A rossz eléréséhez nem volt szükség különleges képzésre. Az magától kialakul. Hisz az ember *fiatalságától kezdve hajlamos a rosszra*. Aki viszont a Jót és az Isten szándékának megfelelőt szeretné elérni, az csak nagy fáradság és kemény küzdelmek után fog célhoz érni. Ehhez különleges előkészítésre van szükség. Erre azoknál a médiumoknál volt szükség, akik elhatározták, hogy csak isteni eszközként akarnak szolgálni. Őket a *prófétaiskolákban* képezték, amit a Biblia is említ, tanárként és lelkipásztoroként olyan Istenhez hű emberek álltak rendelkezésre, mint Sámuel, Illés és Elizeus.”

„Azokban az időkben, amikor az ilyen *médiumiskolák* élén olyan nagy és istenáldotta emberek álltak, mint Sámuel, Illés és

Elizeus idejében, az iskolákban igen nagy volt a tolongás, hiszen az Istenben hívő családok Isten különleges ajándékának tekintették, ha gyermekeik egyike médiumi adottságokkal rendelkezett, és őket az ilyen emberek vezetése alatt lehetett képezni.”

„Illés és Elizeus idejében minden nagyobb helyen volt médiumiskola. Így például Rámában, Gilgalban, Bethelben, Jerikóban és más helységeken. Elizeus prófétatanulói olyan sokan voltak, hogy a terem, melyben összejöttek, már nem is volt elegendő. Ezért azt mondták Elizeusnak egy napon: »Nézd, túl kicsi nekünk ez a hely, ahol előtted ülünk. Elmegyünk hát a Jordánhoz, és mindegyikünk hoz onnan egy-egy szálfát, aztán építünk ott a közelben egy házat magunknak. Jól van, menjetek!« (2 Kir. 6, 1-2 - Szentszéki)”

„Az Újszövetségben a keresztényeknek nem volt saját médiumiskolájuk. Azért nem volt rá szükség, mivel az istentiszteleti gyűléseket oly módon tartották meg, mely a korábbi médiumiskolák tevékenységét teljes mértékben pótolta. Imádkozásnál megfogták egymás kezét annak kifejezésére, hogy ők mindannyian **egy test és egy lélek**, hogy a közösséget a szeretet köti össze, és ezért egységben akarnak Istenhez imádkozni: **együtt** egy szellemi test tagjai voltak, egy Isten töltötte el lelküket, egy dologban reménykedtek, **ugyanaz** a hit kötötte össze őket, az egy Istenhez könyörögtek.”

„A kézfogásnak a médiumi indíttatású és egyéb összejövetele résztvevők között nagy jelentősége volt, hiszen így tudták a jelenlévők óderezét ódarámmá egyesíteni. Ezeket használhatták Isten szellemei, hogy a képzett médiumokon keresztül kinyilatkoztassák magukat, valamint hogy a leendő médiumokat kiképezzék. A médiumi folyamatokat a keresztények pogány korukból jól ismerték, tájékozottak voltak. Pogányokként a gonosz szellemvilág kapcsolatának hódoltak, így az érintkezés természeti törvényei közismertek voltak. Tudták, hogy a pogány bálványimádás semmi más nem volt, mint a démonokkal létrehozott kapcsolat, amely kapcsolat ugyanazon természeti törvények feltételei szerint zajlott, mint a jó szellemekkel való kapcsolat.”

„Ezért Pálnak a korintusiakat már nem kellett azokra a törvényekre megtanítania, melyek szerint a szellemi találkozás egyáltalán létrejön, hanem csak azokra a hatásokra kellett felhívni figyelmüket, melyeket a jó szellemvilág a gonosszal ellentétben előidézett.”

„A korintusiaknak írt első levél 12. és 14. fejezete mindent tartalmaz a jó szellemi találkozásokról, amit egy hívő, istenkereső embernek tudnia kell. Csak sajnós ti ma már nem értitek meg azokat a tanításokat, melyeket az apostol a korintusiaknak az egyes fejezetekben ad. Ennek mindenek előtt az az oka, hogy a szellemi találkozásokat illetően ti tudatlanságban élték. Ebben nagyrészt rossz bibliafordítóitok a bűnösök, valamint azok a helytelen magyarázatok, melyeket a rossz fordítások alapján a keresztények kaptak.”

„A dolog fontossága miatt szeretném veled az első korintusi levél 12. és 14. fejezetét átvenni, és közben megadom neked annak helyes magyarázatát.”

„A ti fordításaitok szerint a 12. fejezet a következő szavakkal kezdődik: »A lelki ajándékokra nézve pedig, testvéreim, nem szeretném, ha tudatlanok lennétek. Tudjátok, hogy amikor pogányok voltak, ellenállhatatlanul vitt és sodort valami benneteket a néma bálványokhoz.« (Ökumenikus) - Már az első szavak: *A lelki ajándékokra nézve* is félrevezető fordítási hibát tartalmaznak. Ezt az olvasó csak úgy foghatja fel, hogy olyan adományokról van szó, melyeket Isten kölcsönöz az ember szellemének. A nálatok lévő görög szöveg valami egész mást tartalmaz. Ott a szó szerinti fordítás a következő: »A szellemekkel való találkozásra vonatkozóan nem szeretném, ha tudatlanok lennétek.« Ma ezt röviden úgy fogalmazhatnánk meg: *A spiritizmusról szeretnék titeket felvilágosítani* Ezen kívül eredetileg nem *néma bálványokról* van szó, hanem *holt istenekről*; mivel *holt istenek* alatt általánosan a *démonokat* vagy az Istentől különvált szellemeket értjük, akiket a Bibliában mindenütt *halottként* emlegetnek.”

„A teljes említett hely helyes fordítása tehát a következő lehetne: *A spiritizmust illetően nem akarlak titeket tudatlanságban hagyni. Emlékeztek még azokra az időkre, amikor pogányok voltatok. Akko-*

riban az Isten által elvetett szellemekhez jártatok, akikhez úgy éreztétek, hogy ellenállhatatlan kényszer vonz. ”

„A következőkben a görög szövegből, amivel most rendelkeztek, két mondat hiányzik. Ezek a következők: *Így a gonosz szellemek társaivá váltatok, akik Jézust nem ismerik el uruknak. Most viszont, hogy Krisztushoz tartoztok, és az Ő uralkodásának alávetitek magatokat, a szent szellemekkel álltok kapcsolatban.* E mondatokhoz csatlakozik a 3. vers is, ami a ti fordításotokban így hangzik: »Ezért tudotokra adom, hogy senki sem mondja: Jézus átkozott, aki Isten lelke által szól; és hogy senki sem mondhatja: Jézus Úr, csak Isten lelke által.«

„De ebben a 3. versben is van egy, a megértést nehezítő fordítási hiba. Ugyanis a görög szövegben nem az áll, hogy az Isten lelke által, és a Szentlélek által, hanem Isten **egy** szelleme által, és **egy** Szent szellem által.”

„Hiszen nem Isten az, aki közvetlenül előidézi az egyes hatásokat, hanem az Istent szolgáló szellemek, akik Isten erejéből a teremtmények körül mindazt végrehajtják, ami Isten akaratának megfelelő.”

„Az, hogy bibliafordítóitok számtalan helyen alkalmazzák az *a Szentlélek* kifejezést, ahol a görög szövegben *egy szent szellem* olvasható, nemcsak az adott hely rossz értelmezését okozza, hanem a *Szentlélek* szót olymódon eltorzítja, hogy így arra a hibás következtetésre juthattok, hogy a Szentlélek egy isteni személy.”

„Annak érdekében, hogy a szellem és szellemek helyes fogalmát tisztázzam, és ezzel az első korintusi levél említett két fejezetének megértését lehetővé tegyem, földi életetekből választok példát:”

„Azokban az időkben, amikor a királyaitok még korlátlan uralkodók voltak, minden, ami a király hatalmi körzetében történt, a **király akaratának számított**. Az összes törvényt és rendelkezést ő hozta. Birodalmában csak egy akarat, csak egy szellem uralkodott: a király szelleme és akarata. Szolgái és szolgálói hivatali tevékenységüket tőle függően folytatták, kizárólag az ő akarata és szelleme sze-

rint. Ebből nem következett az, hogy minden egyes tevékenységhez kikérték a király engedélyét, hiszen rendelkeztek a király törvényeivel és irányelveivel, amelyek alapján már maguktól is tudták, hogy az egyes esetekben mit kell tenniük.”

„A birodalomban tehát sokan tevékenykedtek, de valójában csak egy hatás érvényesült, mégpedig a királyé.”

„Így van ez Isten birodalmában is. Csak egy korlátlan uralkodó van, akinek akarata minden eseménynél mérvadó. Ő az Isten, - vagy ahogy néha a Biblia nevezi, Isten szelleme, vagy a Szentszellem. A többi szellem, akiket szintén Isten szellemeinek, vagy szent szellemeknek nevezünk, csak Isten végrehajtó szervezete, az Ő szolgálói és szolgálói. Ők is rendelkeznek a tevékenységeikhez szükséges törvényekkel és irányító elvekkel, ami alapján működnek. De náluk sem szükséges minden tevékenységükhöz Isten megbízása. Ők ugyanazon szellemben és érzülettel dolgoznak, mely Isten akaratának és szellemének megfelel. Bizonyos fokig egy sok tagból álló, nagy kormányzótestületet képeznek, akik noha az egyéni lények önállóak, és egymástól különböznek, de egy egész részeként az a Szent szellem vezeti őket, aki a szellemvilágot mint kormányzó testületet megalkotta. Ilyen értelemben mondja Pál: »A kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz. Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az **Úr ugyanaz**. És különbségek vannak az isteni erő megnyilvánulásaiban is, de Isten, aki mindezt véghezviszi mindenkiben, **ugyanaz**.« (1 Kor 12 - Ökumenikus) ”

„Ha tehát a korintusi keresztények gyűlésein egy szellem egy médiumon keresztül idegen nyelven beszél, egy másik szellem a médiumon keresztül az anyanyelvén, egy következő szellem egy médiumot gyógyító médiummá tesz, és sok más szellem más módon működik, akkor ezt nem saját belátásuk szerint és nem saját erejükből teszik, hanem az egy Isten, a legmagasabb, mindenható Szellem akarata szerint és erejéből.”

„A korintusiakra különösen nagy benyomást tett az, és ámulattal töltötte el őket, amikor egy szellem egyik médiumukon keresztül idegen nyelven beszélt. Ezért élénk kívánság élt bennük eziránt, és

azért imádkoztak, hogy lehetőleg minél több ilyen szellem adjon ki nyilatkoztatást. Mivel ezt a kívánságot kizárólag az emberi kíváncsiság és a szenzációéhség táplálta, ezért Pál megróttá őket. Megmondta nekik, hogy a hozzájuk érkező szellemek egyes működésének az az egyetlen célja, hogy a keresztény közösség belső növekedését és épülését szolgálja, és nem az, hogy tisztán személyes kívánságoknak eleget tegyen. Hogy jelenthetne szellemi hasznot, ha a hozzájuk érkező szellemek idegen nyelveken beszélnének. Sem a médium saját szellemének nem jelentene ez előnyt, hiszen az idegen nyelv szavait nem érti, sem az egyéb résztvevőknek; hisz ők sem értenék a szellem idegen nyelvű szavait. Inkább azért imádkozzanak Istenhez, hogy az anyanyelvükön adjon számukra tanításokat. És ha egy szellem számukra ismeretlen nyelven szólna hozzájuk, kérjék meg őket, hogy fordítsák le azt az anyanyelvükre - ezt vagy ugyanaz a szellem, vagy egy másik szellem teheti meg.”

„Feltűnőnek számíthat, hogy egy szellem egyáltalán a jelenlévők számára ismeretlen nyelven beszél. De ennek is megvan a maga célja. Ez bizonyítja a szellemi érintkezés valóságát, vagy ahogy joggal mondja Pál, bizonyíték a hitetlenek számára.”

„Itt bele kell szőnöm azt a megjegyzést, hogy bibliafordításaitokban az idegen nyelvű beszédet a *nyelvek beszédeként* jelölik, és a szellemek anyanyelven közölt tanításait pedig *próféciaíáknak*.”

„Pál helyesli, hogy a korintusiak azon fáradoznak, hogy a szellemvilággal kapcsolatba lépjenek. Hiszen azt mondja: »Azonképpen ti is, minthogy lelki ajándékokat kívántok, a gyülekezet építésére igyekezzetek, hogy gyarapodjatok.« (1. Kor. 14,12 - Károli) - Fordítóitok ezt a mondatot is érthetlenné tették, mivel a *szellemek* helyett *lelki ajándékokat* írtak. Pedig ezen a helyen kimondottan az szerepel, hogy **szellemek**, nem pedig lelki ajándékok.”

„Tanítása végén Pál figyelmezteti a korintusiakat, hogy szellemi érintkezéseikben mindent rendben hajtsanak végre. Hiszen Isten nem a rendtelenség Istene, hanem a rendé és a békéé. Ezzel a renddel kell rendelkezniük a médiumoknak is. Az idegen nyelven beszélő szellemek rendelkezésére ne álljon több, mint két vagy három médium, ők

is csak akkor, ha olyan szellemek is jelen vannak, akik az idegen nyelvet le tudják fordítani a résztvevők anyanyelvére. Ha ilyen szellem nincs jelen, az idegen nyelvű beszédet nem szabad megengedni. A résztvevők anyanyelvén tartott beszédek esetében is számukat kettőre, háromra kell korlátozni, hogy a hallgatóknak elég idejük legyen arra, hogy a hallottakat megbeszéljék, és arról véleményüket kifejezésre juttassák. Pál ez utóbbit a következő szavakkal fejezi ki: »A többiek pedig ítéljék meg.« Pál itt a korintusiaknak ugyanazt a figyelmeztetést adja, ahogy már tudod, a ti összejöveteleitekkel kapcsolatban olyan gyakran mondok. Hiszen én is, mint a hozzátok beszélő többi szellem is, a végén fel szoktunk titeket szólítani arra, hogy a hallottakat beszéljétek meg egymással, cseréljétek ki véleményeteket, tehát ahogy Pál mondja, *ítéljétek meg* a hallottakat. Hiszen nem az a lényeg, hogy egyszerre minél többet halljatok, hanem az, hogy azt helyesen értsétek meg. Ha beszélgettek arról, amit a szellemek mondtak nektek, akkor mi meg tudjuk állapítani, hogy azt ki fogta fel helyesen, és ki nem. Hiszen a szellemek beszélgetések során is jelen vannak, és hallanak titeket. Ha szavaitokból az derül ki, hogy felfogásotok helytelen, vagy véleménykülönbségek vannak, akkor újra belépünk a médiumba, és felvilágosítást adunk arról, ami még mindig nem világos.”

„Aki a szellemi kinyilatkoztatások összefüggéseit valamint a médiumok és a szellemek kapcsolatát nem saját tapasztalatából tanulta meg, az a Pál által adott viselkedési szabályokat nem fogja megérteni. Ehhez még adok egy rövid magyarázatot.”

„Ti a jó szellemek veletek való kapcsolatát emberileg nem is tudjátok eléggé elképzelni. Ők a ti legjobb barátaitok, és a ti istentiszteleti összejöveteleiteken nagy számban képviseltek magukat. Ők legtöbbször olyan szellemek, akik korábban emberek voltak, és a túlvilágon feldolgozták magukat Istenhez. Ők nálatok vezetői, tanácsadói és védelmezői beosztást kapnak. Ők arra vágnak, hogy titeket már földi életetek során a lehető legmesszebb elvigyenek az Istenhez vezető úton, hogy amikor megváltok a földtől, a szellemvilág lehetőleg magas szférájába kerüljétek. Szellemi barátaitok em-

berként nem ritkán más nemzetekhez tartoztak, és azoknak a nyelvét beszélik. Néhányan nem beszélik a ti anyanyelveteket. Hiszen a szellemeknek is meg kell tanulniuk azt a földi nyelvet, melyet korábban, emberként nem beszéltek. De mindannyian szeretnének nektek valami jót mondani, ezért tolakodnak a médium körül, hogy őt beszédre vagy írásra használják. Azért, hogy minden rendben menjen, a jó szellemi találkozásoknak szentelt összejöveteleken *ellenőrző szellem* is jelen van. Az ő feladata annak meghatározása, hogy melyik szellem következhet szólásra, és milyen hosszan beszélhet. Az egyes szellemek engedélyezésénél ő is azokhoz a rendelkezésekhez és meghatározásokhoz igazodik, melyeket az összejövetel résztvevői maguk határoztak meg. Ha például azt határozzák meg, hogy a szellemek a jelenlévők számára ismeretlen nyelven ne szólaljanak meg, akkor az ellenőrző szellem nem engedélyezi az olyan szellemek beszédét, akik az összegyűltek anyanyelvén nem tudják magukat kifejezni. A médiumnak is megvan az a hatalma, hogy egy szellemi lénynek megtiltsa a testébe való bejutását. Hiszen a *transzállapot* is csak akkor következik be, ha az a médium akaratával nem ellenkezik. Ezért mondja Pál, hogy a prófétákban lévő szellemek alávetik magukat a *prófétáknak*, azaz a *médiumoknak*.”

„Pál apostol tanításának egy helye részben már magában is, részben pedig a hibás fordítás miatt nem világos. Ez így hangzik: »Amikor összejöttök, kinek-kinek van zsoltára, tanítása, kinyilatkoztatása, nyelveken szólása, magyarázata: minden épületek szolgálja!«

”Mindenek előtt a fordítás hibás. Ennek így kell hangzania: *Amikor összejöttök, mindenki **kap** egy zsoltárt, stb.* Ezt mindenki a jelenlévő médiumon keresztül **kapja**. Nincs meg mindenkiben a készség, hogy mintha jövetele közben már magával hozta volna ezeket, hanem az összejövetelek során a szellemek adják elő a médiumokon keresztül ezeket a dolgokat: az egyik egy dicsőítő éneket, a másik egy tanulságos előadást, a harmadik egy kinyilatkoztatást, a következő az idegen nyelvű beszédet, ismét egy másik az idegen nyelv lefordítását az anyanyelvre. A jelenlévők mindegyike azt veszi

ki magának a sok felkínált szellemi táplálék közül, ami pillanatnyi lelkiállapotában a leghasznosabb. Hiszen az egész közösségnek épülnie kell, nem csak az összegyűltekek egyikének-másikának. A szellemek kínálata azért ilyen sokrétű, mert a résztvevők szellemi igénye is nagyon különböző. Ha sokat adnak, akkor mindenki kap valamit. Az egyik, aki saját személyében vagy családjában valami különlegesen jó dolgot élt át, az Isten dicsőítő énekében, melyet egy szellem a médiumon keresztül ad elő, ezt fogja pillanatnyi hangulata legjobb kifejezésének tartani. A másik kétségekkel küzd, hogy az, ami éppen zajlik, tényleg a szellemvilág hatása-e. Kétségeitől megszabadul, ha egy médiumot idegen nyelven hall beszélni.”

„A tanítást, melyet az apostol a korintusiaknak a szellemi találkozás módjáról ad, nem saját magától adja, hanem az Úr megbízásáról van szó. Hiszen figyelmeztetéseit a következő szavakkal zárja: »Ha valaki azt tartja magáról, hogy próféta vagy lélektől megragadott ember, tudja meg, hogy amit nektek írok, az az **Úr parancsolata**.« (1. Kor. 14,37 - Ökumenikus) - És még hozzáfűzi: »Így tanítok én a szentek összes közösségében.«”

4.sz. függelék(**) A médiumitás

(Részlet Emánuel szellem nyilatkozatai c. könyvből)

Kérdés:

A médiumitást egyik spiritista kör úgy határozta meg, hogy az az ember szervezetében gyökerezik és annak megglazult életerejéből származik. Ez a meghatározás csak a fizikai tünetenyekre vonatkozhatok. Más spiritisták a médiumitást fluidikus folyamatnak mondják s hogy ez a fluid, mint a delejesség, pozitív és negatív áramra oszlik.

A szellemek és az író vagy beszélőmédiumok közötti közlekedésre nézve azt hisszük, hogy a médium relatív feloldása a test kötelekeiből, szellemének koncentrációja által annak oly fokra emelkedését teszi lehetővé, hogy a szellemvilág hatást gyakorolhat reá. Ezek a benyomások a médium transzcendentális szubjektuma útján annak agyába s egyszersmind érzéki öntudatába jutnak s az ily módon képződött gondolatok írásban vagy beszédben nyernek kifejezést. Ezen a hosszú úton az eredeti benyomások zavartalan reprodukálásának némi akadályok gördülnek útjába, melyeket a médium szenvedőleges magaviselete legjobban elháríthat.

Kérünk légy szíves nekünk a médiumitásnak alapjáról, lényegéről, valamint ennek gyakorlati folyamáról lehetőleg kimerítő tanítást adni, hogy ezeket a spirituális mozgalomnak a bevezetésben tett nyilatkozataidhoz s a rendelkezésre álló eszközök felőli közleményeidhez hozzácsatolhassuk.

Felelet:

A médiumitás olyan képesség, vagy tulajdonság mely az embernek épp úgy természeti szervezetében, mint természetfölötti lényében gyökerezik. Kisebb-nagyobb mértékben minden embernek megvan ez a képessége, mert *egy* ember sem ment az őt körülvevő szellemvilág befolyásától. Ennek a befolyásnak tisztán kifejlődött formája az, amit ti médiumitásnak neveztek. Az ember, aki szellem volt, most testben levő szellem, és rövid idő múlva ismét testből kivetkőzött szellem lesz, a szellemi életet nem hagyta el, hanem annak közepében van és érzi azt, habár sokszor csak öntudalanul, amit szellemtestvérei neki átadni akarnak. Ennek a lefolyása következőleg történik: minden embert fluidok környeznek, melyek lényének egy részét képezik. Ezek a fluidok a közvetítők, melyek a szellem-

testvéreknek az emberrel való összeköttetést és nyilatkozásaikat lehetővé teszik. A fizikai tüneteknek ezek a fluidok képezik azt az anyagot, amelyre a szellemnek működésében szüksége van, hogy a súlytalanból az anyagilag láthatót és megfogható előállítsa. Az ember fluiduma anyagszellemi állagú, melyre szüksége van a szellemnek, hogy ezzel a közvetítővel az éterben levő elemeket összekösse, melyek látható és megfogható tünetnyformákat eredményeznek, és munkába szólítsa azokat az erőket, melyek tárgyakat emelnek vagy mozgatnak s fénytüneteket eredményeznek stb. Az ember fluidumában van az ő életereje, innen származik kisebb-nagyobb kimerültsége az ilyen médiumítás működése után; de a fluid átengedése csak kölcsön, melyet a szellemek kamatostól fizetnek vissza, midőn azt tisztább fluidjaik által pótolják. Alvás közben történik a visszaadás, a fluidok keverése s az elvett erőnek helyre-pótlása legkönnyebben; miért is az ilyen médiumoknak az ülés utáni alvását zavarni nem szabad. Gyakorlat által az ilyen médiumok mind szebb és szebb eredményeket érnek el; a vezető szellemek saját fluidjukkal teleítatják a médium fluidját, a médium fluidjának a szellemekkel és az éteralkatrészekkel megkívántató összeköttetése gyorsabban és tökéletesebben megy véghez, a földoldott erők gyarapodnak, miáltal a tünetnyek tisztábbakká és tartósabbakká lesznek. A materializációra alkalmas médiumok sokkal ritkábbak, mint azok a médiumok, kik a szellemtestvérek beszédeinek világos megértése folytán a beszélő és író médiumok csoportját képezik. A fizikai kísérletek, melyeket az ember lát, megvizsgálhat s származásukból előtte ismeretlen törvények működéséről győződhetik meg, őt csak a küszöbére állítják az ismeretlen törvényvilágnak, amelyről neki, annak a tannak a komoly tanulmányozása által, mely a szellem és ember közötti értelmi, vagy szellemi közlekedés útján jön létre, lehetőleg tiszta fogalmat kell szereznie. Az embert körülvevő szellemi világ többé-kevésbé befolyásolja őt, erről a befolyásról neki tudomással kell bírnia és saját szellemének lehetőleg szenvedőlegesen magatartása által magát e befolyásnak koronként egészen át kell engednie. Az így átértettnek Írásban vagy beszédben való visszaadása az író vagy beszélő médium működése. A befolyásoló szellem itt ismét az ember fluidumát használja a testben levő szellemmel való összeköttetés vezetőjéül, ez megérti szellemtestvéreinek beszédét s az agy anyagának közvetítése után a médium öntudatába viszi, mit ez azután szóval, vagy írásban földi testvéreivel közöl. Ez a lefolyása az intuitív író vagy beszélő médium működésének, melyben a szellem befolyásolja a szellemet.

A gépies médiumnál, aki vagy alvó állapotban, vagy ébren ugyan, de öntudatlan állapotban adja vissza a befolyásoló szellem gondolatait, a közlekedés lefolyása másképpen történik. A szabad szellem kiszorítja itt, ha szabad ezt a kifejezést használnom, a médium szellemét, amidőn a testben levő szellem összehúzódik s ezáltal amannak az anyagi közvetítőt, az agyat önként átengedi. A szabad szellem az embernek kezét vagy beszélőszervét az agy, mint távirógép által mozgásba hozza, s ily módon a maga gondolatait és érzelmeit kifejezi. Sokan, és ezek között te is, kedvencem, abban a véleményben vagytok, hogy a gépies médiumok a szellem gondolatait tisztábban, azaz a maguk gondolatainak belekeverése nélkül tudják kifejezni. Holott, ha az intuitív szellem a maga akaratából paszszive viseli is magát, de olyan fejlettségi fokon áll, mely képessé teszi arra, hogy nyelvünket megértse, azaz: ha gondolatunk, tudásunk (amely mindig az általunk elért fokozatnak az eredménye) nem idegenül tűnik fel előtte, akkor a médium szelleme a hangszerből, az agyból ugyanazokat a hangokat csalja ki, mintha mi magunk játszottunk volna rajta. Természetesen nem lehetetlen, hogy az ember szelleme a kapotthoz imitt-amott a magáét is hozzákeveri; de ez a gépies médiumoknál sincs kizárva. A médium szelleme, mely a maga szerveit a szabad szellemnek, átengedte, sokszor villámsebesen hatja át az ember agyát, amely a fluidáris kapcsolatnál fogva sokkal szorosabban van az ember szelleméhez, mint a szabad szellemhez kötve. Az átvett gondolatokat valamely médium leghívebben akkor fejezheti ki, ha ennek szelleme hasonló a nyilatkozó szellemhez, ha a lehető legmagasabbat akarja kapni, s ha teljesen eltávolít minden közönséges kíváncsiságot. Ha a médium valamely magas szellemmel van összekötötésben, a médiumítás annál magasabb, jelentékenyebb lesz, minél tisztább igyekezettel és megfeszítettebb erővel törekszik a médium a maga átszellemülésére. A földi élet megpróbáltatásai, nehézségei médiumítását el nem homályosíthatják még akkor sem, ha ezeket a megpróbáltatásokat nem úgy állotta ki, amint fejlettsége erejétől várni lehetett volna, vagy a nehézségeket nem küzdötte le úgy, amint tehetne volna, ha mindig megmarad Isten erejének és Isten szeretetének tudatában. Sokan szemükre vetik a médiumoknak, hogy testüket egy ideig idegen szellemeknek engedik át, sőt meg-vetéssel is képesek erről beszélni. Ezek az emberek keveset tudnak a szellemek szolidaritásáról, s az anyagi világ *szükségletéről*, mely megkívánja, hogy az ember a szellemvilág tényleges befolyását ismerje és tisztában legyen vele. Nem a médiumítás gyakorlása igázza le az embert, hanem az, hogy

hibáit és gyengeségeit nem küzdi le, amelyek erős köteléket alkotnak az alacsony szellem és az ilyen gyenge ember között. A magas, vagy csak a jó szellem is sohasem igyekszik az ember szabadságát még futólag sem korlátozni, hanem tanításai" által az igazi szabadságot mind tisztábban igyekszik föltüntetni előtte. A szellemek szolidaritása hozza magával, hogy a testvér a testvért segítse. A szellemi hasonlóság szorosabban összeköti a szellemeket egymással, mint amennyire az emberi test elválaszt-hatja. Ha már az emberek az alacsony szellemeknek sokoldalú befolyása alatt állanak, nem lehet, hogy a magasabb szellemek befolyása attól a világtól el legyen zárva, amely törvényesen magasabb fokra fejlődik. Ha a testben levő szellem szellemi látását a magasabb szférákba emeli és magasabb szellemtestvéreinek gondolatait asszimilálja, hogy azokat földi testvéreinek szóval vagy írással közvetítse, szenved-e ezáltal az ő szabadsága? Ugyanoly mértékben növekedik, mint szere-tete és ismerete; tehát minden tanítás, mely a szeretet erejének növekedését elősegíti s a megismerés határait kiterjeszti, ugyanakkor a szellem szabadságát is növeli

8. öntudat és sejtelem (Spontán). ()**

Csak az lehet tudattá az emberben, amit az agy anyaga az ő számára materializál. Ha irsz, és ha agyadba gondolatok nyomulnak, akkor azok öntudatodba mennek át, alakot, formát nyernek s azokat társaidnak tovább adni képes vagy. Míg ha alszol, akkor a test és szellem elválnak egymástól s közlekedhetünk veled az agy közvetítése nélkül is. De ha az ébredés után a szellem és a test tökéletesen egyesül, azaz gondolkozó emberré lesz, akkor a szellemnek ismét szüksége van az agyra, mint eszközre, nemcsak, hogy más emberekkel közlekedhessek, hanem azért is, hogy ily módon mostani emberi alakját megérthesse.

Épen ezért az álomból ébredő emberben az, amit szelleme tisztán látott és hallott, csak mint sejtelem, mint örvendetes, vagy szomorú érzés marad meg. Így te ma reggel megvigasztalva érezted magadat, mert láttad, hogy okod van reá.

Isten elég nagy arra, hogy téged vezessen. Nem nyugodhatol-e meg ebben a hitben? Gyermek! ne kétkedjél mindig és ne aggódjál szüntelenül a jövőn. Meg tudod-e változtatni? Vagy kétkedel-e abban, hogy az, aki azt elrendelte, meg is változtathatja, és hogy annak

akarata nélkül ebbe az életbe nem is léphetnél volna be, á hogy ez az Atya tudja, mire van szükséged?

9. A médiumitás lelki tulajdonság. (**)

Kérdés:

A lélek tehát, ha az ember mély álomban van, képes a szellemvilággal érintkezésbe lépni?

Felelet:

Mindenekelőtt a szellem és lélek fogalmát kívánom szorosabban meghatározni, hogy ne tévedjete, és a szellem képességeit a léleknek ne tulajdonítsátok.

A tökéletes egységet képez és így a tökéletes csirája, a szellem is egység, egy öntudat. Az emberben a szellem a mozgató, értelmes, céltudatosan törekvő, amely a maga tökéletessége után sóvárog. A lélek az összekötő tag, mely a szellemnek tehetővé teszi, hogy magát az anyaggal az emberben egységgé kösse össze; ez az az atmoszféra, amelyen át a zene, amit a szellem érez, kihangzik. A léleknek saját egyénisége nincsen, szorosan össze van az kötve a szellemmel, lényegének milyensége pedig az általa elért fokozattól függ. A szellemnek a lelki ruhára még tökéletességében is szüksége van, amelyben a lélek, az asztráltest, az ideg-szellem - vagy bármi nevet adjatok is e szellem-anyagnak - átalakulván szellem-éterré, a szellem fényruhájának szerepét tölti be. Az Istenségnek lelke az ősfény.

Tehát sohasem a lélek közlekedik a szellemvilággal, ez csak a hid a szellem és az emberi anyag között; ő az, aminek ama feltételeket be kell töltenie, melyek a szellemvilágnak az emberekkel való közlekedését lehetővé teszik; más szóval: a médiumitás lelki tulajdonság.

Ha az ember mély álomba merült, akkor szelleme a szellemtestvérekkel érintkezésbe léphet, de erről tudomása nem lesz. Épen így nem tud semmit előbbi életéről sem, és mégis megmaradhat ebből valami, az öntudat legszélső köre, a sejtelem, a legfinomabb této-vázó érzés, amit nem merne értelmének ítélőszéke elé állítani, de amely mégis némely ember előtt valami reálisnak, ténylegesnek látszik. Aki ezt sohasem érezte, az nem is értheti meg.

10, A médium elfoglalása magas és alacsony szellem által(**)

Kérdés:

Antal szellem,*) ha a médium öt a maga javítása és megtérése céljából hívta és intenzíve reá gondolt, a médiumot egészen elfoglalta és teljesen gépies után nyilatkozott. Hogy lehetett az, hogy a tiszta szellem, mialatt Antal beszélt a médium által, ugyanazt sugal-mazott nyilatkozatokra használhatta?

Hogy Antal szellem, míg bűneiben, a tagadás szellemében megmaradt, a tiszta szellemet nem láthatta meg, nem ismerhette fel, hanem hogy csak mint világos felhőt láthatta, ezt érthetem; de nem értem azt, hogy Antal a médiummal való közlekedésében azonnal, habar . sejtelmesen, meg nem érezte a vezető szellem hatalmát, szellemi erejét, amely az ő erejét megbénította, hatástalanná tette.

Felelet: Antal, mint minden más szellem tenni szokta, a médiumot egészen hatalmába kerítette, mialatt általa nyilatkozott, de csakis addig. Ha a médium átengedi magát, hogy a magas és alacsony szellem közötti különbség kiegyenlítődjék, - pedig a váltakozó közlekedés magas és alacsony szellemek között így történik -akkor a szellemek felváltva használják a médiumot. Ez mindig a vezető szellem ellenőrzése mellett megy végbe, s ez magasabb hatalmánál; s a médiummal való bensőbb összeköttetésénél fogva azonnal birtokába veheti a médiumot, kényszerítván az alacsony szellemet annak elhagyására. Ez megtörténik, mihelyt a médium

(Antallal való közlekedésnek megszálltság volt az alapja. Úgy a médium, mint a kérdező által jól ismert embert egy szellem egész éven át gyűlöletből és bosszúból fizikailag gyötörte s ennek értelmi és akaraterejét megbénította. A médium Emánuel vezetésével és közreműködésével kezelés alá vette. 1888 és 1889-ben a két szellem között a médium keze útján vezetett párbeszédsorozatban Antalt igyekezett meggyőzni bűnösségéről és rávenni, hogy áldozatát hagyja el. Miatán ez 1889. szeptemberben sikerült, az eddig megszállt emlber testben és lélek-ben meggyógyult.)*

abban a veszélyben forog, hogy öt tényleg valami baj érhetné.

Hogy a nyilatkozatok gépiesen, vagy sugalmazás folytán történnek-e, az mindegy; a pillanatnyi uralom a médium fölött mindkét esetben egyenlő. Alacsony szellemek általad védencem, félig gépies

uton nyilatkozni; kezded mozgásba jön és te ugyanazon időben tudod, hogy mit irsz.

Antal érezte fensőbbiségedet, midőn általad nyilatkozott és nem keresett magasabb szellemi hatalmat. Mi-nél magasabb a szellem, annál kevésbé érzi meg azt az alacsony szellem, ha csak annak a magas szellemnek az akarata ezt az érzelmet fel nem költi. De ez csak akkor történik, ha bölcs célja van. Az mindegy, akárkitől jó a tanítás, csak jó és igaz legyen és célt érjen annál, akivel közölték.

11. A médium hivatása. (Spontán.) (**)

Félelem nélkül nézz a jövő elé, Isten kezéből jó az, és te Isten gyermeke vagy; az tehát nem lehet más, mint olyan, ami reád nézve a legjobb. Az ő atyai szeretetében, atyai vezetésében való hited világos bizonyossággá lett, épen úgy, mint nálam; a bizonyosság mellett eltűnik a hit; a szellem tud és meg van elégedve. Gyermekek, ha én neked rólad és kötelességeidről beszélek, ehhez irónra többé nincs szükség. Minél hasonlóbb leszel hozzánk, annál jobban meg fogsz minket, érteni szó nélkül is, a szellemnek a szellemmel való érintkezéséből. Ha tehát azokat az igazságokat, melyekre mi utalunk, megismered s azokat szellemed megérzi, akkor szellemed nem nyugszik, míg egész erejével, érzelmeinek teljességével annak nem él. Engedd tehát élni ez igazság értelmében.

Azzal a feladattal jöttél a világra, hogy az emberek között szellem leszel. Isten megadta ehhez a szükséges nevelést, ismeretet, a védőszellemet és a vezetőt. Köszönd meg neki gyermek, mert az ő szeretete örökké megmarad s az ő szeretete erőt ad az állhatatossághoz és győzelemhez s a szellemi lobogó magosra emeléséhez, amelyet semmi ellenség, semmi zivatar el nem ragadhat tőled. A zászlószellem, és te is szellem vagy, Isten erejével egybekötve; állj erősen Isten földjén. Az erő megvan; áthatja a mindenséget és várja, hogy befogadjátok és erősen tartsátok. Így élj, egyedül annak élj; és ha mások meg nem értenek, hagyd őket és várj. Isten is vár. Azt hiszed, hogy neked még ezután is szabad tétovázva járnod az életben, szemidet aggódva irányozva az emberekre, s szorongva várnod míg a spiritizmus divattá lesz? Az árral úszáshoz nem szükséges erő. Oly emberekkel ismerkedj meg, kiknek hasonló érdekeik vannak s akik vizsgálódva igyekeznek behatolni a szellemvilágba; mutasd meg nekik tanaink szépségét, légy oly odaadó, hogy kielégítsen az az érzés, hogy teljes erőddel Isten szellemi mezején, annak szántóföldjén

dolgozol. Ha az emberek ezt a munkát kinevetik, maradj elég erős és igaz elhatározásodban, hogy az működésedben ne gátoljon. Légy elégedett, ha közötted és Isten között semmi árnyék sin-csen. Nincs szükséged napfényre és egyszersmind lámpafényre, azért nyugodtan tekints el az árnyék fölött, mely közötted és az emberek között abból származik, hogy téged meg nem értenek. Elj nyugodton úgy tovább, ahogy téged vezetünk; tanuld meg a fő dolgot a mellékestől megkülönböztetni. Fődolgoz a kötelesség betöltése, az Isten által adott és elért meg-ismeréshez híven, mellékes az emberek ítélete, az emberi fecsegés.

12. A szellem és a médium között való viszony. ()**

Nemcsak az a feladatomban, hogy médiumom útján az embereknek olyan tanításokat adjak, melyek mostani szükségleteiknek megfelelnek, hanem azt is magamra vállaltam, hogy médiumommal magamat bensőleg összekötöm, hogy az ebben a szellemi életben kár pótlást nyerjen azért a sok nélkülözésért, melyet e földi életben szenvednie kell. Kis gyermek korában épen oly jól megértett, mint most; a közöttünk való beszélgetéshez tehát írón nem kell. Téged, Bernát, mint G.-t is megtévesztett az, hogy ő ugyanazt mondta, amit én később nektek kijelentettem, s ebből azt a téves következtetést vontátok le, hogy mindkét esetben a médium beszélt, nem én; holott őt mindkét esetben én sugalmaztam. Ez a sugalmazás teljesen meghagyja akarat szabadságát, s az én tanításom csak azt fejezi ki, amit ő mostani inkarnációja előtt részben tudott, részben sejtett, és amelynek megvalósítása céljából a testi életet magára vállalta, Médiumitása intuitív; ha én be-szélek általa, tisztán intuitív, ha alsóbbrendű szellemek beszélnek, félig gépies, mint ezt az ökölrel való kopogás, a papir széttépeése stb. bizonyítják. Minél magasabb a szellem, annál könnyebben nyilatkozik intuitíve, mert könnyebben tud uralkodni a szellem fölött, mint í\ durva anyag fölött.

13. A médium lelki erői. ()**

Kérdés:

Mily hatással vannak a médiumnak és a körnek pszihikai erői a spirituális tünemények létrejövetelére? Vagy más szóval: mennyire használják fel ezeket az erőket azok, akik nyilatkozni akarnak? Szükséges-e a pszihográfiára a vezető, vagy uralkodó szellemnek

teljes jelenléte, vagy távolról is képes, mint a telefon, a hatást előidézni?

Felelet:

Az ember szellemből, lélekből és testből áll, vagyis a legfőbb tulajdonokkal megáldott életről, finom, ez életerőből képződő anyagból és durva agyagból. A médiumnak pszihikai, vagy lelki erőiben van az az anyagi forrás, amelyből a szellemek merítenek, hogy a spirituális tüneményeket létrehozzák. A körnek pszihikai erőit, amennyiben erre a feltételek megvannak, a szellemek felhasználják. Képzeljétek magatok elé a testben lévő és a testen kívül levő szellemek seregét, mint egységes világot, mely ugyanabból az egy forrásból ered, amelyet ugyanazok a törvények vezetnek, s amely ugyanarra az egy célra törekszik. A testben levő szellemi világ még mindig néhány véges törvény uralma alatt áll, melyből a szabad szellemi világ már kinőtt; de az örök törvények, melyek az egész szellemi világot a tökéletesség felé vezetik, hatalmasabbak amazoknál. A szellem első sorban ezek alatt áll és a testben levő szellemnek nem kell ledobnia magáról a testet, hogy bizonyos véges törvények hatalma alól kinőjön, mert az, ami a testben levő és a szabad szellemeket egymással összeköti, a lényeg egyenlősége, erősebb, mint az, ami őket elválasztja, t. i. a durva anyagi burrok. Ennélfogva a szó valódi értelmében a szellemeknek az emberekkel való közlekedése nem természetfölötti dolog. Csak ezt a „természet” fogalmát a durva anyagiság határaiból emeljétek ki. Vannak természeti törvények a szellemi világban és vannak szellemi törvények a természeti világban. Az anyag átszellemesülésének mértékéhez képest ennek határai kitágulnak, ami az anyagra nézve természetes, midőn az azt vezető véges törvényeket a hatalmasabb örök törvények mind-inkább áthatják és felváltják. A médiumitás helyes gyakorlásánál a testben levő szellem pszihikai és fizikai erőit szellemi testvéreinek rendelkezésére bocsátja. A médiumitás minőségéhez képest olykor a szellemnek több pszihikai anyagra és erőre van szüksége, hogy a médium passzív szellemébe nyomja a maga gondolatát és tudását, és a testben levő szellem az így nyert gondolatot az agy szerve útján magának és másoknak ön-tudatába juttassa. Minthogy a hasonló csak hasonlóval kötheti magát össze, az ilyenű közlekedésben olykor a magas szellemeknek még magasabbakkal való összeköttetése útján Jákob lajtorjája állhat elő. így jó a gondolat a szellemtestvértől a szellemtestvérehez s ezáltal egyenesen, vagy közvetve talán még más szellem által intuitíve, vagy gépies úton, és jut a mé-

dium öntudatába. Önként értődik, hogy itt a vezető szellemnek teljes jelenlétére szükség nincsen. A szellemnek céltudatos akaratában van az ereje; a szubstanciális összeköttetés ereje ehhez hasonlítva alárendelt jelentőségű.

14. Távolbalátás térben és időben. ()**

Kérdés:

Hogyan viselkedik az emberi lélek a térbeli és az időbeli távolbalátás esetében? A térre vonatkozó távolbalátásnál valami anyagi közvetítésre gondol az ember, mely alkalommal a lélek szenvedőlegesen viselné magát. Így van-e ez valósággal? Ezzel szemben a jövő anyagilag még nem létezik, az ebbe való betekintésnél tehát a léleknek aktíve kell-e működnie?

Előfordult-e a távolbalátás némely esetében a szabad szellemek által való sugalmazás?

Felelet:

Úgy a térbeli, mint az időbeli távolbalátás azt bizonyítja, hogy a szellemnek nincs szüksége anyagra, hogy valami felől ismeretet szerezzen, s erre a bizonyíték épen akkor szükséges, amikor az anyag által leigázott emberiséget ki kell gyógyítani abból a tévhitből, hogy csak az anyag a reális.

Amikor a szellem belenyúl az anyagba, amit szellemi adománynak, vagy másképp médiumitásnak neveznek, nagyobb szükség van az anyag közvetítésére, mint az időbeli távolbalátásnál. A szellemek haladása általános, kiterjed minden tulajdonságra, ennél fogva a magasabb szellemnek a tudása is szélesebb körre terjed. A megismert törvények hatását is ismeri, de természetesen mindkettőt bizonyos határokon belül; mert az a határ, melyet a szellem éretlensége von ismerete és tudása körül, logikai következetességgel csak a szellem tökéletességre jutásával tűnik el.

A törvények hatása az, amit ti emberek jövőnek mondtok. A szellem érzi a törvényt és ennek hatását, ismeretével az ember agyára hat, s ez azt hiszi, hogy a jövőt kép alakjában látja. Az ilyen távolbalátás tehát mindig sugalmazás, vagy az emberben megtestesült szellemé, vagy szabad szellemlényeké. A térbeli távolbalátás ellenben anyagi közvetítésben áll.

Folytatás.

Kedves Bernát! Te azt hiszed, hogy előbbi közleményem kezdő és záró szavai között ellenmondás van. Azt mondtam, hogy a távolbalátás, akár térben, akár időben azt bizonyítja, hogy ennek nincs szüksége az anyag közvetítésére, hogy valamit a szellem tudomására hozzon, és végül, hogy a térbeli távolbalátás anyagi közvetítésben áll.

Soha sincs anyagra szükség, hogy valamit a szellemmel közöljenek. A megismerés, valamint a spontán megértés képessége tisztán szellemi sajátosság, mely azonban a szellemben a durva anyagban való testesülés folytán elhomályosul, de az anyag által soha meg nem semmisíthető. Az emberben levő szellem megismer valamely dolgot, s az anyagnak, melyet agynak neveznek, a használata által viszi ez ismeretet az ember öntudatába. Minden szellemi adomány nyilvánulásához szükséges az anyag közvetítése, mivel ti emberek a mi nyelvünket és gondolatainkat, ha szavakba nem öltöztetjük, még nem értitek meg.

A kinyilatkoztatás hatalmas tényező a tökéletlennek tökéletessé képzésében. Ez az a szellemi eledel, melyet Isten kegyelme a tökéletlen lényeknek nyújt, szabad akaratára bízva ennek fölhasználását szellemi ereje gyarapítására. A tökéletlenség és a szellem bűnbe esése belekényszeríti őt az anyagba, s szoros összenövése az anyaggal megkívánja, hogy minden kinyilatkoztatás az anyag közvetítésével történjék, hogy ez az anyagba burkolt szellem öntudatába juthasson. Így lőn Krisztus „igé”-vé; Ő anyagba, mintegy köpenybe burkolta magát, hogy Isten kinyilatkoztatásait az emberekkel közölhesse. Minden kijelentésnek, melyet az emberekkel közölnek, valami alakot, formát kell öltenie.

Még az időre vonatkozó távolbalátásnak is, amely különben tisztán szellemi munka, szüksége van anyagi közvetítésre, hogy az ember öntudatába jusson, de ez azért mégis a szellem erejének és tulajdonságának a nyilvánulása, amely hatalmas faktorrá lesz a materialisták tévedésének bebizonyítására, akik elfogultan az okot és ennek hatását fölcserélik egymással. Az időbeli távolba nézés alkalmával az ember szelleme rövid időre lerázza magáról az anyag láncait, vagy meglazítja e láncokat s kilép a durva anyagból, amellyel azután csak szellem-anyagi szalaggal marad összekötve; ekkor ismeretkörébe jut a törvény hatása és megjelenik előtte a jövő. Megismeri azt, és az agy közvetítésével ezt az ismeretet szavakba öltözteti.

A térbeli távolbalátásnál az ember szelleme meglazítván a testtel összekapcsoló köteléket, anyagi valóságot lát; tehát itt bizonyos

anyagi közvetítés történik, mely az időbe való távolbalátásnál nincs, minthogy a szellemnek ez utóbbi esetben csak a látott közléséhez kell az anyag, de nem magához a látáshoz.

A testtől elvált szellemnek a távolbalátás eseteire vonatkozó sugalmazásait illetőleg annyit mondhatok, hogy felette nehéz lenne kijelölni azt a határt, ameddig a töletek különálló szellem behatolhat a tiétekbe. Amint testetek megérzi, ha idegen anyag érinti, épen úgy megérzi szellemetek ama szellemhullámok érintését, amelyek őt körülfogják. Minden szellemi lény egy-egy része az egésznek s megérzi annak a résznek a mozdulatait, mely vele a fejlettségnek egyenlő fokán áll. De jól értsetek meg. Ez nem valami szűk határ; mert semmi kicsinyes sincs abban, amit az isteni bölcsesség törvény szerint meghatározott. Az emberiséget szellemek környezik, és közülök minden ember olyanokat vonz magához, akik hozzá bizonyos fokig hasonlóak.

Ezt azért említem, hogy előbb kifejezett véleményedet, kedves Bernát, kibővítsen. Azt mondtad ugyanis, hogy a jó médium egészen passzív legyen, s a nyilatkozni kívánó szellemet engedje egyedül beszélni, saját gondolatainak hozzákeverése nélkül. Ez a vélemény egészen helyes, de nem kimerítő.

Nagyfontosságú a médiumnak nemcsak szenvedő-leges magaviselete, hanem a lehetőségig legmagasabb szellemi fejlettsége, önzetlensége, erős jóakarata is mindenben, nemcsak egyedül médiumitása gyakorlásában. Csak így lesz lehetséges, hogy általa magas szellemek nyilatkozzanak és csakis az ilyen nyilatkozatoknak van reátok nézve erkölcsi értéke.

Minden ember kisebb-nagyobb mértékben ki van téve az őt körülvevő szellemek befolyásának, és természetes, hogy ezeket a befolyásokat és sugalmazásokat annál inkább megérzi, minél inkább megszabadította magát a durva anyag kötelékeitől, amint ez az időbe való távolbalátásnál is történik. Szellemi testvérek örvendezve fogják körül, s a szellemi hasonlóság lehetővé teszi, hogy azoknak gondolatait ismerje, nyelvüket beszélje; így azoknak tudását elfogadván, ismereteik az ő tudásává lesznek és nyilatkoznak agyának anyaga, vagy az ő keze, vagy nyelve, mint közvetítő útján.